รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๗/๒๔๙๒ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๙๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้สมาชิกมาประชุม ๙๔ ท่านครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุม ระเบียบวาระวันนี้ เรื่องทราบแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ไม่มี ต่อไปรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๖/๒๔๙๒ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขอย่างใด

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดทักท้วงอย่างไร ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ต่อไปนี้เป็นวาระกระทู้ถาม แต่มีท่านผู้มีเกียรติ นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ เสนอมาว่าขอให้งดกระทู้ถาม

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : กระผมได้เสนอญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระประชุมสภาประจำวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พระพุทธศาสนายุกาลล่วงแล้วได้ ๒๔๙๒ ดังต่อไปนี้ ๑. เมื่อสภารับรองรายงานการประชุมสภาและเรื่องที่จะแจ้งให้สภาทราบแล้ว ขอได้โปรดดำเนินตามระเบียบวาระประชุมต่อนี้ไป ให้งดตอบกระทู้ถามตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป โดยขอให้สภากำหนดวันประชุมสภาตอบกระทู้ถามวันหนึ่งเป็นพิเศษอาทิตย์ละ ๑ ครั้ง เพราะมีกระทู้ถามค้างมากมาช้านานเป็นเดือน ๆ และจะข้ามปีก็มีอยู่ไม่น้อย ส่วนจะประชุมตอบกระทู้ถามวันใดนั้น สุดแล้วแต่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ที่สภานี้จะกำหนดให้เป็นพิเศษเฉพาะอาทิตย์ละครั้งเพื่อให้งานสิ้นสุดสุดลง

อนึ่ง เฉพาะวันนี้เมื่อคณะกรรมการได้ถามแล้ว ขอให้นำเอาร่าง พ.ร.บ. ยกเลิกการควบคุมข้าวของนายฉ่ำ จำรัสเนตร์ ส.ส. นครศรีธรรมราช ขึ้นพิจารณา ซึ่งนายฉ่ำจำรัสเนตร์เป็นผู้นำเรื่องนี้เข้ามา ความจริงไม่ใช่ของนายฉ่ำ จำรัสเนตร์ นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ เป็นผู้นำเข้ามาให้ท่านผู้มีเกียรติเป็นเจ้าของเรื่องทุกๆ คนถ่ายได้ ดังนั้นเมื่อเป็นดังนี้ยกขึ้นพิจารณาแล้ว ก็จะได้พิจารณาเรื่อง พ.ร.บ.ยกเลิกควบคุมข้าวเป็นครั้งแรกในวันนี้ เพราะข้าวเป็นสิ่งหายใจเข้าออกของมนุษย์และสัตว์ทั่วไป แล้วจึงนำระเบียบวาระประชุมทางสภาเสนอไว้แล้วนั้นมาพิจารณาลำดับต่อเนื่องกันไป ขอท่านประธานกรรมและท่านผู้มีเกียรติได้โปรดทราบญัตติของเกษตรฯ อนึ่งเพื่อจะให้สบใจหรือสมใจของท่านผู้มีเกียรติอันมีกระทู้อยู่นะเพราะหน่วยงานของท่านนั้น เฉพาะเรื่องกระทู้ขอให้ตอบ ข้าพเจ้าขอถอนร่างเสียเลยวันนี้ ขอให้เอากระทู้มาพูดกัน ตอบสนองสุดท้ายแล้วจึงเอาร่างของ พ.ร.บ. ของเกษตรฯ ขึ้นมาพิจารณาตามระเบียบวาระประชุมต่อไป โปรดทราบ

ประธานสภาผู้แทน : คือว่า พูดแย้งคำพูดของท่านเอง คือท่านขอให้งดกระทู้แล้วในที่สุดก็ให้เอากระทู้ขึ้นก่อน เพราะฉะนั้นญัตติของท่านก็ยังไม่ใช่ญัตติ เพราะว่าท่านค้านของท่านเองอยู่ในตัวแล้ว แต่ว่าที่ท่านต้องการจะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติของท่านหลังกระทู้ ไม่ใช่วาระที่พูดคอนนี้ เอาไว้พูดอีกคอนหนึ่ง

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ในแง่ของกระทู้ถามนั้นทำให้อยู่ตามเดิมอย่างนั้นละท่านขา จัดลำดับประสงค์ขอแจงละท่านขา

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญ กระทู้ที่หนึ่งนายฮวด ทองโรจน์ ถามเรื่องทางหลวงของจังหวัดและการโทรศัพท์ ถามรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอถามกระทู้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

๑. ทางหลวงของจังหวัดได้ทูลไปจากงบประมาณปี ๒๔๙๒ จังหวัดตะแสนบาท จนบัดนี้ยังไม่ได้ลงมือสร้าง ขอทราบว่าเมื่อไรจึงจะสร้างการไม่สร้างเพราะเหตุใด

๒. สาย โทรศัพท์ จากอำเภอเมืองมหาสารคาม–บรบือ ถาปักประทุม–พยัฆภูมิ และบรบือ–บ้านไผ่ จะวางสายเมื่อใด จากบ้านไผ่–บรบือ ปักเสาไว้เสร็จแล้ว แต่ไม่ปรากฏว่าวางสายให้เป็นประโยชน์ใช้การได้ ละทิ้งงานให้ค้างไว้มิให้สำเร็จไปเพราะเหตุใด

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ทางหลวงจังหวัด สายมหาสารคามนั้น ได้ดำเนินการก่อสร้างอยู่แล้ว สายโทรศัพท์มหาสารคาม–บรบือ ถาปักประทุม–พยัฆภูมิ และบรบือ–บ้านไผ่ มีงบประมาณ ซึ่งขณะนี้กำลังส่งซื้อของจากต่างประเทศ ได้รับเมื่อไรก็จะลงมือสร้างเมื่อนั้น แต่ว่าละว่าจะวางไม้กางเขนถูกถ้วยให้เสร็จในแต่งฝนนี้ เมื่อจะวางสายก็จำเป็นจะต้องวางไม้กางเขน และติดตรูน็อต กรมไปรษณีย์ได้ดำเนินการประกวดราคา จึงได้ปักเสารอไว้ก่อน ซึ่งจะได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างทันทีทันใดที่จะวางถูกถ้วยและไม้กางเขน สายบรบือเวลานี้ก็ได้วางสายไปแล้วจนถึงกิโลเมตรที่ ๑๙

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ท่านรัฐมนตรีตอบข้าพเจ้าก็พอที่จะทำใจได้ หากแต่เงินบำรุงทางหลวงจังหวัดๆ จะแสนบาทนั้น ในจังหวัดของข้าพเจ้าไม่มีแววว่าจะทำเลย และอีกไม่เดือนก็จะสิ้นอยู่แล้ว ข้าพเจ้าถูกลับไปบ้านราษฎรถามจนไม่รู้ว่าจะตอบอย่างไร เมื่อท่านเจอสภาพอย่างนั้นแล้ว และเจ้าหน้าที่คมนาคมไม่เอาใจใส่ในกิจการเลย ข้าพเจ้าจึงได้ข้องใจเป็นอย่างมาก คือว่าๆ กันว่าข้าพเจ้าเจ้าของกระทู้นี้ได้ไปโกหกประชาชนว่าท่านได้ไปแสนบาทนั้น จะสร้างก็ไม่สร้าง แต่โดยมากแล้วท่านรัฐมนตรีคมนาคม ถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีจะได้ทูลไปเป็นจำนวนเท่าไรก็ตาม ทางหลวงสายบ้านไผ่ แทนที่จะซ่อมกลับซ่อมข้างถนนนั้น เป็นการไม่สมควรเลย นี่แหละข้าพเจ้าจึงข้องใจมากว่ายังไม่เดือนก็จะสิ้นกำหนดตามงบ

ประมาณปีหนึ่งแล้ว ยกเมื่อไรท่านจะสร้างหรือท่านจะให้เขาตัดเงินไปเสียหรือ
อย่างไร ยะไรเหล่านี้ คล้าย ๆ กับยอด กระผมขอเรียนอย่างนี้ มันไม่เกิดประ
โยชน์อะไร ถ้าหากว่าเกิดประโยชน์แล้วก็จะดีมาก เห็นงบประมาณแล้วก็ดี ใจ
แต่พอเห็นงานแล้วก็ย่อนใจ อย่างนี้ ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่าท่านรัฐมน
ตรีจะกรุณาเร่งรัดให้กิจการหรือเจ้าหน้าที่ไปบริหารการสร้าง ทางสายนี้ ให้
เสร็จได้เมื่อไร หรือว่าจะปล่อยไปตามยถากรรมอย่างนั้น

สำหรับข้อ ๒ ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนถามว่า พฤติการณ์ที่เจ้าหน้าที่ไป
ทำเวตานทางสองสายวางเสาพร้อม ๆ กันถึง ๕ เสา จากบ้านไผ่—บรบือปักเสา
ไว้เสร็จแล้ว แต่จากมหาสารคาม—บรบือ วาปีประทุม—พยัคฆภูมิ ยังไม่ได้วาง
สักต้นเดียว ท่านบอกว่าไม่มีเครื่องอุปกรณ์เพราะกำลังส่งซ่อมอยู่ แต่ที่ไปไร่ฟุ้ม
เฟือยมากมายจนเหลือหูเหลือตา ส่วนที่ไม่มีก็ไม่มีไป ความจริงเสาโทรศัพท์
มันก็เป็นประโยชน์แก่ประชาชน เฉพาะท้องถิ่นที่ไม่มีการคมนาคมดีเป็นอย่าง
มาก เพราะเกี่ยวกับการค้า การป่วย การสื่อสาร ราชการงานเมืองอะไรทุก
อย่าง ความจริงเสาโทรศัพท์ใน ๓ อำเภอนี้ เมื่อก่อนข้าหลวงประจำจัง
หวัดของกระผมร่วมมือกับกรมไปรษณีย์โทรเลข ต้นหนึ่งราคา ๒๕ สตางค์เท่า
นั้น แล้วบัดนี้ ถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะขอความร่วมมือจากพี่น้องของกระผม
ใน ๓ อำเภอ ซึ่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยไม้ที่จะสร้างเสาโทรเลขโทรศัพท์ อย่าง
แพงที่สุดก็คงไม่เกิน ๒๐—๓๐ บาท แต่นี่ท่านไปขอเอาถึง ๗๐—๘๐ บาท แทน
ที่เจ้าของไม้พี่น้องของข้าพเจ้าจะขายไม้ได้อย่างพอใจบ้าง ท่านกลับไปให้คน
กลางถนนหมด แล้วพี่น้องของกระผมอำเภอวาปีประทุม พยัคฆภูมิ ซึ่งไม่ใช่พี่น้อง
ของท่าน ไม่มีโอกาสที่จะทำเสาโทรศัพท์ขายให้แก่กรมไปรษณีย์โทรเลขราคา
ถูกได้บ้าง ส่วนคนอื่นเขาไปตัดไม้ขายอยู่คงนี้ราคาก็สูงท่านขอดูนี่ถ้าท่าน
กรุณาจะวางเสาแล้วคิดต่อกับพี่น้อง ๓ อำเภอของกระผมด้วยเถิด เชื่อแน่ว่า
ต้นหนึ่งไม่เกิน ๑๐ บาท ข้าพเจ้าขอรับรอง แต่จะได้ไม้คุณภาพดีกว่านอก
ถูกทางเพียงแต่ประโยชน์กระจายเร็ว จึงขอให้ใจว่าเมื่อใดท่านจะสร้างให้ ๓ อำ
เภอนี้ช่วยเสร็จไป.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณฮวด ฯ ถามไม่เข้าประเด็นแล้ว อย่าอภิปรายเรื่องอื่นมากนักเลย

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : กระผมถ้าตั้งจะให้เข้าสู่ประเด็นอยู่ขณะนี้แล้ว ทั้ง ๓ อำเภอนี้เมื่อไรท่านจะกรุณาวางเส้าไปให้เรียบร้อย ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามอย่างนี้ หรือท่านจะกรุณาว่าแล้งหน้า หลายแล้งแล้ว จะให้เสร็จภายในฤดูแล้ง พ.ศ. ๙๒–๙๓ นี้จะได้หรือไม่

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ในเรื่องการสร้างทางหลวงจังหวัดนั้น หากว่าตามธรรมดานั้น เริ่มแรกก็ต้องทำงานดินเสียก่อนแล้วจึงทำงานสะพาน ถ้าจะทำงานสะพานเสียก่อนแล้วจึงทำงานดินก็ย่อมไม่ถูกลักษณะ ความจริงทางสายมหาสารคามมี ๒ สาย คือ มหาสาร คาม–บรบือ อาปประทุม–พยัฆภูมิ และบรบือ–บ้านไผ่ก็ได้กำหนดเงินงบประมาณไว้แล้ว งานดินงานสะพานได้ตกลงเหมาให้เขาไปแล้ว และในขณะนี้กำลังดำเนินงานอยู่แล้ว ได้รับกันไปเรียบร้อยแล้วและได้เซ็นสัญญาแล้ว กับสายมหาสารคามกับโกสุมพิสัยก็ได้ กำหนดงานสะพาน และงานดิน ซึ่งในขณะนี้ก็ได้ดำเนินงานตามสัญญาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นท่านว่ายังไม่ได้ดำเนินงานนั้นความจริงผู้รับเหมาได้ดำเนินงานอยู่แล้ว ส่วนการสร้างสายโทรศัพท์ สำหรับสายมหาสารคาม – บรบือ อาปประทุม – พยัฆภูมิ และบรบือ – บ้านไผ่ได้ตอบรับรองไปเมื่อกันแล้วว่าจะเสร็จเรียบร้อยในแล้งที่จะถึงนี้ คือในเดือนมีนาคมหรือเมษายนนี้จะเสร็จเรียบร้อย ส่วนในเรื่องเส้าทราพยูรของท่านจะให้ด้วยราคาถูกเพียงต้นละ ๑๐ บาท ในเรื่องทางกรมไปรษณีย์โทรเลขเขาได้เปิดการประมูล เพราะฉะนั้นท่านก็ควรจะได้ยื่นประมูล ถ้าหากว่าราคาของท่านถูก ทางกรมไปรษณีย์โทรเลขก็คงไม่ขัดข้อง คงจะรับในราคาของท่าน ถ้าถูกกว่าของคนอื่นและเป็นการจำเป็นที่จะต้องประมูล ไม่ใช่ว่าของท่านถูกกว่า ถูกแล้วก็จะให้ไป ถ้าหากว่าของคนอื่นเขาอาจถูกกว่าของท่าน ก็จะเป็นที่ตกลงนั้นทางของกรมไปรษณีย์โทรเลขด้วย

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าอยากจะซักต่อไปอีกว่าเรื่องทางนั้นยังไม่มีแววที่จะสร้างเลย ท่านได้ตอบว่าได้ทำดินแล้ว ความจริงทางหลวงส่วนจังหวัดนั้นอยู่ในสายตาของกระผมผู้เป็นเจ้าของกระทู้ยังไม่มีแววเลย นั้นประการหนึ่ง เรื่องเสาโทรศัพท์โทรเลขท่านชอบจะให้พี่น้องตำรวจเข้าไปประมูลอย่างไรได้ โดยที่ทางจะวางประกันก็ไม่มีอยู่แล้ว ถ้าหากว่าท่านจะกรุณาเรียกประมูลด้วยส่วนย่อยหรือโดยส่วนอำเภอแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เกินต้นละ ๓๐ บาทเป็นอย่างสูง และจะได้คุณภาพเป็นเสาที่ดีกว่าน้ำ อำเภอวาปีประทุม – พยัคฆภูมิ ของเก่ายังใช้ได้มากกว่า ๙๐ เปอร์เซนต์ แม้จะซ่อมก็ไม่กี่ต้น เมื่อจะซื้อจากชาวบ้านก็แทบได้ ถ้าท่านจะกรุณาดังนี้ ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านจะว่าไม่เห็นอกฝ่ายบริหารนั้น ก็เห็นอกเห็นใจเหมือนกัน แต่การเห็นอกเห็นใจนั้น ท่านเจ้าหน้าที่ผู้ไปกระทำการให้งานสำเร็จลุล่วงไปไม่มีความเดือดร้อนเลย ดังนี้ก็ขอท่านรัฐมนตรีได้เห็นอกประชาชนพี่น้องของกระผมชาวบรบือ วาปีประทุม และพยัคฆภูมิบ้างเท่านั้น เรื่องทางก็เช่นเดียวกัน จะให้แต่พี่น้องของกระผมเห็นอกรัฐบาล แต่รัฐบาลไม่เห็นเมตตา ก็ไม่จบสักที งานก็คงค้างอยู่อย่างนี้ ต่อไปครั้นกระผมเรียนกระทู้นี้ก็ขออภัยมาก ๆ มิใช่จะอะไร อยากจะให้งานลุล่วงไปตามความปรารถนาของรัฐบาลและราษฎรเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทน : กระทู้ต่อไปของ หลวงอังคณานุรักษ์ เรื่องสัญญาซื้อน้ำตาล ระหว่างโรงงานน้ำตาลไทยกับบริษัทไทยนิยม

หลวงอังคณานุรักษ์ (อ่างทอง) : ข้าพเจ้าขอถามกระทู้ด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมดังต่อไปนี้

ได้ทราบว่าสัญญาซื้อน้ำตาลระหว่าง โรงงานน้ำตาล ไทย กับบริษัทไทยนิยม ตกลงให้บริษัทไทยนิยมส่งน้ำตาลทรายขาวมาขายให้แก่โรงงาน แต่บริษัทไทยนิยมหาได้ส่งน้ำตาลทรายขาวให้แก่โรงงานตามสัญญาไม่ แต่โรงงานก็คงรับซื้อไว้ การรับซื้อไว้ในคราวแรกที่บริษัทไทยนิยมส่งเข้ามาผิดจากตัวอย่างเช่นนี้พอทำเนา แต่ได้ทราบว่าทางโรงงานน้ำตาลโดยคำสั่ง

ของรัฐมนตรีอุตสาหกรรมกลับมีหนังสือไปถึงโรงงาน ยอมให้รับซื้อน้ำตาลผิดตัวอย่างในงวดต่าง ๆ ต่อไปอีกด้วย จึงขอถามว่า

๑. สำหรับน้ำตาลในงวดแรกที่ส่งมาผิดตัวอย่าง เหตุใดจึงยอมรับซื้อ

๒. เมื่อบริษัทไทยนิยมผิดสัญญาในงวดแรกแล้ว ก็ควรจะให้บริษัทไทยนิยมปฏิบัติตามสัญญาในงวดหลัง ๆ ต่อไป คือส่งน้ำตาลทรายขาวมาขายให้ตามตัวอย่าง ขอทราบว่าเพราะเหตุใดกระทรวงการอุตสาหกรรมจึงส่งไปทางโรงงานน้ำตาล ให้รับน้ำตาลซึ่งไม่ใช่น้ำตาลทรายขาวมาขายในงวดต่อ ๆ ไปได้

๓. หนังสือของโรงงานถึงบริษัทไทยนิยมให้บริษัทไทยนิยม ส่งน้ำตาลผิดตัวอย่างเช่นที่ส่งมาในคราวแรกมาขายให้นั้น เพื่อความบริสุทธิ์ในการบริหารราชการของกระทรวงการอุตสาหกรรม ท่านจะนำมาอ่านในสภาได้หรือไม่

หลวงอรรถพรพิศาล รัฐมนตรี : กระทรวงอุตสาหกรรมขอตอบดังนี้ ตามข้อถามข้อ ๑. สำหรับน้ำตาลในงวดแรกที่ส่งมาผิดตัวอย่าง เหตุใดจึงยอมรับซื้อ ขอตอบว่า โดยที่ปรากฏว่าจะไม่มีน้ำตาลจำหน่ายให้ประชาชนเพียงพอในระยะนั้น คณะรัฐมนตรีจึงให้กระทรวงการอุตสาหกรรมรับซื้อ ในราคา ก.ก. ละ ๓.๗๗ บาท (ลดราคาจากที่ทำสัญญาไว้ ก.ก. ละ ๓.๕ สตางค์)

ข้อ ๒. ตามที่ท่านถามว่า เมื่อบริษัทไทยนิยมผิดสัญญาในงวดแรกแล้ว ก็ควรจะให้บริษัทไทยนิยมปฏิบัติตามสัญญาในงวดหลัง ๆ ต่อไป คือส่งน้ำตาลทรายขาวมาขายให้ตามตัวอย่าง ขอทราบว่าเพราะเหตุใดกระทรวงการอุตสาหกรรมจึงสั่งไปทางโรงงานน้ำตาลให้รับน้ำตาลซึ่งไม่ใช่น้ำตาลทรายขาวมาขายในงวดต่อ ๆ ไปได้

เรื่องนี้ขอตอบว่า เนื่องจากน้ำตาลที่จะนำเข้ามางวดต่อไปอาจมีลักษณะตามตัวอย่าง หรือไม่ตรงตามตัวอย่าง ซึ่งจะเป็นเช่นใดยังไม่ทราบแน่ คณะรัฐมนตรีจึงตกลงว่า ถ้าน้ำตาลที่จะเข้ามางวดต่อไปมีลักษณะตามตัวอย่าง

ก็ให้รับซื้อในราคาตามสัญญา ถ้ามีส่งไม่ตรงตามตัวอย่าง แต่มีส่งเข้ามาแล้ว ก็ให้รับซื้อในราคา ก.ก. ละ ๓.๘๘ บาท (ลดราคาจากที่ทำสัญญาไว้ ก.ก. ละ ๑.๕ สตางค์) แต่ถ้ามีลักษณะเลวกว่าน้ำตาลที่นำเข้ามาแล้ว ก็ต้องพิจารณาลดราคาลงอีกตามส่วน ซึ่งจะต้องทำความตกลงกันในภายหลัง

ข้อ ๓. ตามที่ท่านต้องการให้อ่านหนังสือในข้อ ๓ ที่ว่าหนังสือของโรงงาน ถึงบริษัทไทยนิยมยอมให้บริษัทไทยนิยมส่งน้ำตาลผิดตัวอย่างเช่นที่ส่งมาในคราวแรกมาขายให้นั้น เพื่อความบริสุทธิ์ในการบริหารราชการของกระทรวงการอุตสาหกรรม ท่านจะนำมาอ่านในสภาฯได้หรือไม่

ในเรื่องนี้ กระทรวงการอุตสาหกรรมยินดีที่จะอ่านให้ท่านทราบ แต่ไม่ใช่แสดงความบริสุทธิ์ประการใด เพราะความบริสุทธิ์มีอยู่แล้ว เรื่องน้ำตาลทรายขาว เรื่องกรรมการจัดการบริษัท ไทยนิยมพาณิชย์ จำกัด ตามที่บริษัทไทยนิยม จำกัด ทำสัญญาขายน้ำตาลให้กับองค์การน้ำตาลไทย จำนวน ๑๐ ล้านกิโลกรัม ในราคากิโลกรัมละ ๓,๓๙๕ บาท แต่น้ำตาลงวดแรกที่บริษัทไทยนิยมพาณิชย์ จำกัด นำเข้ามาส่งนั้นคุณภาพไม่เหมือนตัวอย่าง องค์การน้ำตาลไทยจึงไม่ยอมรับนั่นเอง

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้องค์การฯ รับซื้อน้ำตาลทรายจากบริษัทไทยนิยมพาณิชย์ จำกัด ทั้งหมด ๑๐ ล้านกิโลกรัม ในราคากิโลกรัมละ ๓.๗๗ บาท ถ้าน้ำตาลนั้นมีส่งไม่ตรงตามตัวอย่าง และในราคาที่บริษัทฯ เสนอสำหรับน้ำตาลตามตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ ส่วนรายละเอียดนั้นจะได้แจ้งให้ทราบในภายหลัง

(ลงชื่อ) พลเรือโท ผัน นาวาวิจิต

หลวงอังคณานุรักษ์ (อ่างทอง) : น้ำตาลรายนี้มีสัญญา ก็อยากจะขอทราบไว้ สมมติว่าสัญญาเราได้ทำสัญญาไว้เท่าไร มีเงื่อนไขประการใดไว้หรือไม่ และสัญญาจะปรับปรุงกันอย่างไร ท่านรัฐมนตรีทราบหรือ

ไม่ว่าน้ำตาลทรายขาวกับน้ำตาลทรายสำรามราคาต่างกันเท่าไร เท่าที่ทราบราคาต่างกันหลายสิบสตางค์ แต่วันนี้เพียงสตางค์เดียวเท่านั้นเองมีเหตุผลใหม่ ขอทราบเท่านั้น

หลวงอรรถพรพิศาล รัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบข้อซักถามเรื่องน้ำตาลทรายขาวกับน้ำตาลทรายสำรามนี้ ขอเรียนว่าน้ำตาลที่บริษัทไทยนิยมส่งให้นั้นไม่ถึงกับเรียกว่าน้ำตาลสำรา แต่เป็นน้ำตาลทรายขาวที่มีสีแดงนิดหน่อยนั้นไม่ใช่สำรา แต่ราคานั้น รัฐบาลเองก็ทราบว่าราคาแตกต่างกันบ้าง แต่ก็ยอมรับซื้อเนื่องจากมีความจำเป็นเกี่ยวกับซื้อขาย แต่นอกจากนั้นความหวานที่บริษัทไทยนิยมสั่งกับน้ำตาลทรายขาวนั้นมีความคลาดเคลื่อนกันมากที่สุด แต่นอกจากนั้นรัฐบาลได้ประมาณแต่ฝ่ายน้ำตาลทรายขาวถือราคา ๔.๒๐ บาท บริษัทไทยนิยมขายราคา ๓.๗๘ บาท ราคาผิดกัน ๓๒ สตางค์ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้น้ำตาลมีราคาสูงเกินไป

หลวงอังคณานุรักษ์ (อ่างทอง) : ขอประทานซักต่อไปว่า บริษัทไทยนิยมก็ได้สิทธิน้ำตาลแต่ท่านอย่าลืมว่า ท่านบอกว่าท่านลดราคาน้ำตาลนั้นเป็นการสมควรแล้ว เพราะน้ำตาลไม่ใช่สำหรับสิ่งใดไม่ทราบ แต่ท่านจะตอบได้หรือไม่ว่ามันไม่ผิดกับตัวอย่างในสัญญา ถ้าหากว่าผิดจากตัวอย่างในสัญญา ให้ยอมเป็นสิ่งใดก็ตามแต่ ทำไมจึงไม่ทำตามสัญญา สัญญาทำไว้ทำไม ทำไมไม่ปรับปรุงเงินประจำเดือน ขอถามอย่างนี้ ถ้ารายอื่นขออาศัยผิดขออาศัยอนุญาต ถ้ารัฐบาลผ่อนผันอย่างนี้จะยอมให้ตามกระทรวงทบวงการอื่นๆ

หลวงอรรถพรพิศาล รัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบว่าในสัญญานั้นมีผิดและปรับสิ่งของประการใดก็ได้ จะลดก็ได้ปรับก็ได้ แล้วแต่ความจำเป็นที่ผิดสัญญาเป็นราย ๆ ไป เรื่องนี้คณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้กระทรวงการอุตสาหกรรมปฏิบัติ กระทรวงการอุตสาหกรรมก็ปฏิบัติตามคำสั่ง

หลวงอังคณานุรักษ์ (อ่างทอง) : ข้าพเจ้าก็พอใจจะเป็นรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีเหมือนกัน และเมื่อท่านให้เหตุผลแล้วคิดว่าจะซักไปก็คงจะไม่ได้ความ จึงขอยุติ

ประธานสภาผู้แทน : กระทู้ต่อไปของนายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ ถามกระทรวงการคลัง เรื่อง กระทรวงการคลังค้างชำระเงินราษฎร

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) : ข้าพเจ้าขอถามกระทู้ต่อนี้ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังต่อไปนี้

๑. ด้วยเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๙ กระทรวงการคลังได้บังคับซื้อโรงงานสุราของบริษัทเชียงรายพาณิชย์ จังหวัด จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ราชการมีราษฎรชาวเชียงรายเข้าหุ้นอยู่ ๕๐% ไปเป็นราคา ๗ แสนบาทเศษ โดยอ้างเหตุผลว่า กรมสรรพสามิตกระทรวงการคลังจะดำเนินการทำสุราเอง แต่ครั้นแล้วกลับเอาไปประมูลให้คนต่างด้าวทำ ได้เงินค่าประมูลเป็นรายปี รวม ๕ ปี ได้เงินหลายล้านบาท กระทรวงการคลังยังไม่ยอมชำระเงินค่าซื้อโรงงานสุราให้แก่บริษัทเชียงรายพาณิชย์ จังหวัด จำกัด จนบัดนี้ จนเป็นเหตุให้บริษัทนี้ไม่มีทุนหมุนเวียนชะงักกิจการไป ราษฎรที่ถือหุ้นพากันเดือดร้อน จึงใคร่จะถามว่า กระทรวงการคลังจะชำระเงินก้อนนี้ให้เสร็จสิ้นไปจะได้หรือไม่

๒. ด้วยเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๗ กระทรวงการคลังได้เปิดโอกาสให้บริษัทเอกชนทำการซื้อฝิ่นส่งให้แก่รัฐบาลมีจำนวนประมาณ ๑๐ ราย ด้วยกัน บริษัทเอกชนเหล่านั้นก็ได้ปฏิบัติถูกต้องตามสัญญาของกรมสรรพสามิตกระทรวงการคลังทุกประการ โดยส่งฝิ่นให้รัฐบาลเป็นราคา รวม ๑๐ ล้านบาท คณะกรรมการตรวจฝิ่นก็รับรองว่าเป็นฝิ่นดีครบถ้วนตามเงื่อนไขในสัญญา แต่กระทรวงการคลังไม่ยอมจ่ายเงินให้ เวลานี้ล่วงเข้าปีที่ ๕ แล้ว และเมื่อเร็วๆ นี้บริษัทเอกชนในความอำนวยการของนายห้างๆ ได้พึ่งกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังก็แพ้คดีต้องเสียค่าทนาย ค่าธรรมเนียมศาล ค่าทอกเบี้ยเป็นจำนวนมาก ทั้งทนายก็แพ้เป็นตัวอย่างเช่นนี้ ทางกระทรวงการคลังก็ไม่ยอมจ่ายเงินชำระค่าฝิ่นทั้งๆ ที่ให้กับบริษัทเอกชนทุกหลายราย ทั้งนี้ยากที่จะทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ขอตอบว่า

ข้อ ๑ ที่มิได้มีการชำระหนี้ค่าซื้อโรงงานสุราของบริษัทจังหวัดกับกรมสรรพสามิตยังมีหนี้เพราะมีปัญหาในเรื่องราคา และบริษัทจังหวัดกับกรมสรรพสามิตยังมีหนี้สินติดพันกันอยู่ อย่างไรก็ดี ในบัดนี้รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณชำระหนี้สินของบริษัทจังหวัดต่าง ๆ แล้ว เพื่อที่จะให้หนี้สินต่าง ๆ ที่เกี่ยวพันระหว่างบริษัทจังหวัด กรมสรรพสามิต และสำนักงานกลางบริษัทจังหวัด ได้ชำระสะสางให้เสร็จสิ้นไปในปี ๒๔๙๓ นี้

ข้อ ๒ การที่กระทรวงการคลังไม่จ่ายเงินค่าฝิ่นตามที่ถามนั้น ก็เพราะมีปัญหาในเรื่องคุณภาพของฝิ่น การที่กระทรวงการคลังแพ้ความเรื่องฝิ่นรายแรก และไม่ยอมจ่ายเงินที่ถือว่าต้องชำระอยู่นั้น ก็เพราะกระทรวงการคลังเห็นว่าการที่แพ้คดีนั้น เป็นเพราะการต่อสู้คดียังไม่เต็มพากเพียร และคดีเหล่านี้ยังมีทางที่จะสู้ได้ จึงได้ให้สู้คดีต่อไป เพราะเป็นคดีที่เกี่ยวกับเงินนับล้าน ๆ บาท

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) : ความจริงกิจการบริษัทก็ได้ดำเนินมาด้วยดี น่าเสียใจที่ทางรัฐบาลมองเห็นประโยชน์ของฝ่ายรัฐบาลฝ่ายเดียว ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้ที่ยากจนซึ่งมีหุ้นส่วนอยู่กับบริษัท ทุกคนมีเจตนาดีที่จะช่วยกันส่งเสริมและผดุงความมั่นคงในทางเศรษฐกิจร่วมกัน แต่น่าเสียใจที่รัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงการคลังไม่ได้คิดถึงจึงเป็นเหตุให้บริษัทต้องหยุดชะงักกิจการไปโดยไม่มีทุนหมุนเวียน องค์การบริษัทพาณิชย์จังหวัดมีแต่ชื่อสำนักงานไม่ทราบว่าอยู่ที่ไหน และสินค้าก็ไม่มีจำหน่าย ดังนี้เป็นผลกรรมที่รัฐบาลทำไว้ และยังค้างค่าราคาซังอยู่จนบัดนี้ เป็นการแกล้งให้มีบริษัทต้องเลิกล้มกิจการโดยปริยาย จึงใคร่จะขอความกรุณาจากรัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบชำระบัญชี เพื่อเลิกกิจการบริษัทนี้เสียจะได้หรือไม่ เมื่อทางการยังมีนโยบายที่จะขยายกิจการในบริษัทนี้ต่อไป ก็ขอให้รับชดบริษัทนี้เสียจะได้หรือไม่ ในเรื่องคดีฝิ่น

ระหว่างบริษัทเอกชนกับกระทรวงการคลังนั้น กระผมใคร่จะเรียนถามรัฐบาลต่อไปคือ

๑. คณะกรรมการตรวจสำนวนได้ทำสัญญาไว้ ๑๕ ราย เป็นผู้รับฝืนเอง พิสูจน์ฝืนเอง และรับรองว่าถูกต้องตามเงื่อนไขทุกประการ ได้ชำระเงินไปบางส่วน และทางกรมตรวจสำนวนก็ได้เก็บเงินจำนวนนี้จ่ายให้แก่ประชาชนหมดสิ้นแล้ว ยังไม่ทราบว่าทำไมจึงยังไม่ได้เงิน

๒. ถ้าเป็นฝืนทมิฬจำนวนเปอร์เซ็นต์ไม่ต้องตามสัญญาจริง เหตุใดรัฐบาลจึงไม่คัดค้านในเวลาตรวจ เหตุใดจึงกำหนดราคาให้เขาไปแล้วโดยทำหนังสือเป็นเงินค้างชำระให้แก่เขา ดังนี้เป็นการที่สมรู้ร่วมคิดกับพ่อค้าฝืน เป็นความผิดของกระทรวงการคลังที่ใช้คนไม่เป็น ทางรัฐบาลได้จัดการกับคนของรัฐบาลแล้วหรือ

๓. รัฐบาลแพ้คดีเสียค่าทนายความ ค่าตกเบี้ยค้างชำระเวลา ๕ ปี เป็นเงินเท่าไร กระทรวงการคลังที่แพ้คดีฝืนให้ฟ้องกับทนายความที่จะขอฝืนบริษัทเอกชน ๑๕ รายนั้นแก่กรมอัยการอีกใช่หรือไม่ มีหนทางที่จะเอาชนะได้อย่างไร

๔. ฝืนที่ชนกันเป็นตู้ ๆ รัฐบาลจะจัดการอย่างไร

นายเสวตร เป้ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : บริษัทเชียงรายพาณิชย์จำกัดนั้น เวลานี้เข้าใจว่ายังไม่ได้เลิก ถ้าหากว่าได้เงินค่าซื้อโรงงานสุราไปตามที่รัฐบาลตั้งงบประมาณไว้แล้ว ก็คงจะดำเนินการต่อ ๆ ไปได้ สำหรับในเรื่องฝืนนั้นก็ได้เรียนแล้วว่า ที่ยังต่อสู้คดีอยู่ก็เพราะปัญหาเรื่องคุณภาพของฝืน คือฝืนที่ได้รับมานั้นคือฝืนทมิฬเปอร์เซ็นต์ของมอร์ฟีนเพียงเล็กน้อย ในการที่จะลงโทษเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการก็จะต้องสอบสวนกันเสียก่อนว่า จะมีความจริงหรือไม่ สำหรับฝืนให้ฟ้องนั้น ศาลได้ตัดสินไปแล้วเสียเงินให้ฝ่ายจำเลยประมาณ ๙ แสนบาทเศษ ส่วนเรื่องกรมอัยการเป็นผู้ว่าคดีแทน และคดีต่อ ๆ ไปก็กรมอัยการเหมือนกัน

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) : เมื่อรัฐบาลตั้งงบประมาณสำหรับชำระหนี้บริษัทจำกัดแล้ว กระทรวงการคลังจะชำระหนี้ให้แก่บริษัทเชียงรายพาณิชย์จำกัดภายในระยะกี่วัน จะชำระให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วหรือไม่ และสำหรับคดีฝ่ายกระทรวงการคลังแพ้ความ ๓ ศาล และกระทรวงการคลังจะสู้ความอีกโดยทนายความแผนกคดีอุทธรณ์ กรมอัยการ กระผมทราบว่ากระทรวงการคลังจะแพ้ความ ผมรู้สึกว่ากระทรวงการคลังจะแพ้ความก็ต้องเสียค่าทำเนียมศาล ค่าดอกเบี้ยแก่บริษัทเอกชน ๑๕ รายภายในระยะเวลา ๗—๘ ปีเป็นเงินร่วมล้านบาท จึงขออ่านคำพิพากษาให้ฟังดังต่อไปนี้ ศาลแพ่งเห็นว่าคณะกรรมการได้ตกลงยอมรับ . . . .

ประธานสภาผู้แทน : คุณบุญช่วย ฯ นี่เกี่ยวกับการชักไม่ใช่เอาอะไรมาอ่านเป็นการชัก ท่านชักเฉย ๆ ไม่ต้องเอาอะไรมาอ่าน

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) : เกี่ยวกับข้อเท็จจริง

ประธานสภาผู้แทน : ก็ชักเอา ส่วนข้อเท็จจริงก็เป็นเรื่องไม่ใช่ในระยะกระทู้ถามนี้ มีอะไรถ้ารัฐมนตรีตอบมาท่านยังสงสัยอะไรอยู่ก็ชักต่อไปได้

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) : ในเรื่องบริษัทเอกชนกับกระทรวงการคลังนี้ กระทรวงการคลังแพ้ความมาแล้ว ๓ ศาล ขอให้กระทรวงการคลังหาทางประนีประนอมลดค่าทำเนียมเพื่อส่วนค่าทนายความและค่าดอกเบี้ยจะได้หรือไม่ ซึ่งจะเป็นเงินตั้งล้านบาทได้หรือไม่

นายเสวตร เป็ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : สำหรับบริษัทจังหวัดเชียงรายเมื่อได้งบประมาณแล้ว ก็จะทำให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ในเรื่องนี้ ผู้ทวงความในคดีหลังรวม ๗—๘ รายนี้ มีข้อยักยอกรวมอยู่ด้วย ซึ่งแต่ก่อนไม่มี ถ้าหากว่าจะว่ากันต่อไปจะเสียค่าทนายและต้องเสียค่าทำเนียม ไม่ต้องเสียเว้นแต่จะแพ้ความ ส่วนดอกเบี้ยถ้าประนีประนอมยอมความอาจต้องเสีย ความจริงเรื่องนี้ติดพันมา

๓–๔ ปี ๕ ปีเป็นอย่างน้อยก็เป็นเงินนับสาน ถ้าจะเสียโดยประมาณประมาณ ถ้าชนะความก็ไม่ต้องเสียเลย

ประธานสภาผู้แทน : กระทู้ต่อไปของนายโสภณ สุภาชีระ เรื่อง นักโทษหลบหนี เจ้าของกระทู้ไม่มา และไม่ได้มอบหมาย ต่อไปกระทู้ของนายสุวัฒน์ พูลลาภ เรื่องนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าว ยู.พี. ถามนายกรัฐมนตรี

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าวยู.พี. ไปในทำนองจะยินยอมให้กองทัพอเมริกาและอังกฤษผ่านประเทศไทย เมื่อเกิดสงครามกับคอมมิวนิสต์นั้น จนเกิดการวิพากษ์วิจารณ์จากฝ่ายไม่เห็นด้วย ไปในแง่ร้าย แต่ต่อมาท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้มีคำแถลงไปแก้ข่าวทางวิทยุกระจายเสียงเป็นเชิงปฏิเสธกลาย ๆ จนเกิดความฉงนสนเท่ห์กันอยู่ทั่วไป จึงขอเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า ได้ให้ถ้อยคำสัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าว ยู.พี. อย่างไร มีส่วนได้เสียกับประเทศไทยอย่างไร จะปฏิบัติตามที่ให้สัมภาษณ์ไปโดยจริงจังเพียงใด เป็นการกระทบกระเทือนต่อสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศหรือไม่

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอประทานตอบกระทู้ดังนี้ คือตามที่ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าว ยู.พี. ไปนั้น ได้สัมภาษณ์ไปในขอบเขตของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ และข้อความที่ได้ให้สัมภาษณ์ไปในตอนซึ่งเกี่ยวกับกระทู้นั้น ขอประทานชี้แจงดังนี้ ข้อถามของผู้สื่อข่าวถามว่า ถ้าประเทศไทยถูกโจมตีจากฝ่ายคอมมิวนิสต์ ประเทศไทยจะยินดีให้กองทหารอังกฤษและอเมริกาเข้ามาช่วยในดินแดนไทยหรือไม่ ข้าพเจ้าจึงได้ตอบไปว่า ประเทศไทยก็จะพยายามป้องกันอธิปไตยของประเทศเต็มที่ แต่ถ้าเหตุการณ์สามารถแสดงโดยที่อเมริกาและอังกฤษก็เป็นฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์ต่อคอมมิวนิสต์ ฉะนั้นประเทศไทยก็ยินดีให้มาช่วยเหลือ

ในข้อ ๒ ท่านถามว่ามีส่วนได้เสียกับประเทศไทยอย่างไร ในเรื่องที่มีส่วนได้เสียนั้น สำหรับส่วนได้ก็คือว่าเราได้ปฏิบัติไปตามกฎบัตรของสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นในฐานะที่ประเทศเราเป็นสมาชิกของสหประชาชาติ ก็นับว่าเราก็ได้ผลที่จะได้รับความสนับสนุนและร่วมมือกับประเทศทั้งหลายที่เป็นสมาชิกนั้น แต่ว่าก็มีผลเสียซึ่งจะทำให้ประเทศซึ่งมิได้ปฏิบัติตามกฎบัตรสหประชาชาตินั้นอาจจะไม่พอใจในคำสัมภาษณ์ของข้าพเจ้าก็ได้

อีกข้อหนึ่งจะปฏิบัติตามที่ให้สัมภาษณ์ไปโดยจริงจังเพียงไร ในเรื่องนี้เราก็จำเป็นจะต้องปฏิบัติไปโดยจริงจัง ถ้าว่าคือ เมื่อประเทศของเราได้ถูกรุกราน และตามกฎบัตรสหประชาชาตินั้นมีบัญญัติไว้ว่า ในข้อแรก สหประชาชาติจะให้คำเตือนแก่ประเทศซึ่งได้ทำการรุกรานแก่ประเทศอื่น ถ้าไม่เชื่อฟังก็จะได้ใช้วิธีการต่าง ๆ เช่นมีการตัดสัมพันธไมตรี มีการไม่ติดต่อด้วย และในที่สุดถ้ายังกระทำการรุกรานอีก ประเทศต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกของสหประชาชาติก็จะต้องร่วมมือกันตามทัศนะมนตรีนั้นคง ซึ่งจะต้องมีการใช้กำลังทำการระงับเหตุอันนั้น เพราะฉะนั้นในการที่ประเทศไทยจะได้เข้าร่วมยอมให้อังกฤษอเมริกาเข้ามานั้น ก็หมายความว่าอังกฤษอเมริกานั้นก็เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ และในการที่เขาจะยกกองทัพเข้ามาในประเทศเราก็ย่อมจะปฏิบัติไปตามกฎบัตรสหประชาชาติ และเราก็ปฏิบัติตามกฎบัตรสหประชาชาติ ซึ่งท่านย่อมทราบแล้วว่าองค์การสหประชาชาตินั้น เป็นองค์การซึ่งจะรักษาไว้ซึ่งสันติภาพของโลก เพราะฉะนั้นในการที่เราจะร่วมและให้ความร่วมมือและช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ดังได้กล่าวมานั้น จึงนับว่าจะเป็นผลดีมากยิ่งขึ้น ส่วนเป็นการกระทบกระเทือนต่อสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าได้ตอบมาในข้อต้นแล้ว จึงขอประทานงดไม่ตอบในข้อนี้

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ในการที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวแก่การเมืองระหว่างประเทศนั้น ถ้าหากว่าเป็นบุคคลที่ดำแหน่งสูงในวงราชการงานเมืองย่อมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้

สัมภาษณ์ไปคราวที่แล้วดังที่ได้ยังกระทู้ถามแล้ว พอข่าวของท่านหมดไป ก็มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ตามมาทันทีว่า ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้สัมภาษณ์ไปด้วยความไม่เหมาะสม คล้ายกับว่าชักนำเข้าฉก ชักศึกเข้าบ้าน เช่นนี้คงจะทำให้ท่านหนักใจอยู่ไม่น้อย จึงได้เชิญคำแถลงการณ์ไปอ่านทางวิทยุกระจายเสียง แก้ข่าวว่าประชาชนเห็นความสำคัญผิดพลาดไปหมด พอที่เรื่องจะสงบไป ก็ดูกโพลงขึ้นมาอีก และฝ่ายค้านก็ว่าท่านทำลายระบอบประชาธิปไตย ไม่ปฏิบัติตามแนวของระบอบประชาธิปไตย จึงอยากจะกราบเรียนชี้แจงว่าท่านมีเหตุผลอย่างไร จึงได้เชิญคำแถลงการณ์ไปใส่ตะแนนฝ่ายค้านเช่นนั้น และเป็นการทำลายระบอบประชาธิปไตยอย่างที่ฝ่ายค้านเขาว่ามานั้นใช่หรือไม่

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอประทานตอบคำชี้แจงของท่านสมาชิกดังนี้ ในเรื่องเกี่ยวกับที่ได้สัมภาษณ์ไปนั้น และปรากฏว่ามีข่าวครึกโครมเกิดขึ้นตามที่ท่านสมาชิกได้กล่าวนั้น ในเรื่องนี้ขอประทานกราบเรียนว่าข่าวที่ครึกโครมขึ้นนั้น มิได้เกิดขึ้นจากคำที่ข้าพเจ้าให้สัมภาษณ์ แต่ว่าเป็นการเกิดขึ้นจากฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นจึงในการที่จะตอบในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจึงได้ออกคำแถลงการณ์ขึ้น แต่ก็ชี้แจงเหตุผลให้ฟังว่า ที่ได้ให้สัมภาษณ์ไปนั้นให้ไปประการใด และนอกจากนั้นก็ได้ชี้แจงให้ทราบว่า ในการที่ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยได้กระพือข่าวไปนั้น จะเป็นการที่เสียหายแก่ประเทศของเรามากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นในการที่ได้ชี้แจงออกไปนั้นก็เพื่อประสงค์ที่จะให้มีความเข้าใจกัน แต่ทว่าท่านย่อมเข้าใจว่าในระบอบประชาธิปไตยนั้น ก็เห็นจะมีเสรีภาพในการที่จะพูด จะเขียน กันด้วยกันทุกคน เพราะฉะนั้นในการที่ฝ่ายหนึ่งได้พูดไป ได้ทำหนังสือไป เพราะฉะนั้นอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นฝ่ายรัฐบาลก็จำเป็นที่จะต้องพูด และชี้แจงให้ฟัง ดังนี้เชื่อว่าเห็นจะไม่เป็นเผด็จการ คือว่าถ้ารัฐบาลพูดได้ข้างเดียวแล้วก็นับว่ารัฐบาลเผด็จการ และตรงกันข้าม ถ้าพูดได้ฝ่ายเดียวโดยที่รัฐบาลพูดไม่ได้ ก็เป็นเผด็จการ

เหมือนกัน ถ้าพูดกันได้สองฝ่ายแล้ว ทั้งสองข้างนี้ก็เป็นประชาธิปไตย

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนซักถามท่านนายกรัฐมนตรีต่อไป เท่าที่ได้คิดและพิจารณาสภาวการณ์ของโลกปัจจุบันนี้ คล้าย ๆ ว่าโลกเรานี้ถูกแบ่งออกเป็น ๒ ค่าย ยังกฤษกับอเมริกาภาคหนึ่ง รัสเซียคอมมิวนิสต์อีกภาคหนึ่ง และใน ๒ ค่ายนี้มีท่าทีว่าจะกระโจนเข้าหากันทำการสงครามใหญ่โตขึ้น ในเมื่อ.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณสุวัฒน์ ฯ ในการถามนี้ ระวังอย่าไปพูดถึงการเมืองระหว่างประเทศ

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าจะเคารพในถ้อยคำของท่านทุกตอน แต่ว่าถึงแม้อย่างไรก็ดี เรื่องนี้ก็ไม่น่าจะเป็นเรื่องลับถมคมนัยอะไร และข้าพเจ้าจะถามนี้ก็ได้ระมัดระวังคำพูดอยู่แล้ว คือเมื่อค่าย ๒ ค่ายปะทะกัน ประเทศไทยของเราซึ่งหนีไม่พ้น จึงอยากจะเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า ท่านจะดำเนินนโยบายการเมืองในท่ามกลางโลกว้างนี้อย่างไร และจะกระทำเป็นการเหยียบเรือ ๒ แคม หรือแคมเดียว ถ้าแคมเดียวแล้วจะเข้ากับฝ่ายไหน จะเป็นผลประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างไร

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : คิดว่าทางรัฐบาลได้ตอบไปตอนต้นแล้วว่า ประเทศไทยของเรานี้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ และในหมวดที่ ๗ ของกฎบัตรแห่งสหประชาชาตินั้น มีบัญญัติไว้พร้อมมูลแล้วว่า เมื่อเวลาเกิดสงครามขึ้นหรือเมื่อฝ่ายใดก่อสงครามขึ้น ประเทศต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกจะปฏิบัติอย่างไร และมีอยู่โดยละเอียดแล้วก็ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว เพราะฉะนั้นปัญหานี้ขอเรียนได้แต่เพียงเท่านี้

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนซักถามต่อไปว่าในเมื่อเราได้พูดถึงปัญหาคอมมิวนิสต์มาแล้ว เหตุที่มาเข้าคุณความมั่นคงจากระบอบคอมมิวนิสต์ ถ้าพูดถึงคอมมิวนิสต์แล้วเป็นปัญหาหนักที่บังเกิดขึ้นในประเทศชาติ และเดี๋ยวนี้คอมมิวนิสต์ก็ครอบประเทศแล้ว ถ้ามี

ท่าที่ว่าจะตกลงไปใหญ่โต ชัยชนะของนายพลเมาเซตุงทั่วหน้าตอนนี้ ในประเทศจีนก็เกือบจะว่าเป็นชัยชนะที่เด็ดขาดแล้ว ท่าทีของประเทศในอาเซีย เช่น อินเดีย ก็มีท่าทีว่าจะรับรองรัฐบาลเมาเซตุง ถึงแม้ว่าต่างประเทศก็เช่นเดียวกัน แต่เป็นแต่เพียงส่วนท่าทีนิดหน่อยเท่านั้น จึงอยากจะเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า ถึงเวลาสมควรแล้วหรือยังที่เราจะพิจารณาวางโปรแกรมการรับรองรัฐบาลแห่งประเทศจีน

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ปัญหาเรื่องประเทศจีนนั้น เวลานี้ยังไม่เป็นทางราชการที่ประเทศใด ๆ จะขอร้องให้รับรอง เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลจึงไม่ได้พิจารณาในเรื่องนี้

ประธานสภาผู้แทน : กระทู้ต่อไปของนายใหญ่ ศวิตชาต เรื่องเปลี่ยนค่าปริวรรตเงินตรา

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอส่งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

การเปลี่ยนค่า ปริวรรตเงินตรา ระหว่างบาท ต่อปอนด์และดอลล่าร์ ที่รัฐบาลได้กระทำไปนั้น ปรากฏเป็นผลดี ผลเสีย แก่เอกชน หรือรัฐประการใดบ้าง

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอตอบกระทู้ของท่านผู้มีเกียรติดังนี้ ในการเปลี่ยนปริวรรตค่าของเงินตราระหว่างเงินบาทกับเงินปอนด์ และดอลล่าร์ ที่รัฐบาลได้กระทำไปนั้นเท่าที่ปรากฏเวลานี้เป็นผลดีทางทางเอกชนและทางรัฐบาล

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีตอบว่าเป็นผลดีแก่เอกชนและรัฐนั้น ข้าพเจ้าอยากเรียนถามต่อไปว่า เป็นผลดีประการใด การวินิจฉัยที่ได้รับคำตอบเมื่อถือเป็นผลดีแก่เอกชนนั้น รัฐบาลได้คำนึงถึงดุลย์แห่งการค้าระหว่างประเทศหรือเปล่า และคำนึงถึงการส่งออกของชาติว่า มีมากกว่าหรือน้อยในระหว่างประเทศที่ใช้เงินปอนด์สเตอร์ลิงหรือเปล่า และ

การเพิ่มค่าของเงินปอนด์ไปนั้นตัวเลขอยู่ในมือของท่านเป็นต้นว่า จะซื้อของจากแต่คดในประเทศญี่ปุ่นก็ดี จะซื้อจากอเมริกาก็ได้ รัฐบาลได้ตัวเลขที่แน่นอนมาตอบเป็นจำนวนตัวเลขที่แน่นอนว่าได้ผลดีในจำนวนผลดีที่รัฐบาลได้นั้น ข้าพเจ้าอยากทราบว่าได้ผลดีอย่างไร.

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามว่าได้ผลดีอย่างไร แล้วได้พิจารณาถึงดุลยแห่งการค้าของประเทศไทยหรือไม่ ขอเรียนตอบว่ารัฐบาลนี้ได้พิจารณาถึงฐานการค้า การเศรษฐกิจ และการเงินทั่วไปโดยรอบคอบแล้ว จึงได้กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนตามที่ได้ประกาศไปนั้น ขอชี้แจงว่าในการที่เราจะเปลี่ยนอัตราคราวนี้ มีข้อที่จะต้องวินิจฉัยอยู่อีกบางประการคือว่าที่จำเป็นจะต้องเปลี่ยนอัตรานั้น ก็เพราะเหตุว่าทางอังกฤษเขาได้เปลี่ยนอัตราเงินของเขาลงไปให้ถูก ถ้าคิดตามอัตราเงินปอนด์ที่เขาลดลงไปแล้วประมาณ ๓๐.๕ เปอร์เซ็นต์ ทีนี้ถ้าหากว่าเปลี่ยนตามของอังกฤษลงไป โดยที่คำนึงถึงเหตุผลในการค้าดังที่ท่านกล่าวนั้น กล่าวคือว่าถ้าหากว่าเราลดเงินตามอังกฤษลงไปตามหลักวิชาที่บอกว่าเงินของเราก็จะถูกลง เราก็จะขายสินค้าไปบริเวณเงินปอนด์ซึ่งเราได้เคยติดต่อการค้ามากยิ่งขึ้น แต่ในการที่รัฐบาลได้ลดลงไปตามที่รัฐบาลอังกฤษได้ลดลงคือ ๓๐.๕ เปอร์เซ็นต์ แต่เราลดเงินประมาณ ๒๑ เปอร์เซ็นต์เศษ ดังนี้เพราะเห็นว่าถ้าเราลดลงไปมากเช่นนี้ก็จะทำให้ในเรื่องการค้าขายระหว่างไทยกับอเมริกาและระหว่างประเทศอื่นนั้นจะเปลี่ยนแปลงมากไป เพราะฉะนั้นเราจึงถือปรับอัตราที่ลดลงไปแต่พอควร มิให้ลดตามเขาไป นอกจากนี้ถ้าหากว่าเราจะถือแต่เพียงข้างหนึ่งข้างใดในเรื่องการที่จะต้องลดตามเงินปอนด์หรือสูงตามดอลล่าร์ จะทำให้การค้าขายระหว่างประเทศที่เป็นอยู่โดยปกตินั้นเปลี่ยนแปลงไปมาก ด้วยเหตุนี้รัฐบาลได้คำนึงถึงที่จะหาทางเพื่อให้เปลี่ยนไป แต่ให้กิจการค้าของเราดำเนินไปเป็นปกติเท่าที่สามารถจะทำได้

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าไม่รู้เรื่องเลย เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนถามต่อไปอีกว่า ข้าพเจ้าเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าท่านตอบว่าเป็นผลดีแก่เอกชนนั้นและเป็นผลดีแก่รัฐบาลนั้น ดีประการใด ท่านไม่ตอบ และตอบก็ตอบไม่รู้เรื่อง เพราะฉะนั้นเอากันอีกทีให้รู้เรื่อง ศ.ศ.ที่ว่าเป็นผลดี ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถาม ขอยกตัวอย่างเป็นต้นว่าเดิมมาเมืองไทยขายข้าวให้แก่ชาวประชาชาติจำนวนตันคงที่ แต่เมื่อได้รับเงินปอนด์ซึ่งเป็นเงินบาทเงินสดลงไปประมาณ ๒๐๐ ล้านกว่าบาท ดังที่ปรากฏในงบประมาณประจำปีนั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งการที่เมืองไทยได้รับเงินน้อยไป ในกรณีรัฐบาลนี้ถือว่าเป็นผลดีแก่ประเทศชาติอย่างนั้นหรือ อีกกรณีหนึ่งข้าพเจ้าเข้าใจเจตนาอยากจะให้ศาสนิกชนทราบว่า ปริมาณสินค้าที่ส่งไปต่างประเทศเช่นเงินปอนด์สเตอลิงค์เป็นต้น ข้าวเป็นสินค้าใหญ่ของประเทศ ไม่เป็นสินค้าสำคัญของประเทศ และดีบุก ยาง ได้ขายเป็นเงินปอนด์สเตอลิงค์เมื่อรัฐบาลลดอัตราเงินปอนด์สเตอลิงค์อย่างนี้แล้ว เงินที่ได้มากน้อยลงไป และปัญหาอีกอันหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีเจตนาจะให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าถ้าลดลงแล้วจะขายได้มาก แต่ข้อเท็จจริงในเมืองไทยนั้นมันตรงอย่างที่ข้าพเจ้าถามหรือไม่ สินค้าที่เราขายออกไปขายในต่างประเทศนั้น ไม่ใช่สินค้าขายไม่ได้เพราะเงินบาทแพง แต่เป็นสินค้าที่ขายไปหมด และที่ขายไม่ได้ด้วยประการอื่น ๆ ทุกอย่างนั้นจริงหรือไม่ และเพราะเหตุใดการไปเพิ่มดอลล่าร์มันเป็นผลดีด้วย ข้าพเจ้าจะขอให้เห็นว่า ทุกวันนี้นับแต่เปลี่ยนแปลงเงินตราต่างประเทศมา สิ่งที่เห็นอยู่เต็มตาทุกคน ค่อนข้างจะขันทีเดียว การที่บุคคลเสียสละเงินทองประเทศด้วยการใช้สิ่งที่จำเป็นโดยแบกภาระมากมาย รัฐบาลถือว่าเป็นการลดหรือผลที่เปลี่ยนแปลงดอลล่าร์ หรือมันกลับทำให้ของถูกลงไปอีก ปัญหาอีกประการหนึ่งรัฐมาตรการนั้นหรือเปล่า การซื้อรถไฟ ๓๙๐ ล้านบาท ซึ่งจะซื้อจากญี่ปุ่นอย่างที่สิ่งกรรมการไปต่างประเทศ ประเทศญี่ปุ่นก็ตาม สัญญาที่กระทรวงพาณิชย์ไปต่างมาด้วยใช้อัตราดอลล่าร์ ถ้าเมื่อเปลี่ยนแปลงเช่นนี้แล้ว เงินบาทจะมีราคาถูกหรือ เมื่อเช่นนี้เพราะราคาเดียวไม่ตรงกัน

ค่าน้ำมันไม่สะดวก ค่าสินค้าอย่าง ๆ ข้าพเจ้าเคยนำให้รัฐบาลชี้ให้เห็น สินค้าที่ซื้อจากอังกฤษเป็นปอนด์ นักได้กำไรถูกต้องแล้ว แต่เราขายแพง เราก็ขาดทุน อย่างนี้เราต้องคิดเทียบกัน รัฐบาลคิดหรือเปล่า หรือคำนวณ เอาเฉย ๆ มีตัวอย่างชี้ให้เห็นว่าเมื่อเราส่งของออกไปเท่านี้ล้านบาท ได้เงินเท่านี้ล้านบาท และถ้าหากว่าเป็นกรณีนี้ ในกรณีเพิ่มดอลลาร์ขึ้น ท่านคิดอย่างไรที่ได้ประโยชน์ทั้งสองทาง คืออย่างน้อยที่สุดเมืองไทยต้องได้เงินน้อยและชำระเงินมากอีกแน่ ในกรณีอย่างนี้รัฐบาลได้คิดอย่างนี้ หรือคิดโดยวิธีใดจึงจะได้ประโยชน์ทั้งรัฐและราษฎร์.

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอเรียนตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือเรื่องการเงินนี้ความจริงก็เข้าใจยากสักหน่อย ที่ข้าพเจ้าตอบไปก็ตอบในหลักการไปแล้ว ถ้าเช่นนี้อยากจะขอเรียนอย่างนี้ คือเดิมนี้ท่านยังจำได้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนปอนด์นั้นเท่ากับ ๑๐ บาท แล้วดอลลาร์หนึ่งเท่ากับ ๑๐ บาท นี่เป็นอัตราเดิม ทีนี้มาเรื่องฉบับอังกฤษเขาลดลงไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เราก็มาพิจารณาดูว่าเราจะลดตามเขาลงไปทั้งหมดหรือว่าเราจะไม่ลด หรือว่าเราจะลดลงไปแต่ว่าไม่เท่ากับเขา นี่มีอยู่ ๓ ประการที่จะพิจารณา ทีนี้ถ้าหากว่าในประการแรกถ้าหากว่าอังกฤษเขาลดเงินลงไปแล้ว ผลที่เราไม่ลดเงินลงไปก็หมายความว่าจะคงเงินดอลลาร์หนึ่งเท่ากับ ๑๐ บาท แล้วดอลลาร์นี้แสดงว่าเราไม่ได้ลดเงินของเราไป เมื่อเป็นเช่นนี้เงินปอนด์เมื่อเทียบกับเงินบาทก็จะเป็นปอนด์ละ ๒๘ บาท ในข้อนี้รัฐบาลจึงพิจารณาเห็นว่า เมื่อเราได้ลดเงินเราไปเช่นนี้ทั้งสองประการ คือยืนตามเงินดอลลาร์ไว้ แล้วเงินปอนด์เราได้อัตราแลกเปลี่ยนปอนด์กับเงินบาทเป็นปอนด์ละ ๒๗ บาท เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วท่านจะเห็นว่าเกิดอะไรขึ้น ก็เกิดขึ้นนี้หมายความว่าเงินของเราถูกลงแพงขึ้น แล้วการที่เห็นว่าเงินของเราแพงขึ้นนี้เป็นอัตราราชการ แล้วอัตราตลาดก็เป็นราคาในตลาดต่อกับอัตราหนึ่ง ซึ่งใครจะไปเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เพราะฉะนั้นบรรดาผู้ที่ใช้เงินราชการก็เห็นได้ว่าเมื่อเงินของเราแพงขึ้น เราก็ซื้อสินค้ามาจากต่างประเทศนี้ได้ในราคาถูกลง

แต่ทว่าในการที่เราจะส่งสินค้าไปต่างประเทศนั้นราคาสินค้าของเรากแพงขึ้นเมื่อราคาสินค้าแพงขึ้นเช่นนี้ บางทีเราไม่สามารถจะขายสินค้าแข่งกับประเทศอื่นได้ ยกตัวอย่างประเทศอังกฤษตราคาลงปอนด์เพราะเหตุใด แต่เดิมนั้นปอนด์หนึ่งก็ออกดอลล่าร์ตกลงไป ๒.๘๐ ดอลล่าร์ แล้วต่อไปจะลดลงอีกเพียงใด เพื่อให้เงินของเขาถูกลงไป แล้วให้การผลิตสินค้าของเขาถูกลงไป แล้วจะได้ส่งสินค้าไปสู่ประเทศอื่นได้โดยเหตุดังนี้เห็นว่าในการที่เราจะยึนไว้เช่นนั้น นอกจากจะทำให้ราคาของของเราแพงขึ้น เราอาจจะแข่งขันกับคนอื่นเขาไม่ได้อีก นี่เป็นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งเนื่องจากการค้าของเราประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เราได้มีการค้าขายกับต่างประเทศอยู่กับกลุ่มประเทศเงินปอนด์ เพราะฉะนั้นการที่เราไม่ลดเงินปอนด์ลงตามเขา ก็จะทำให้ราคาสินค้าของเราว่ากันตามหลักก็จะต้องแพง ซึ่งแข่งขันกับเขาไม่ได้ ในวิธีการซึ่งไม่ลดเงินของเราตามอังกฤษจึงไม่เอา อีกประการหนึ่งถ้าลดลงไปตามอังกฤษ ซึ่งความจริงทางฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ดูจะเข้าใจว่า ขยากจะให้ลดลงตามอังกฤษ ซึ่งในเรื่องนี้หม่อมเจ้าวิฑิตมานไชย ฯ ได้เสนอไว้แล้วว่า เราควรลดตามอัตรา กล่าวคือยืนตามเงินปอนด์ ๔๐ บาท แล้วลดราคาลงไป เมื่อลดแล้วเงินดอลล่าร์จะเป็น ๑๔ บาท หรือ ๑๔.๒๐ บาท ฉะนั้นจึงเห็นว่าเงินของเราถูกไป เมื่อเงินของเราถูกก็แสดงให้เห็นว่าสินค้าจะขายราคาก็อาจจะถูกนั่นตามหลัก เพราะฉะนั้นสินค้าจะแข่งขันก็เท่ากับประเทศพม่าหรือบริเวณเงินปอนด์ แต่ทว่าเมื่อเป็นเช่นนั้นเราก็จะซื้อของจากต่างประเทศ เราจะต้องใช้งบประมาณมากขึ้น ท่านจะเห็นว่าจะต้องใช้งบประมาณมากขึ้นถ้าลออัตรานี้ น้ำมันท่านจะเห็นว่าขึ้นไปถึงตะ ๑๐ ชิลลิง ใช้อัตราปอนด์ละ ๔๐ บาท และดอลล่าร์ ๑๔.๒๗ บาท ท่านจะรู้สึกว่าน้ำมันอาจจะขึ้นไปถึงตะ ๒๑ ชิลลิง ด้วยเหตุนี้จะทำให้การค้าขายของเราในการที่เราซื้อของในเวลานี้จะต้องใช้งบประมาณมาก จึงไม่เอา เมื่อไม่เอาก็หาเกณฑ์ทางกลาง หรือจะไม่ให้การค้าแปรผันไปตาม

มากเราก็ปรับ หมายความว่าอยู่เท่าเดิมดอลล่าร์ละ ๓๐ บาทอย่างเดิมปอนด์ก็ ๒๗ บาท นี่เป็นราคาที่ไม่เปลี่ยนแปลง ฉะนั้นจึงตราราคาเงินบาทตามเงินปอนด์เพียง ๒๗ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเช่นนี้ก็เป็นปอนด์ละ ๓๕ บาท เมื่อปอนด์ละ ๓๕ บาท ก็เข้ากับอัตราในตลาดเท่าที่เห็น เทนเดนซี (Tendency) ของตลาดเรา จะเห็นได้ว่าเวลาที่อังกฤษเปลี่ยนเงินปอนด์ คือว่าเดิม ๒๐ บาทต่อปอนด์ แต่เวลาเมื่อท่าที่อังกฤษจะเปลี่ยนเงินปอนด์แล้วจะเห็นได้ว่าอัตราเรา ได้ลดมาเรื่อย เวลานี้เหลือ ๕๗ บาท และอาจจะลดลงไปอีก อัตราเรื่องมา ๕ บาท อัตราทางราชการลดลงมา ๕ บาท เป็น ๓๕ บาท คิดดูเป็นเหตุผลที่ไม่ทำให้การค้าในตลาดเปลี่ยนแปลงไป และนอกจากนั้นถ้าหากว่าเมื่อเราลดลงไปเช่นนั้น คำนวณตามมาตรฐานที่เทียบกับมาตรฐานทองคำตามหลักสากลเขา ปรากฏว่าปอนด์ละ ๓๕ บาท ดอลล่าร์ ๑๒ บาท ส่วนเงินปอนด์ ๔๐ บาท คงไว้อย่างที่ท่านเข้าใจด้วยเหตุนี้มานั่งเหลือ ๒๐ สตางค์ ถ้าหากว่าเราลดตามอังกฤษกลับถูกไป ๑๐ สตางค์ นี่จะเห็นได้ว่าการถืออัตราปอนด์ละ ๓๕ บาทเช่นนี้หมายความว่าเราเปลี่ยนไปในทางที่ไม่ทำให้ตลาดการค้าในบ่วนไม่ทำให้ของแพงขึ้น เราก็ได้ประโยชน์ในทางค่าน้ำเงิน ในทางเงินปอนด์จะเห็นเช่นนั้น ในค่าน้ำเงินใช้ดูอย่างนี้ ในการที่เสียภาษีของบรรดาพ่อค้าท่านย่อมทราบว่าสินค้าใด ซึ่งเสียภาษีตามราคาสินค้า เขาคิดกันตามอัตราราชการ เพราะฉะนั้นเวลาก่อนนี้ถ้าใครสั่งสินค้ามาราคา ๑ ปอนด์ ๔๐ บาท ก็จะต้องเสียภาษีเป็นเปอร์เซ็นต์ของ ๔๐ บาท แต่เวลานี้ปอนด์ละ ๓๕ บาท เพราะฉะนั้นจะต้องเสียภาษีลดน้อยลงไปเมื่อภาษีน้อยลงไป ราคาสินค้าที่สั่งมาจากต่างประเทศก็จะลดราคาลงไปแทนที่จะคิดเปอร์เซ็นต์ของ ๔๐ บาท เราคิดเปอร์เซ็นต์ของ ๓๕ บาท เช่นเดียวกันกับของเงินดอลล่าร์ เงินดอลล่ารอย่างเดียวว่าเราลดลงไปนั้นไม่เท่ากับของอังกฤษลด ถ้าเท่าของอังกฤษลดเวลานี้จะเป็นดอลล่าร์ละ ๑๔ บาท ๒๗ สตางค์ แต่เราลดลงไปเพียงดอลล่าร์ละ ๑๒ บาท เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ในส่วนการค้าขายระหว่างอเมริกาจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็ตาม คือสินค้าที่เราสั่งเข้ามาโดยใช้อัตราราชการไม่เกี่ยวทางตลาดเขาว่าถูกหรือแพง

หนึ่ง เราจะเห็นว่า ว่าเราอาจจะเสียเงินค่าส่งของแพงขึ้นดอลล่าร์ละ ๑๐ สตางค์ แต่ถ้าหากว่าคิดตามอัตรา เวลาเสียสินค้าดอลล่าร์ละ๓๕บาท ๑๗ สตางค์ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าได้ประโยชน์แก่ทางราชการ เราเสียเงินหน่อย นอกจากนั้นเวลาสินค้าเราเวลาใครๆก็ต้องการเงินดอลล่าร์ เพราะว่าดอลล่าร์เป็นค่าเงินที่สามารถจะแลกเปลี่ยนได้ทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราเปลี่ยนตามอัตราองกฤษเป็นดอลล่าร์ละ ๑๔ บาท ๒๗ สตางค์ แลวเรื่องการแลกเปลี่ยนท่านจะเห็นได้ว่าราคาสินค้าเมื่อส่งเข้ามามีราคาแพง เมื่อราคาแพงคนก็จะไม่ส่งสินค้าเข้ามา หมายความว่าการแลกเปลี่ยนระหว่าง ๒ ประเทศก็จะชะงักไปบ้าง แต่เวลานี้ทราบ เดิมเขาขายให้ ๑ ดอลล่าร์เวลานี้ได้ ๑๒ บาท ๕๐สตางค์ แล้วทนทางรัฐบาลหรือประเทศชาติของเราเวลานี้มีฐานะดีขึ้น กล่าวคือว่าได้มีเงินทุนสำรองเป็นทองคำมากขึ้น แต่ก่อนนี้มีเป็นทุนสำรอง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เดี๋ยวนี้ประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์กว่า เพราะฉะนั้นอัตราของเงินนับวันจะแพงขึ้นเอง จะเห็นว่าอัตราในตลาดมืดเขาต่ำกว่าทางอัตราราชการแล้ว เพราะฉะนั้นวันหนึ่งจะต้องลดลงไปอย่างนี้ทน นอกจากประโยชน์สรุปแล้วจะเห็นว่า ๑. ในการที่ส่งสินค้ามาจากต่างประเทศนั้น ถ้าเราลดตามของอังกฤษแล้ว ราคาของจะแพงกว่านอกประมาณ ๗ เปอร์เซ็นต์ ประการที่ ๒ พูดถึงสินค้าในการที่เสียภาษี ถ้าเราลดไปตามเงินของอังกฤษแล้ว เราจะเสียภาษีมากกว่านี้ของก็จะแพงขึ้น ในเรื่องที่ท่านสนใจเกี่ยวกับเรื่องขายข้าว ในการขายสินค้าไม่ได้เอาเงินบาทไปซื้อ ตามธรรมดาเราใช้เงินของประเทศไหนเราก็ใช้เงินของประเทศนั้น เพราะฉะนั้นเราจะเห็นได้ว่าเราได้เงินปอนด์ก็ขายเป็นเงินปอนด์ทนเมื่อได้เงินปอนด์มาแล้วตันละ ๔๐ ปอนด์ ตันละ ๔๐ ปอนด์กระทรวงพาณิชย์เอาไปทำอะไร กระทรวงพาณิชย์ต้องการเงินบาทก็เอาไปขายให้พ่อค้าชาติ เมื่อก่อนนี้ธนาคารขายให้มาปอนด์ละ ๔๐ บาท แต่เวลานี้ปอนด์ละ ๓๕ บาท ก็นับว่าทางรัฐหายไปปีหนึ่งประมาณ ๒๐๐ ล้านบาทเป็น

ความจริง แต่การที่หายนั้นไม่ได้หายไปไหน เงิน ๒๐๐ ล้านบาท ตกอยู่ที่ธนาคารชาตินั่นเอง และธนาคารชาติจ่ายเงิน ๒๐๐ ล้านบาท เป็นการสร้างเสถียรภาพของเงินบาทเราต่อไป ก็ไม่หายไปไหน แทนที่รัฐบาลจะเอาเงิน ๒๐๐ ล้านไปใช้ ก็ให้ธนาคารชาติไปเก็บ ทำให้เงินหมุนเวียนมากขึ้น เงิน ๒๐๐ ล้านบาทก็ตกอยู่ธนาคารชาติหรืออาจให้รัฐบาลถือตามความจำเป็น นี่ก็จะเห็นว่าไม่ได้หายไปไหน นอกจากนั้นราคาสินค้าข้าวก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปเพราะเหตุใด เพราะกระทรวงพาณิชย์ซื้อราคาข้าวเปลือกตามเดิมราคา ๖๐๐—๘๐๐ บาทต่อเกวียน เท่าที่ข้าพเจ้าจำได้เงินนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลง เป็นเพียงตัวเลข ๒๐๐ ล้านบาทจะมาใส่งบประมาณหรืออยู่ที่ธนาคารชาติก็เป็นตัวเลข ก็เห็นว่าราคาข้าวไม่เปลี่ยน ข้าวที่ส่งไปเมืองนอกไม่ได้เปลี่ยนให้เราตันละ ๔๐ ปอนด์อยู่นั่นเอง หรือให้เราลดลงไปบ้าง ก่อนนี้ ๒๖๐ ดอลล่าร์ - ถ้าภายในประเทศก็อยู่ในราคาเกวียนละ ๖๐๐—๘๐๐ เตช ๒๐๐ ล้านบาท ความจริงจะเอามาใส่ในงบประมาณหรือเอามาใส่ไว้ในธนาคารชาติ เวลานี้งบประมาณมีเหลือแล้วมีพอเพียงแล้วที่จะนำเงิน ๒๐๐ ล้านบาทเก็บไว้เป็นการถอนธนบัตร ทำให้ฐานะเศรษฐกิจของเราดีขึ้น ด้วยเหตุนี้การที่กำหนดอัตราลงไปนั้นเท่ากับสังเกตรู้สึกว่า ความจริงมีมากมายซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ยิ่งสำคัญสำหรับว่าถ้าจะไม่ลดเงินของเรา เงินของเราจะแพง การค้าขายจะแพงมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะอังกฤษลดไป ๓๐.๕ ถ้าเราลดลงน้ำมันก็ควรลดเหลือ ๒๐ เซ็นต์ แต่นี่เราลดลงจาก ๒๗ ถึง ๒๕ เราลด ๒๑ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเราลด ๒๑ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นราคาสินค้าในเมืองไทย ตัวอย่างเช่นน้ำมันจึงควรลดลงเพียง ๑๐ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ผมจึงเห็นว่าอัตรานี้แล้ว จึงหวังใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะพอใจ

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบแล้ว เข้าใจไปว่าท่านอาจจะตอบผิดข้อเท็จจริง ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจประเด็นแรกที่เดียว ท่านเอาอย่างประเทศอังกฤษ

กฤษมาเป็นเหตุลดเงินตราในประเทศไทย แต่ท่านได้คำนึงหรือเปล่าว่าฐานะในทางเศรษฐกิจของประเทศอังกฤษกับประเทศไทยต่างกัน ในประการสำคัญที่เดียวก็ต่างกันอยู่ว่า อังกฤษเป็นผู้ผลิตวัตถุหรือสินค้าสำหรับใช้ แต่เมืองไทยเป็นประเทศกสิกรรม ซื้อวัตถุผลิตจากที่อื่นเข้ามาใช้ ถ้าหากว่าเราจะคำนึงถึงฐานะของเมืองไทยอย่างประเทศอังกฤษแล้ว รัฐบาลนี้จะผิดพลาดมากไหม ในกรณีที่คิดว่าเรามีสินค้าเหลือใช้ ท่านจำเป็นต้องลดราคาเงินบาทให้สัมพันธ์กับตลาดโลก เพราะข้าข้าพเจ้าเองได้เห็นข้อเท็จจริงในเมืองไทยอยู่ว่า สินค้าสำคัญของเราก็มีอยู่ ๓ อย่าง ไปไล่เลี่ยงที่ไหนก็ ๓ อย่าง อย่างที่หนึ่งข้าว อย่างที่สองไม้ อย่างที่สามยาง โดยเฉพาะข้าวนี้นานาชาติแย่งกันทั่วโลกว่าแย่งกันซื้อ ไม่ใช่แย่งกันขาย ในปัจจุบันนี้เมื่อเขาแย่งกันซื้อแล้ว เราควรจะได้เงินบาทมาก แต่รัฐบาลนี้ไปให้ได้เงินบาทน้อยและอ้างเป็นประโยชน์เพื่อลดค่าครองชีพ จะลดได้อย่างไร เมื่อคนมีเงินน้อยข้าพเจ้าไม่เข้าใจในข้อนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าท่านนายกรัฐมนตรีในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบว่า อังกฤษทำอย่างนี้จึงเขาอย่างเขาบ้าง ข้าพเจ้าคิดว่าท่านอาจจะเข้าใจผิดใช่ไหมว่า อังกฤษผลิตสินค้าส่งตลาดโลกไม่ได้ จึงจำเป็นต้องลดเงินปอนด์เพื่อให้สินค้าถูก เพราะว่าถ้าหากว่าเขาขายไม่ได้ มันหมายถึงว่าเขาไม่มีเงินใช้ มันหมายถึงว่ากรรมกรที่ทำงานผลิตนั้นจะไม่มีข้าวกิน หมายถึงอย่างนั้น แต่เมืองไทยไม่ใช่อย่างนั้น ผลิตแล้วขายออกไปได้ถึงลดเงินให้น้อยลง ถึงแม้ว่าที่สุดจะไม่ลดจำนวนข้าว จำนวนไม้จำนวนแร่ที่ต้องการก็ยังคงเดิมอยู่ พยานของรัฐบาลนี้จะปฏิเสธไม่ได้ใช่ไหมว่ามีปริมาณมาก จึงได้สั่งปิดไม้ไม่ให้ออกอย่างนี้เป็นต้น นั่นแสดงให้เห็นว่าปริมาณการสั่งเข้ามากจึงได้ปิดไม่ให้ออกอย่างนี้ กรณีนี้จะมาเทียบกันได้อย่างไร ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ

ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งคือรัฐบาลนี้ ได้พูดถึงเรื่องเงินทุนสำรองเงินตรา มันไม่เกี่ยวข้องกับการลดค่าของเงินตราเลย คือเป็นบาทและเปอร์เซ็นต์ของบาท มันจะเกี่ยวกันเพิ่มและลดทุนอย่างไร ข้าพเจ้าไม่

เข้าใจ เมื่อพูดถึงเรื่องทุนสำรอง ก็สักแต่ใจให้คิดไปว่าเมืองไทยในฐานะที่เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ มีข้อผูกพันอยู่ในการทำสัญญาสากลธนาคารของโลกว่า ในการเปลี่ยนแปลงค่าของเงินตรา เราจะต้องได้รับอนุญาตจากเขาเสียก่อน จึงอยากจะรู้ว่ารัฐบาลนี้ได้รับอนุญาต หรือได้ติดต่อกับองค์การสหประชาชาติประการใด หรือรัฐบาลนึกว่าไม่มีการผูกพันที่จะทำอย่างนั้น และถ้าหากว่ามีการผูกพันแล้ว รัฐบาลนี้ก็ไม่ได้ทำไปโดยพฤตการณ์เสมือนเสียเกียรติศักดิ์ของประเทศบ้างหรือเปล่า จึงอยากจะขอทราบอีกข้อหนึ่ง ท่านนายกรัฐมนตรีในนามของรัฐมนตรีกระทรวงการคลังตอบว่า ปรากฏในสถิติของเมืองไทยว่า ส่งออกไป ๘๐ เปอร์เซ็นต์และใน ๘๐ เปอร์เซ็นต์นั้นเอง เราได้เงินน้อยไปเท่ากับจำนวนเงินบาทที่ได้ตกไป หมายความว่าเราได้เงินน้อยลง ไปอีกเท่าไรค่า ของเงินบาทที่แตกต่างระหว่างเงินปอนด์กับสเตอร์ลิงค์ ปัญหาที่ท่านบอกว่าเราจะได้ไปสู้ตลาดโลกได้ ข้าพเจ้าก็ได้เรียนให้ท่านประธานทราบแล้วว่า ตลาดโลกในสินค้าของเมืองไทยนั้น ไม่ต้องสู้ เพราะเป็นการแย่งซื้อ ไม่ใช่แย่งขาย แต่อังกฤษเขาแย่งขาย ไม่ใช่แย่งซื้อ เมื่อเราไปตกเงินก็จะได้ให้น้อยลง เช่นหรือท่านว่าจะเป็นผลเงิน ๒๐๐ ล้านบาทมันไม่อยู่ในธนาคารชาติ จะอย่างไหนก็ตาม เมื่อจำนวนเงินบาทตกน้อยลง หมายความว่าเรามั่งมีขึ้นอย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้ายังคิดต่อไปว่า ในการเพิ่มค่าของเงินนั้น นโยบายของรัฐบาลที่แถลงว่าจะลดค่าครองชีพ แต่ในทันทีที่ได้ปฏิบัติไปนั้น ค่าครองชีพก็แพงขึ้นหลายประการทันที โดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีว่ามันแพงขึ้นตรงละ ๒๐ สตางค์ทันที อย่างนี้มันสมกับนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภาหรือไม่ ท่านพูดต่อไปว่าถ้าเราไม่เอาตามอัตรานั้น มันจะเพิ่มขึ้นตรงละ ๒๐ สตางค์ ข้าพเจ้าจึงเจาะจงให้เห็นว่ารัฐบาลนี้ไม่ควรจะลดค่าเงินเลย ให้มันคงไว้ แต่ว่าน้ำมันก็จะเปลี่ยนแปลง แล้วผลปรากฏอีกประการหนึ่งว่าเราซื้อมาเป็นตลาดรายเมื่อเป็นตลาดรายมากขึ้นก็ต้องเพิ่มขึ้น ความจริงไม่ใช่เป็นเช่นนั้น เราจะซื้อจากตลาดรายหรือรูปีนามนี้ก็เพิ่มขึ้นพร้อมกันหมดทั้งนั้น ไม่มีการ

หรือพ่อค้าที่ไหนจะทำได้เลยว่า เมื่อฉันซื้อมาถูกแล้วจะต้องจะขายถูก ราคาซื้อเท่าไรก็ขายราคาเท่านั้น แต่ข้อเท็จจริงนั้นก็ปรากฏว่า ไม่ว่าจะซื้อจากบริษัทต์แตนดาร์ดหรือแวคคัมออยล์ หรือที่ไหนก็เพิ่มขึ้นตรงละ ๑๐ สตางค์ ทั้งนั้น มันได้ผลอะไรกับการเพิ่มดอกดาร์ของท่าน ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าฟังไปแล้ว ขอประทานโทษ ได้ยินท่านรัฐมนตรีคลังพูดก็ดูเหมือนว่าตามเคย คือพ่อค้าถูกเหมือนถูก เมียถูกเหมือนแม่ คือว่าเพิ่มหรือตกก็ทั้งนั้น คือทั้งขึ้นทั้งล่อง อย่างนี้ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าจึงอยากจะถามท่านเจ้าของจงดูไปว่าการตัดเงินปอนด์นี้เราขายไปมากได้เงินมา ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ขายเงินปอนด์นี้เท่านั้นเอง แต่ซื้อดอลลาร์มามาก ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามท่านว่า เมื่อซื้อมากแล้วดอลลาร์เพิ่มขึ้นเงินบาทก็ต้องเพิ่มไปมากด้วย ท่านนายกรัฐมนตรีว่าเงินตราต่างประเทศที่เราได้มาจากการขาย สำหรับการซื้อการขาย ถ้าเราขายมากก็ได้มาก แต่ถ้าดอลลาร์ ๓๒ บาท ถ้าเราซื้อพันดอลลาร์ก็เอาพันคูณ ๓๒ แล้วบาทที่เพิ่มขึ้นทั้งเสียค่าดอลลาร์ จาก การต้องสั่งซื้อของต่างประเทศเป็นดอลลาร์ก็ต้องเพิ่มมากขึ้น ราคาที่เพิ่มมากขึ้นนี้ก็ต้องซื้อในเมืองไทยเหมือนกัน เงินปอนด์กับดอลลาร์จะได้น้อยลงไป ถ้าถูกับเอาไปซื้อทองกษ ๆ ก็ซื้อด้วยเงินปอนด์ ถ้าองกษซื้อไทยก็ต้องเอาเงินบาทซื้อ เพราะฉะนั้นจะเอาเงินของประเทศไปซื้อที่ไหนไม่ใช่สำคัญ ๆ อยู่ที่ว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ที่เราได้เงินเข้ามากับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ที่ได้เข้ามา ในทางสองอย่างนี้ปรากฏว่าเราซื้อใน ๒๐ เปอร์เซ็นต์มาก ข้อเท็จจริงก็ยอมรับแล้วว่าซื้อเงินดอลลาร์มากกว่าเงินปอนด์อย่างท่านซื้อรถไฟจากญี่ปุ่นใช้ปอนด์หรือดอลลาร์ ท่านต้องใช้ดอลลาร์อย่างนั้น แล้วท่านซื้อมามากบาทก็ต้องมากไปด้วยอย่างนั้น แล้วอย่างนี้ผิดมีมันอยู่ที่ไหน ข้าพเจ้ามองไม่เห็นจริง ๆ ท่านซื้อดอลลาร์แพง ท่านก็ว่าเป็นผลดีท่านซื้อปอนด์แพงท่านก็ว่าเป็นผลดี คือถ้าจะรวมความของท่านก็ว่าจะแพงหรือถูกเป็นผลดีแก่ชาติทั้งนั้น ไม่เห็นว่าจะดีได้อย่างไร ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่าเราซื้อ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ได้เงินมาเทียบกับซื้อ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ได้เงินมาเหมือนกันแล้ว เงินที่ได้มาจะขาดทุนสักเท่าไร ท่านก็ไม่ได้ให้ตัวเลขแก่ข้าพเจ้า เพราะว่า

กจรคำนวณเงินอย่างนี้จะทำโดยบวกลบคูณหารโดยไม่คำนึงถึงสถานการณ์ทั่วๆ ไปจะเป็นผลดีอย่างไร ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าอย่างน้อยรัฐบาลควรมีตัวเลขให้เห็นว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของปอนด์กับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของดอลล่าร์ เมื่อได้คำนวณแล้วได้ตัวเลขเป็น เงินตราต่าง ประเทศได้เงินมาก อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วย เมื่อขอเสียเงินมากจะได้อย่างไร เพราะฉะนั้นท่านจะตอบข้าพเจ้าได้หรือไม่ว่าในจำนวน ๗๐ เปอร์เซ็นต์กับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์เมื่อหักลบลบกันแล้วจะได้กำไรจากวิธีการอย่างนี้สักเพียงไร.

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอประทานตอบอย่างนี้ คือว่าขอที่น่าสังเกตคือท่านสมาชิกบอกว่าข้าพเจ้าพูดเอาทางขนทางด่อง ลดกด เพิ่มกด เรื่องของการเงินเป็นอย่างนั้น คือเวลาขอเรียนให้ทราบว่าข้าพเจ้าก็ยังไม่ทราบว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะติว่าอัตราที่รัฐบาลได้ทำไปนั้นไม่ดีแล้วจะเอาอัตราอย่างไหนก็ยังไม่ทราบ ต่างก็อภิปรายกันมาทั้ง ๓ อย่าง อย่างจะลดตามอังกฤษหรือจะเอาตามอัตราเดิมหรือว่าจะไม่ลดเลย รวมความว่าเราได้พูดกันมาทั้ง ๓ อย่าง ทีนี้ในการที่เราเปลี่ยนอัตรานี้ไหม นั้นไม่ได้เพิ่มทางหนึ่งแล้วมาลดทางหนึ่ง เป็นการลดเงินของเราลงไปและลดลงไปตามอัตราของอังกฤษ แต่อังกฤษเขาลดลงไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ของเราลดลงไปเพียง ๒๑ เปอร์เซ็นต์เศษ ถ้าเราไม่ลดแล้วจะเหลือดอลล่าร์ละ ๓๑ บาท และจะเหลือปอนด์ละ ๒๗ บาท แต่เมื่อเราลดลงเหลือ ๒๑ เปอร์เซ็นต์แล้วก็เป็นอัตราดังนี้ คือเราลดลงไปเหลือดอลล่าร์ละ ๒๔.๕๐ บาท แล้วก็เป็นปอนด์ละ ๓๕ บาท ถ้าหากว่าเราลดลงไปมากอย่างอังกฤษแล้วก็หมายความว่าปอนด์ละ ๔๐ บาท ดอลล่าร์ละ ๓๔.๒๗ บาท คือที่เราได้อภิปรายกันมานั้นมีอยู่ ๓ ทางด้วยกัน ในข้อที่ข้าพเจ้าอภิปรายนั้นไม่ได้เพิ่มค่าเงินหรือลดอะไรทั้งสองอย่าง คือเป็นการลดลงไปด้วยกันตามที่เราได้คำนวณและเราได้ประกาศกฎหมายไปแล้ว คือว่าเงินบาทนั้นเป็น ๑.๐๗ กรัม เดี๋ยวนี้เหลือ ๑.๐๗ กรัม

จะเห็นได้ว่าบาทของเรานั้นลดลงไปเท่ากับ .๐๒ กรัม คำนวณลดลงไปก็ ๒๑ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นเราลดถ้าหากว่าเราคิดว่าดอลล่าร์หนึ่ง ๑๐ บาท ปอนด์หนึ่งก็ ๒๗ บาท อันนี้คำนวณเอาอัตราทองคำมาเทียบกันเข้าตามหลักของกระทรวงการคลังคิดคำนวณกันเช่นนี้ ทีนี้ก็เรียนอันแน่นอนคือเราลดเงินจำนวนดอลล่าร์และปอนด์นี้ข้อหนึ่ง คือถ้าหากว่าเราไม่ลดเงินก็หมายความว่าเงินเราคงที่ เมื่อเงินของเราคงที่แล้วหมายความว่าเทียบกับประเทศต่างๆในบริเวณที่ใช้เงิน เฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนบ้านที่ขายข้าวด้วยกัน แล้วงว่าเงินของเราจะแพง ๓๐.๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าเราไม่ลดตามเขา ถ้าไม่ลดลงก็แพงขึ้นหรือยืนคงที่แพงขึ้น ๓๐.๕ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเป็นเช่นนี้ ตามหลักทั่วๆไปเมื่อเงินของประเทศใดแพงก็ซื้อของมาจากนอกด้วยราคาถูก เพราะเหตุไรเพราะเหตุว่าเมื่อเงินแพงแทนที่เราจะเอาเงิน ๑๐ บาทหรือ ๑๐๐ บาทมาแลกเท่ากับ ๑ ปอนด์ แต่เงินแพงเราจ่ายเงิน ๕๐ บาทได้ ๑ ปอนด์ ก็แสดงว่าราคาของมันก็ถูกลงไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์ นี่จะเห็นได้อย่างนี้ เวลานี้เขาซื้อเงินปอนด์และดอลล่าร์ ถ้าหากเงินของเราดีนั่นหมายความว่าเราไม่ลดลาย เขาก็จะซื้อของจากอเมริกาถูกลงหรือเท่าเดิม แต่ว่าคือจะต้องการว่า ๑ ดอลล่าร์ซื้อของของเขาเราก็เอาเงินบาท ๑๐ บาทไปซื้อดอลล่าร์หรือซื้อทางส่งโทรเลขก็ตาม เราเสียเงินเพียง ๓๐ บาท เมื่อของของเขามาโดยเยนเนอรัลและเฟรสก็แสดงให้เห็นว่าราคา ๓๐ บาทเศษ ทีนี้ถ้าหากว่าตรงกันข้าม แสดงว่าซื้อเขามาถูก เทียบเงินของเราไม่ลด คือเงินดี แต่เวลาขายของออกไป ของของเราก็ถลับแพงขึ้น ที่ออกไปแพงขึ้นเพราะอะไร เช่นสมมติว่า คนจะต้องการซื้อข้าวสารในเมืองไทยกระสอบละ ๑๐๐ บาท ถ้าสมมติว่าดอลล่าร์ละ ๓๐ บาท เขาก็เอาเงินมาเพียง ๓๐ ดอลล่าร์เขาก็ซื้อข้าวได้ ๑ กระสอบ แต่ถ้าหากว่าเงินของเราสมมติว่าลดลงไปอีก ๕ บาทต่อ ๑ ดอลล่าร์ เขาจ่ายเงินอีกเท่าตัวคือไม่ใช่ ๓๐ ดอลล่าร์ จะมาซื้อข้าวต้อง ๖๐ ดอลล่าร์ ซื้อข้าวได้ ๑ กระสอบคือ ๖๐ ดอลล่าร์ ไม่ใช่ ๓๐ ดอลล่าร์ เพราะฉะนั้นก็แสดงให้เห็นว่าสินค้าของเราที่ส่งไปข้าวต่างประเทศก็แพง เมื่อแพงเขาก็ไม่ซื้อ เพราะ

ว่าพะม่า อินโดจีนราคาข้าวลดลงไป ก็อเงินต่างประเทศมาแพง นอกจาก
นั้นราคาข้าวเอธานซึ่งเอฟ. เอ. โอ. รายงานมาแล้วเขาบอกว่าข้าวของเราส่งไป
เกือบจะไม่มีคนกิน เพราะฉะนั้นประเทศต่าง ๆ จึงแนะนำให้ประเทศที่กิน
ข้าวนั้นปลูก ข้าวกิต และกินขนมปัง ท่านก็คงได้ยินเขาอยู่แล้ว นี่ไม่ใช่ว่า
เรามีข้าวแล้วขายได้ตะพวกตามใจ เพราะฉะนั้นในเรื่องที่สอง ก็อเวลานี้ไม่
ใช่พูดสองอย่าง ก็อว่าเงินของเราลด ไม่ใช่ลดอันหนึ่งเพิ่มอันหนึ่ง แต่ว่า
เราไปดูในแง่เดิม ๕๐ มา ๓๕ เราเพิ่มเงินของเราขึ้น แต่ไปดู ๑๐ ก็อ ๗
ดอลล่าร์ เป็น ๑๒ ถ้าดูอย่างนั้น อันหนึ่งเพิ่มอันหนึ่งลด แต่ว่าถ้าดูที่อัตรา
แล้วมันลดด้วยกันทั้งคู่ แต่ลดไม่เท่าของอังกฤษ แต่ไม่ว่าท่านจะไปพิจารณา
ปัญหาของอังกฤษ อังกฤษลดเราก็ลด อังกฤษผลิตสินค้าแล้วเขาขายไม่ได้ก็
ต้องลด ส่วนประเทศเรามีสินค้าขายมากกว่า มีคนต้องซื้อมาก และของอัง
กฤษเองเราไปเสนอขายเขา เรื่องนี้เป็นความจริง ท่านอย่าคิดว่ามีคนอยาก
โดก เราไม่ใช่อยู่คนเดียว ยกตัวอย่าง เช่นข้าวของเราแพงอยู่คนเดียว ใคร
เขาจะมาซื้อเรา เขาก็ซื้อคนอื่น จริงอยู่เรายืนไว้ ถ้าเขาไม่มีเขาคงจะ
มาซื้อเรา เช่นนายเราจะเห็นได้ว่าแทนที่เขาจะซื้อข้าวสารหนึ่งกระสอบเขาจ่าย
เงินดอลล่าร์แล้ว อย่างนี้จะเห็นสถานการณ์ของโลกเป็นอย่างไร ใครเขา
จะมาซื้อเรา เรื่องเป็นอย่างนั้น เราต้องพยายามติดตามเขา แม้แต่เราเห็นว่า
ติดตามเขาคนไทยจะเดือดร้อน ของจะขึ้น เพราะฉะนั้นเราจึงว่าติดตามไปเรื่อย
ตามเขาเหมือนกัน แต่อย่าติดให้มาก เราจะเห็นได้ว่าราคาสินค้าในเวลานี้ที่
ได้ขึ้นไปไม่ นอกจากน้ำมัน เพราะว่าน้ำมันซื้อจากนอกเว้นดอลล่าร์ เมื่อ
ดอลล่าร์เขยิบก็ต้องเขยิบขึ้นไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามของที่มาจากดอลล่าร์เรา
ก็ต้องพิจารณาเหมือนกัน เขาคงจะทรงราคาหรือลดราคา อย่างสมมติว่าเราไป
ซื้อของจากญี่ปุ่นนั้นเราต้องเสียดอลล่าร์เป็นจำนวนมากมาย ถึงเรา ๓๖๐
ล่าร์อย่างนี้หมายความว่าเราจ่ายเงินบาทมากขึ้น อันนี้จริง แต่มีเงินพิเศษเรา
ใช้วิธีบาเตอร์ก็ว่าได้ เราส่งสินค้าให้เขาเขาก็ส่งสินค้าให้เรา เราไม่ได้ติดเป็น
เงินดอลล่าร์กัน ถ้าหากว่าเราหมุนเวียนใช้ดอลล่าร์จริง ๆ ก็มีความจำเป็นต้อง

คือถ้าเราไม่ได้โยกาสในการที่เราจะขายสินค้าไปยังต่างประเทศได้ เช่นอเมริกา เราทำให้ราคาของของเราแพง ถ้าหากว่าเขาไม่ซื้อสินค้าจากเรา เมื่อเขาไม่ซื้อสินค้าจากเราเราก็ไม่มีเงินซื้อ แปลว่าเราก็ไม่มีเงินดอลล่าร์ หมายความว่าสมมติว่าของเราแพง การที่เขาจะซื้อของจากเราเขาใช้ดอลล่าร์ สมมติว่าอย่างนั้น เมื่อของของเราแพงเขาไม่ซื้อเราก็ไม่มีดอลล่าร์ เพราะของแพงก็ขายไปไม่รอด เมื่อไม่มีดอลล่าร์ก็ไม่รู้ว่าจะเอาดอลล่ารที่ไหนมาซื้อของจากอเมริกาได้ เรื่องเป็นอย่างนี้ เรื่องมันก็ดับกันไปก็ดับกันมา เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าที่ปรับใช้อัตรานี้เพื่อให้เขาซื้อของเราได้ในราคาพอสมควรไม่แพง เดี๋ยวนี้ปรากฏว่ายางแผ่นรมควันออกไปมากกว่าปกติและถูกขึ้นด้วยซ้ำไป เขาพอใจที่พ่อค้าเขาขายยางออกไป เขาได้ดอลล่ารราว ๒๐ เปอร์เซ็นต์เขาได้เพิ่ม ๑๐ สตางแล้วนอกจากนี้ของเมืองไทยเราอย่าลืมว่า ราคาของเมืองไทยยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเก่า เปลี่ยนแต่ค่าเงิน ถ้าอย่างนั้นแล้วข้อที่ท่านกล่าวว่าลดค่าเงินไม่เกี่ยวกับทุนสำรองอะไร แล้วหากว่าท่านพูดนอกเรื่อง ความจริงเกี่ยวกับทุนสำรองอย่างแน่นอนที่เดียว ดังจะเห็นได้ว่าเงินบาทของเรานี้ไม่ใช่พิมพ์แต่เงินกระดาษไป เรามีทุนสำรองหนุนหลัง แล้วมีน้ำหนักค่าของทองเท่าไร แล้วเป็นจำนวนกี่เปอร์เซ็นต์ของทุนสำรองเท่าไร ก็เอาค่าของเงินบาทตั้งขึ้นหารทุนสำรอง คือหารทองคำที่เรามีอยู่ ถ้าหากว่าตัวเลขที่ตั้งหารเปลี่ยนไป จำนวนเปอร์เซ็นต์ก็เปลี่ยนไป ถ้าเวลาใดเราเอาตามของอังกฤษจำนวนรีเซ็ฟของเราลงที่ ตัวเลขของเราหารตัวเลขเพิ่มมากขึ้น ถ้าเดิมบาทหนึ่ง ๗ กรัม แล้วเอา ๗ กรัมหารทรัพย์ทุนสำรอง จำนวนเปอร์เซ็นต์กับทุนสำรองก็หารลงไป คือตัวเลขจะเห็นได้ว่าการลดค่าเงินนี้เกี่ยวกับทุนสำรองลดแน่นอน อย่างอังกฤษลดลงก็มีอยู่ว่าทุนสำรองไม่เพียงพอ เขาต้องลดค่าเงินลงไป แต่ว่าเมื่อมาหารเงินเปอร์เซ็นต์แล้ว ก็ได้จำนวนเปอร์เซ็นต์มากขึ้น ฉะนั้นจะเห็นว่าที่ลดไปจำนวนเปอร์เซ็นต์ของทุนสำรองก็มากขึ้น เพราะฉะนั้นโปรดเข้าใจว่าเรื่องเกี่ยวข้องกันแน่นแน่ ถ้าหากว่าเงินกับทุน

สำรองมากก็กำหนดให้มีราคาเท่าเงินปอนด์ก็ได้ เพราะฉะนั้นขอเรียนว่าทุนสำรองกับราคาเรทมันเกี่ยวข้องกัน

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้เป็นระเบียบวาระพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มีผู้เสนอขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระโดยให้นำเอาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกการควบคุมข้าว ปลายข้าว และรำ ของนายฉ่ำ จำรัสเนตร์ รายหนึ่ง และขอให้เอาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ขึ้นมาเป็นลำดับแรกอีกรายหนึ่ง ของนายไชยวรัน ฯ

๑๓.๑๖ น.

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : เกล้าเสนอขอเปลี่ยนระเบียบวาระดังนัยที่ได้อภิปรายมาแล้วเมื่อสักครู่ แต่ปัญหาของข้าพเจ้านั้นมีเป็น ๓ นัย นัยหนึ่งให้ตอบกระทู้ถามโดยให้สภาแห่งชาติกำหนดวันตอบกระทู้ถามเสียใหม่อาทิตย์ละครั้งในข้อ ๑ .....

ประธานสภาผู้แทน : เสร็จไปแล้ว ท่านอภิปรายเฉพาะร่างพระราชบัญญัติของท่านว่า ทำไมจึงต้องการเปลี่ยนระเบียบวาระเอาร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นมาพิจารณาเป็นลำดับแรก

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าใคร่ขอบารมีต่อท่าน คือว่าเมื่อกระทู้นั้นหมดเสร็จสิ้นไป ก็จะพิจารณาถึงว่ากระทู้นั้นอาทิตย์ละครั้งอีกโสดหนึ่ง และอีกโสดหนึ่งเป็นดังนัยที่ข้าพเจ้ากล่าว โปรดเมตตา .....

ประธานสภาผู้แทน : ทำไม่ได้ เรื่องข้อบังคับ เพราะฉะนั้นคุณจะพูดขอเปลี่ยนระเบียบวาระเรื่องที่เกี่ยวกับข้อบังคับจะยกเอาร่างพระราชบัญญัติของคุณขึ้นพิจารณาก่อน มีอะไรก็พูดมา

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย และท่านนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่ท่านจอมพล ฯ ที่ข้าพเจ้าพูด ในการที่ท่านสมาชิกได้เสนอระเบียบวาระซ้อนเข้ามาที่หลัง ก็จะขอร้องเอาพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ขึ้นมาพิจารณาแย่งร่างของเกล้า ฯ ที่เสนอเอาไว้ก่อน จะเอาพระราช

บัญญัติควบคุมข้าว ขนมาพิจารณาก่อน ขอท่านผู้แทนทั้งหลาย
ได้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติควบคุมข้าวนี้ หาใช่ของกระผมโดยตรงไม่
กล่าวคือเป็นของท่านทุก ๆ คน ซึ่งเป็นเจ้าของแผ่นดินไทย ชาติไทย โดยตรง
เฉพาะอย่างยิ่งท่านผู้แทนภาคใต้มีท่านรองประธานทหาร ย่อมทราบดีว่าชาว
ใต้เป็นอย่างไร ๑๘ จังหวัด ยิ่งกว่านั้นท่านก่อเกียรติ ฯ ขอประทานโทษที่
ออกชื่อ รู้ข้อเท็จจริงในความเป็นอยู่ของชาวใต้ว่าเรื่องราวเป็นอย่างไร
และท่านถัด พรหมมานพ เป็นต้น จะได้ชี้แจงให้ท่านทั้งหลายทราบว่า เหตุที่ยก
เอาร่างพระราชบัญญัติควบคุมข้าวขึ้นมาพิจารณา ในวาระแรกเมื่อหมดกระทู้
ถามแล้วนั้นโดยอาศัยอะไรเป็นหลัก และอาศัยอะไร เป็นเหตุผลที่จะนำเอา พระ
ราชบัญญัติควบคุมข้าวขึ้นมาพิจารณา เพราะเหตุว่าข้าวเป็นสมหายใจเข้าออก
ของท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระ
ทรวงมหาดไทยและกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ดูแลทุกข์สุขของ ประชาชนชาวไทย
ทั้ง ๑๘ ด้านว่าเดือดร้อนข้าวเรื่องร่ำเรื่องแกลบก็ว่าได้ ถ้าข้าพเจ้าพูดมากไปรัฐ
บาลถายอกก็จะเดือดร้อน เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้แทนทหาร มีคุณโชติ ฉายัคษฐ
สุราษฎร์ธานี มีสงขลา ปัตตานี นราธิวาส ท่านทหารทั้งหลายโปรด
ทราบ การที่กระผมได้ชี้แจงเหตุผลในเรื่องที่จะเอาร่างพระราชบัญญัติยกเลิก
ควบคุมข้าวขึ้นมานี้ เพราะมีเรื่องสับสนคลุมเครืออยู่หลายประการ ดังทำให้
เกิดความรับผิดชอบ ยิ่งกว่านั้นทางสภาอาจจะเข้าใจผิดโดยจัดระเบียบเว้นนายฉ่ำ
จำรัสเนตร์ ส.ส. นครศรีธรรมราชเสนอกฎหมายควบคุมข้าว ซึ่งเป็นไปไม่
ได้ ความจริงชาวเมืองนครศรีธรรมราชเสนอกฎหมายยกเลิกควบคุม ข้าวต่าง
หาก เว้นไว้แต่ออกต่างประเทศ ชาวนครศรีธรรมราชมี ๗ หมื่น ๔ พันคน ว่า
ชาวนครศรีธรรมราชกลายเป็นยักษ์ก็ว่าได้ เสนอกฎหมายควบคุมข้าวซึ่งอิม
โพสซิเบิล แต่เป็นยกเลิกการควบคุม

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ เข้าใจความประสงค์ของท่านว่าจะ
เอาพระราชบัญญัตินี้เป็นลำดับแรก แต่ว่าคนอื่นเขาต้องพูดอีก ขอเวลาให้คน
อื่นพูดบ้าง การเสนอหลักการเมื่อคุณชนะแล้วก็ว่ากันอีกทีหนึ่ง

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : เมื่อท่านประธานที่เคารพได้เข้าใจในกฎโดยในพุทธ พรรคภารม้าน และการเมืองท ข้าพเจ้าจะกล่าหลักการในกฎหมายเรื่องควบคุมข้าวให้ท่านฟังในเวลาน คือ ๓ ..... ข้าพเจ้าจะย่อความสำคัญ ในการยกเลิกกฎหมายควบคุมข้าวดังนี้ต่อไป น ๓ .....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่หลักการ เวลาเป็นเรื่องชแจง เหตุผลว่าทำไมจึงเอาขึ้นมาเป็นอันดับแรก ถ้าท่านไม่ชเหตุผลท่านทำผิดข้อบังคับ เรื่องของท่านจะตกไปด้วย

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าแม้เป็นชาวนครศรีธรรมราชและอยู่สภามานาน การที่จะเปลี่ยนระเบียบวาระต้องชหลักการและเหตุผลประกอบ ท่านสมาชิกจึงรับรองได้ ถ้าคน ๆ ใดคนหนึ่งด้าน ข้าพเจ้าจะชี้แจงญัตติที่จะเอาเรื่องของข้าพเจ้าขึ้นมาก่อน ข้าพเจ้าต้องการให้เป็นเอกฉันท์ เพราะฉะนั้นท่านผู้แทนที่เคารพของชาติ ซึ่งนับถือรัชกาลที่ ๗ เป็นผู้นำ เราควรจะยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมข้าวในประเทศ นอกจากขอกต่างประเทศ ถ้าเราก็อเปลี่ยนระเบียบวาระมีรัชกาลที่ ๗ เป็นประธาน ถ้าผู้ใดเห็นด้วยขอได้โปรดพิจารณา ถ้าไม่สามารถปฏิบัติได้ตามกระทู้ของข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นขอเปลี่ยนระเบียบวาระดังนี้ที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายมาแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : นั่งลง พอแล้ว

๑๑.๒๒ น.

นายชัยวัธน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้เปลี่ยนระเบียบวาระ โดยขอให้ยกเอาพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ ๒๔๙๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้นมาพิจารณาก่อนเป็นไปตามลำดับก่อนหลัง ดังได้เรียนมา ที่ข้าพเจ้าเสนอมานี้มิได้ตั้งใจให้เป็นท้าเนียมของสภา แต่เพื่อให้เป็นไปตามความประสงค์ของสภาที่จะพิจารณางบประมาณเพิ่มเติมเป็นการด่วน และให้เป็นไปตาม

ความประสงค์ของสภาที่จะพิจารณาสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ ประการที่ ๒ เหตุผลที่ข้าพเจ้าเสนอข้าพเจ้าไม่เอามามากมาย เท่าที่งบประมาณเพิ่มเติมแต่ละพระราชบัญญัติสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ เป็นพระราชบัญญัติจำเป็นด่วนที่สภานี้จะต้องออกใช้เป็นการด่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณเพิ่มเติม ปรากฏว่าการใช้จ่ายเงินได้ใช้จ่ายไปแล้ว และบางรายการจะต้องใช้จ่ายให้เสร็จก่อนสิ้นปี จึงหวังว่าสภานี้คงจะพร้อมใจกันให้เปลี่ยนระเบียบวาระดังญัตติที่ข้าพเจ้าเสนอนี้

นายกุหลาบ แก้ววิมล (นนทบุรี) : ขอให้ถงมติเพื่อให้รวบรัด

ประธานสภาผู้แทน : ขั้นแรกเราถงมติกันก่อนว่าจะให้มีการเปลี่ยนระเบียบวาระหรือไม่ เพราะระเบียบวาระเดิมมีอยู่ ผู้ใด . . . .

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอถอนเพราะข้าพเจ้าต้องการญัตติที่เป็นเอกฉันท์แก่ประชาชนไทยอย่างแท้จริง แต่เมื่อมีท่านสมาชิกเปลี่ยนระเบียบวาระดังที่ได้อภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าไม่ต้องการ ราษฎรไม่ใช่ของข้าพเจ้าคนเดียว เพราะฉะนั้นขอให้เป็นไปตามที่เสนอ ข้าพเจ้าขอถอนที่ข้าพเจ้าเสนอไว้ ข้าพเจ้าพุทธพรรคขอถอนเพื่อให้เป็นประชาธิปไตยที่เด็ดขาด

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรยอมให้เปลี่ยนระเบียบวาระโปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๔ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดจะให้คงไว้ตามระเบียบวาระเดิมโปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันเปลี่ยนระเบียบวาระ เมื่อคุณฉ่ำถอนไปแล้ว ถ้าเมื่อไม่มีการขัดข้องก็เป็นอันถอนไปได้ ก็คงเหลือระเบียบวาระของคุณชัยวัฒน์ฯ ขอให้ยกร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๘๒ ขึ้นพิจารณาเป็นลำดับแรก และต่อไปก็เป็นร่างพระราชบัญญัติสภาเศรษฐกิจ ต่อไปนี้จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม ขอเชิญกรรมาธิการเข้าประจำที่

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สภาผู้แทนได้มอบให้คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๓ เป็นผู้พิจารณา ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลได้แต่งตั้งให้นายศิริ ปกาสิต เป็นผู้แทนรัฐบาล ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	”
มาตรา ๑	”
มาตรา ๒	”
มาตรา ๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	”
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	”
มาตรา ๗	”

นายร้อยตำรวจโท สงกรานต์ อุตมสิทธิ์

เลขานุการกรรมาธิการ

ผลของการพิจารณา

คณะกรรมาธิการได้พิจารณารายละเอียดงบประมาณ ที่รัฐบาลตั้งมาในร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว เห็นควรอนุมัติโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในจำนวนเงิน

ผลของการแปรญัตติ

มีผู้แปรญัตติ ๓๑ ราย คือ นายเกษม บุญศรี นายชาว ธรรมสุชาติ นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ นาย ช. สายเชือ นายโชติ วิชัยดิษฐ นายชัยวัชน์ อินทะพันธ์ นายไกง สุวรรณทัต นายทัศน์ กลิ่นโกมุท นายใหญ่ ศิวิตชาต นายประวัติ จันทนพิมพ์ และ นายโสภณ สุภธีระ

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ นายชาว ธรรมสุชาติ นายทัศน์ กลิ่นโกมุท นายประวัติ จันทนพิมพ์ นายโสภณ สุภธีระ ไม่ได้มาชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการ ส่วนนายเกษม บุญศรี นายช. สายเชือ นายโชติ วิชัยดิษฐ และนายชัยวัชน์ อินทะพันธ์ พอใจในคำชี้แจงของกรรมาธิการ สำหรับ นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ นายใหญ่ ศิวิตชาตและนายไกง สุวรรณทัต สงวนการแปรญัตติไว้อภิปรายในสภา เพราะกรรมาธิการไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติ คือ

นายฉ่ำ จำรัสเนตร

ขอเปลี่ยนรายการงบวิสามัญไม่ลงทุนเป็นดังนี้

๑. จ่าย เงิน อุด หนุน บำรุง เป็นเงินเดือน ให้ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ๒,๔๐๕,๐๐๐ บาท
๒. เงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว ๙๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. การชดประทานราษฎร์ ๑๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๔. เงินช่วยเหลือเกษตรชั่วคราว ๔,๙๘๐,๐๐๐ บาท

นายไกง สุวรรณทัต

ขอตัดค่าใช้จ่ายในการรักษาความสงบ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปเพิ่มเป็นเงินเดือนให้ผู้พิพากษาทั่วประเทศ

นายใหญ่ ศวิตชาต

๑. ขอตัดเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือน

ชั้วคราว ๗๙,๓๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ขอตัดค่าใช้จ่ายในการรักษา

ความสงบ ๕๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ทางเพื่อก่อสร้างสถานราชการ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

และซ่อมทางในเขตเทศบาลหรือย่านชุมนุมชน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท

รายละเอียดการพิจารณาของคณะกรรมาธิการ

รายจ่ายสามัญ

สำนักนายกรัฐมนตรี

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ค่าใช้สอย ขอตั้งเพิ่ม ๑๗๐,๐๐๐ บาท เป็น

๑. ค่าพิมพ์หนังสือราชกิจจานุเบกษา ๗๐,๐๐๐ บาท

๒. ค่าบริการต่าง ๆ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

กรมโฆษณาการ

ค่าใช้สอย ขอตั้งเพิ่ม ๑๕,๐๐๐ บาท เป็นค่าวางวัสดุต่าง ๆ

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

กระทรวงการคลัง

สำนักงานปลัดกระทรวง

การจร ขอตั้งเพิ่ม ๗๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายในการสำรวจ

เศรษฐกิจทั่วไป

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

กรมศุลกากร

ค่าใช้สอย ขอตั้งเพิ่ม ๔๗๖,๐๐๐ บาท เป็น

๑. ค่าทำการนอกเวลา ๔๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ค่าเช่าเพลิง ๗๖,๐๐๐ บาท

๓. ค่ายานพาหนะต่าง ๆ ๖๐,๐๐๐ บาท

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

กรมสรรพากร ขอตั้งเพิ่ม ๗๙๐,๐๐๐ บาท เป็น

๑. ค่าจ้างชั่วคราว ๕๐,๐๐๐ บาท

๒. ค่าเครื่องเขียนและแบบพิมพ์ ๔๔๐,๐๐๐ บาท

๓. ค่าภาษีอากรถอนคืน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

กระทรวงเกษตราธิการ

กรมปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ

การจร ขอตั้งเพิ่ม ๓๓๕,๐๐๐ บาท เป็น

๑. ค่าใช้จ่ายในการปราบโรคระบาดสัตว์ ๓๐๐,๐๐๐บาท

๒. ค่าส่งสัตวแพทย์ไปฝึกหัดการทำวัคซีนทอนโตจิน ๓๕,๐๐๐ บาท

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

กระทรวงมหาดไทย

กรมตำรวจ

การจร ขอตั้งเพิ่ม ๓,๐๓๓,๓๒๕ บาท เป็นค่าชดทำการกอง

ตรวจคนเข้าเมือง

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

กรมมหาดไทย

การจร ขอตั้งเพิ่ม ๓,๕๐๕,๐๘๒ บาท เป็น

๑. ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิก

สภาผู้แทน ๙๕๐,๐๐๐ บาท

๒. ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งซ่อมสมาชิก

สภาผู้แทนจังหวัดนครราชสีมา ๕๕,๐๗๒ บาท

๓. ค่าเบี้ยเลี้ยงและพาหนะค่างจ่าย ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

กระทรวงยุติธรรม

ตุลาการ

ค่าใช้สอย ขอตั้งเพิ่ม ๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าจ้างเหมารถยนต์

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

การจร ขอตั้งเพิ่ม ๑๙๗,๔๗๐ บาท เป็นเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มพิเศษของสมาชิกสภาผู้แทนที่เพิ่มใหม่

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

รายจ่ายวิสามัญไม่ลงทุน

๑. ค่าใช้จ่ายในการรักษาความสงบ

ขอตั้งเพิ่ม ๖๒,๔๖๕,๐๐๐ บาท มีรายการดังนี้

ก. กรมตำรวจ ขอตั้งเพิ่ม ๖,๗๒๓,๐๐๐ บาท มีรายการดังนี้

กรมตำรวจ

๑. ค่าซ่อมรถยนต์รถจี๊ป ๖๐ คัน ๓,๓๗๕,๗๗๗ บาท

๒. ค่าซ่อมรถยนต์รถเก๋ง ๗ คัน ๒๒๖,๑๐๐ บาท

๓. ค่าซ่อมรถยนต์บรรทุกเกราะ ๕๐ คัน	๒,๓๕๓,๕๕๔ บาท
๔. ค่าซ่อมแซมไซเรนติดรถยนต์ ๕๐ ชุด	๓๘,๕๕๐ บาท
๕. ค่าซ่อมรถจักรยาน ๒ ล้อ ๘ คัน	๒,๘๐๐ บาท
๖. ค่าซ่อมเครื่องรับและเครื่องส่งวิทยุ ๔เครื่องติดรถยนต์	๑๖๐,๗๘๒ บาท
๗. ค่าซ่อมเครื่องพิมพ์ดีด ๑๐ เครื่อง	๔๓,๔๒๐ บาท
๘. ค่าซ่อมเครื่องพิมพ์โรเนียว ๑ เครื่อง	๒,๕๒๐ บาท
๙. ค่าสิ่นบนรางวัลในการจับกุมพวกก่อการจลาจล	๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ค่าซ่อมเครื่องทนอน มเตียงนอน เตียงสนาม ทนอน หมอน มุ้ง ผ้าห่มนอน เสื่อ ฯ ถ ฯ	๖๔,๒๕๗ บาท
๑๑. ค่าซ่อมตู้ โต๊ะ เก้าอี้ ตู้เหล็กใส่เอกสาร ถังน้ำ ฯ ถ ฯ	๒๓,๑๓๕ บาท
๑๒. ค่าซ่อมเต็น ตะแบะพด	๕๒,๕๖๐ บาท
๑๓. ค่าก่อสร้างซ่อมแซมสถานที่	๑๖๓,๒๐๔ บาท
๑๔. ค่าเครื่องใช้และใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เช่นมุ้ง แผนที่ ทำป้ายถองบังคับการและเสาธง ราวตากผ้า	๖,๐๔๐ บาท
๑๕. ค่าซ่อมอาวุธปืนจากประชาชน	๑,๗๒๓,๐๐๐ บาท
รวมเงิน	๖,๗๒๓,๐๐๐ บาท

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

ของเพิ่ม ๓๗,๗๓๗,๐๐๐ บาท มีรายการดังนี้

กองทัพบก

๑. ค่ายา	๕๗๙,๐๐๐ บาท
๒. ค่าเวชภัณฑ์	๓,๒๗๕,๐๐๐ บาท
๓. ค่าเครื่องแบบ	๓๐,๗๓๔,๐๐๐ บาท
๔. ค่าเครื่องสนาม	๗,๗๗๕,๐๐๐ บาท
๕. ค่าเครื่องใช้สนาม	...
๖. ค่าเครื่องหุงต้ม	๑,๒๙๗,๐๐๐ บาท
๗. ค่าสร้างเรือนโรงชั่วคราวในสนาม	

๘. ค่าชดยานพาหนะ	๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท
๙. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	๒,๕๗๖,๐๐๐ บาท
๑๐. ค่าเครื่องมือช่างและโยธาสนาม	๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ค่าเครื่องนอน	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รวมเงิน	๓๗,๗๓๗,๐๐๐ บาท

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

กองทัพเรือ ขอตั้งเพิ่ม ๙,๓๕๕,๐๐๐ บาท มีรายการดังนี้

๑. ซ่อมเรือรบและเครื่องจักร ๑๕ ลำ	๓,๔๓๕,๐๐๐ บาท
๒. ซื้อเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๓. ซื้อวัตถุใช้ในการซ่อมเรือ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๔. ซื้อเรือเล็กใช้กับเรือใหญ่ มีเรือยนต์ ๑๐ ลำ เรือโบต ๕๐ ลำ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕. ซื้อปืนกลสำหรับเครื่องบิน ๒๔ กระบอก	๑๐๐,๐๐๐ บาท
๖. ซื้อกระสุนปืนกล ๒๐ ม.ม ๔๘,๐๐๐ นัด	๑,๔๔๐,๐๐๐ บาท
๗. ซื้อเวชภัณฑ์เพิ่มเติม	๕๐๐,๐๐๐ บาท
รวมเงิน	๙,๓๕๕,๐๐๐ บาท

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

กองทัพอากาศ ขอตั้งเพิ่ม ๘,๗๕๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าเครื่องบินขับไล่ ๑๘ เครื่อง (จ่ายครั้งหนึ่งก่อน)

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

๒. เงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั้วคราว

ขอตั้งเพิ่ม ๙๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

๓. การชดประทานราษฎร์

ขอตั้งเพิ่ม ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

๔. เงินช่วยเหลือเทศบาลชั่วคราวเพื่อเพิ่มเงินเพิ่ม ให้แก่พนักงานเทศบาล

ขอตั้งเพิ่ม ๔,๗๘๐,๐๐๐ บาท

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

๕. ค่าใช้จ่ายในการปราบปรามการลักลอบข้าว

ขอตั้งเพิ่ม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายในการปราบปรามการลักลอบข้าว

กรรมาธิการเห็นควร เปลี่ยนรายการ ตามงบประมาณประจำปีงบประมาณเป็น "ค่าใช้จ่ายในการปราบปรามการลักลอบการควบคุมการซื้อ และการจำหน่ายข้าว" และเห็นควรอนุมัติ

รายจ่ายวิสามัญลงทุน

การชดประทาน

ขอตั้งเพิ่ม ๓๐,๓๘๐,๙๓๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเพื่อการสร้างชดประทานโครงการต่างๆ ดังนี้

๑. โครงการเพชรบุรี	๓,๓๘๓,๓๓๐	บาท
๒. โครงการอีต่าน	๓,๗๓๐,๖๐๐	บาท
๓. โครงการแม่กลาง	๗๐๐,๐๐๐	บาท
๔. โครงการทุ่งตะวันตก	๒๗๗,๐๐๐	บาท
๕. เงิน พ.ศ. และ ย.ช.	๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท
	๓๐,๓๘๐,๙๓๐	บาท

รายละเอียดโครงการที่ของบประมาณเพิ่มเติม

เงินลงทุน	งบประมาณที่ได้รับอนุมัติปี ๘๒	งบประมาณที่ขอเพิ่มกลางปี	รวมทั้งปี
โครงการเพชรบุรี			
หัวงาน			
ค่าประตูระบายน้ำใหญ่	๓๕๙,๐๐๐	๗๕๕,๙๐๐	๓,๓๓๔,๙๐๐
คลองใหญ่และคลองแยก			
ค่าที่ดิน	๓๐,๐๐๐	—	๓๐,๐๐๐
ค่าประตูระบาย	๒๘๔,๔๐๐	๓๔๓,๔๐๐	๖๒๗,๘๐๐
ค่าการระบายน้ำ	๒๓๐,๐๐๐	—	๒๓๐,๐๐๐
ค่าสะพาน	—	๒๗๔,๐๐๐	๒๗๔,๐๐๐
ค่าขุดดิน	๗๓,๐๗๐	๑๐,๐๓๐	๘๓,๓๓๐
ค่าบำรุงรักษาและซ่อมแซม	๓๗,๔๕๐	—	๓๗,๔๕๐
ค่าใช้สอย	๓๘,๙๐๐	—	๓๘,๙๐๐
คลองซอย			
คลองซอยและคลองขวาง	๗๐๐,๐๐๐	—	๗๐๐,๐๐๐
รวม	๒,๗๕๐,๗๓๐	๒,๓๗๓,๓๓๐	๒,๓๒๔,๑๖๐
โครงการอีสาน			
หัวงาน			
ค่าประตูระบายน้ำใหญ่	๙๖๙,๔๐๐	๓๗๗,๕๐๐	๓,๓๕๖,๙๐๐
คลองใหญ่และคลองแยก			
ค่าที่ดิน	๗๕,๕๐๐	๒๐,๓๐๐	๙๕,๗๐๐
ค่าจัดการเบื้องต้น	๓,๖๐๐	๒,๕๐๐	๔,๑๐๐
ค่าประตูระบาย	๗๗๓,๐๐๐	๗๐๕,๑๐๐	๑,๖๐๒,๓๐๐
ค่าการระบายน้ำ	—	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐

	งบประมาณที่ได้รับอนุมัติปี ๘๒	งบประมาณที่ขอเพิ่มกลางปี	รวมทั้งปี
ค่าตะพาน	–	๗๗,๗๐๐	๗๗,๗๐๐
ค่าที่พักต่าง ๆ	๕๓,๕๐๐	–	๕๓,๕๐๐
ค่าขุดดิน	๘๘๕,๘๐๐	๑๐๗,๕๐๐	๙๙๓,๓๐๐
ค่าบำรุงรักษาและซ่อมแซม	๓๐,๙๐๐	–	๓๐,๙๐๐
ค่าใช้สอย	๗๙,๓๕๐	–	๗๙,๓๕๐
คลองซอย			
คลองซอยและคลองขวาง	๒๖๙,๐๐๐	๔๔๐,๐๐๐	๗๐๙,๐๐๐
รวม	๓,๓๓๙,๗๕๐	๑,๗๑๐,๖๐๐	๕,๐๕๐,๔๕๐
โครงการแม่กลองห้วงาน			
ค่าประตูระบายน้ำใหญ่	๒๔,๗๐๐	–	๒๔,๗๐๐
คลองใหญ่และคลองแยก			
ค่าที่ดิน	๒๖,๕๐๐	–	๒๖,๕๐๐
ค่าจัดการเบื้องต้น	๔๕,๗๐๐	–	๔๕,๗๐๐
ค่าประตูระบาย	๒๔,๗๐๐	–	๒๔,๗๐๐
ค่าที่พักต่าง ๆ	–	–	–
ค่าขุดดิน	๔๐๐,๐๐๐	–	๔๐๐,๐๐๐
ค่าประตูน้ำ	–	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐
ค่าบำรุงรักษาและซ่อมแซม	๓๙,๙๐๐	–	๓๙,๙๐๐
ค่าใช้สอย	๔๐,๓๕๐	–	๔๐,๓๕๐
การระบายน้ำและป้องกัน			
การระบายน้ำ	๔๐๐,๐๐๐	–	๔๐๐,๐๐๐
รวม	๙๘๒,๓๕๐	๗๐๐,๐๐๐	๑,๗๘๒,๓๕๐

	งบประมาณที่ได้รับอนุมัติปี ๗๒	งบประมาณที่ขอเพิ่มกลางปี	รวมทั้งปี ๗๔
โครงการที่ ๑ ขุดลอกแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างตั้งแต่ปากคลองใหญ่และคลองแยก			
ค่าที่ดิน	๓๐,๐๐๐	—	๓๐,๐๐๐
ค่าจัดการเบื้องต้น	๗,๒๕๐	—	๗,๒๕๐
ค่าประตูระบาย	๓,๓๑๒,๙๐๐	—	๓,๓๑๒,๙๐๐
ค่าขุดดิน	๓,๓๓๗,๒๐๐	—	๓,๓๓๗,๒๐๐
ค่าประตูน้ำ	๓,๙๖๐,๐๐๐	๒๗๗,๐๐๐	๒,๒๕๓,๐๐๐
ค่าบำรุงรักษาและซ่อมแซม	๕๖,๗๐๐	—	๕๖,๗๐๐
ค่าใช้สอย	๖๐,๖๗๐	—	๖๐,๖๗๐
รวม	๔,๕๗๓,๗๒๐	๒๗๗,๐๐๐	๔,๗๕๔,๗๒๐

กรรมาธิการเห็นควรอนุมัติ

ร่าง

พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๒

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

.....

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่..... .....พ.ศ. ๒๔๙๒

เป็นปีที่.....ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๒

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑. พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๒"

มาตรา ๒. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓. ให้เพิ่มงบประมาณรายจ่ายสามัญ ในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๒ อีก เป็นจำนวน ๘,๒๐๑,๙๗๗ บาท จำแนกตั้งนี้

สำนักนายกรัฐมนตรี	๓๙๕,๐๐๐ บาท คือ
๒. กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
ค่าใช้สอย	๗๗๐,๐๐๐ บาท
ค. กรมโฆษณาการ	
ค่าใช้สอย	๑๕,๐๐๐ บาท

กระทรวงการคลัง ๑,๔๕๖,๐๐๐ บาท คือ

ข. สำนักงานปลัดกระทรวง

การจร ๗๐,๐๐๐ บาท

ค. กรมศุลกากร

ค่าใช้สอย ๕๗๒,๐๐๐ บาท

ฆ. กรมสรรพากร

ค่าใช้สอย ๗๙๐,๐๐๐ บาท

กระทรวงเกษตราธิการ ๓๓๕,๐๐๐ บาท คือ

ฉ. กรมปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ

การจร ๓๓๕,๐๐๐ บาท

กระทรวงมหาดไทย ๕,๕๓๘,๕๐๗ บาท คือ

ค. กรมตำรวจ

การจร ๒,๐๓๓,๓๒๕ บาท

ฉ. กรมมหาดไทย

การจร ๓,๕๐๕,๓๘๒ บาท

กระทรวงยุติธรรม ๕๐๐,๐๐๐ บาท คือ

ค. ศุลการ

ค่าใช้สอย ๕๐๐,๐๐๐ บาท

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ๔๕๗,๔๗๐ บาท คือ

การจร ๑๙๗,๔๗๐ บาท

มาตรา ๔. ให้เพิ่มงบประมาณรายจ่ายวิสามัญ ไม่ลงทุน ในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๒ อีกเป็นจำนวน ๑๗๐,๐๔๕,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ค่าใช้จ่ายในการรักษาความสงบ ๖๒,๔๖๕,๐๐๐ บาท

๒. เงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว ๙๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓. การชดประทานราษฎร์ ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท

๔. เงินช่วยเหลือเทศบาลชั่วคราวเพื่อเพิ่มเงินเพิ่มให้แก่พนักงานเทศบาล ๔,๙๙๐,๐๐๐ บาท

๕. ค่าใช้จ่ายในการปราบปรามการตัดตอบ การควบคุม การชอ และการจำหน่ายชาว ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕. ให้เพิ่มงบประมาณรายจ่ายวิสามัญลงทุนในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๒ อีกเป็นจำนวน ๓๐,๓๙๐,๙๓๐ บาท คือ

การชดประทาน ๓๐,๓๙๐,๙๓๐ บาท

มาตรา ๖. ใช้จ่ายเงินที่กล่าวตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ จากเงินคงคลัง

มาตรา ๗. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๒ ของรัฐบาล คำปรารภ มาตรา ๓. มาตรา ๒. มาตรา ๓. สำนักนายกรัฐมนตรี, กระทรวงการคลัง, กระทรวงเกษตราธิการ, กระทรวงมหาดไทย, สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, มาตรา ๔. (๑) ค่าใช้จ่ายในการรักษาความสงบ

ประธานสภาผู้แทน : ในมาตรานี้มีผู้แปรญัตติขอเปลี่ยนรายการคือ คุณฉ่ำ จำรัสเนตร์

๑๑.๒๔ น.

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : เกล้า ฯ ได้เสนอแปรญัตติ และส่งบันทึกเสียงมาเพื่อยกไปรายในสภาของชาติ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์

จะทักท้วงและไม่ยอมให้รัฐบาลเพิ่มเติมใน พ.ศ.๒๔๙๒ โดยอาศัยเหตุและผลดังนั้ยข้าพเจ้าจะอภิปรายต่อไปนี้ เข้าใจว่าท่านกรรมาธิการซึ่งเป็นผู้เสนอยอกฎหมายพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมเข้ามา เท่าที่ข้าพเจ้าสังเกตดูการประชุมคณะกรรมาธิการบางครั้งไม่พร้อมกัน มาคนละเวลา อีกประการหนึ่งซึ่งมูลเหตุที่ไม่สามารถจะรองรับงบประมาณฉบับนี้ได้ เช่นท่าน จอมพล ป. พิบูลสงคราม เอ๊ย เช่นท่านนายกรัฐมนตรี ผู้เป็นประธาน ไม่ได้มานั่งประชุมทุกครั้ง เพราะท่านนายก ฯ มีศีลธรรมอย่างสูง . . . .

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เข้าประเด็น ประเด็นของท่านขอแปรญัตติอย่างไร พูดไป ถ้าพูดนอกประเด็นจะอนุญาตกันไม่ได้

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ยิ่งกว่านั้นคณะกรรมาธิการมาประชุมเป็นส่วนมากไม่พร้อมกัน ดังนั้นการพิจารณางบประมาณส่วนมากไม่เป็นธรรม

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เข้าประเด็น ประเด็นของท่านขอเปลี่ยนรายการว่าไป จะเปลี่ยนอะไรก็ว่าไป เสนอที่ประชุม

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าสติปัญญาน้อย ท่านประธานชักอย่างนี้ชักร้อนหมด ราษฎรผู้ยากจนกำลังเดือดร้อนเรื่องข้าว เมื่อตาให้ถูกใต้ทำงานโดยอย่าปิดปาก ว่าอะไรว่าตามกันผู้แทนคือผู้นำ ไม่ใช่มาถูกบีบคอหรือปิดปาก ขอโทษพ่อ

ประธานสภาผู้แทน : อย่างนั้นไม่เข้าประเด็น เตือน ๒ ครั้งแล้ว

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ราษฎรบ้านนอกไม่สามารถจะชี้แจงให้สภาเข้าใจได้ เมื่อท่านประธานทักท้วงเสียกลางคันเช่นนี้

ประธานสภาผู้แทน : พูดกับประธาน ขอโทษ พูดกับประธาน

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : เหงื่อแตกหมดแล้ว และคันหมดแล้ว ขอโทษ ให้ข้าพเจ้าหยุดพักสักประเดี๋ยว ให้

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ กล่าวอภิปรายแทนข้าพเจ้า เวลาท่านควง ฯ กับท่านประธานรบกันเหมือนกับช้างสาร ข้าพเจ้าเรียกตำรวจให้มาจัดการก็ไม่เข้ามา แต่ราษฎรพูดท่านต้องเรียกให้ตำรวจเข้ามาจัดการเช่นนี้ไม่เป็นการสมควร ผมเห็งจะเตกหมดแล้วเพราะอยากพูดแทนราษฎรผู้ยากจนแต่คนมีให้สุขาย ร้อนเหลือเกิน อย่อภิปรายไม่ได้ สักครู่หนึ่งจะเข้ามาอภิปราย

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ : เดินออกไปจากที่ประชุม

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าครูฉ่ำถอนการส่งวนขอแปรญัตติเรียงนแล้ว เป็นอันว่าครูฉ่ำไม่มีอะไรจะชี้แจง

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ เดินเข้ามาในที่ประชุมอีก

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : เข้ามาแล้ว หายเห็งยแตกแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : หนที่ ๓ แล้ว ประเดี๋ยวจะต้องเชิญคุณออก ผมบอกแล้วผมเตือน ๒ ครั้งแล้ว

ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : โดยเฉพาะรายการนี้เป็นของคุณไลง สุวรรณทัต และคุณใหญ่ ศวิตชาต

ประธานสภาผู้แทน : รายการต่อไปเป็นค่าใช้จ่าย ในการรักษาความสงบ

๑๑.๓๑ น.

นายไลง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าได้เสนอขอแปรญัตติตัดรายการในงบประมาณประจำปี ๒๔๙๒ เพิ่มเติมนี้ไว้ ๑๐ ล้านบาท ในค่ารักษาความสงบซึ่งจ่ายไป ๖๒ ล้าน ด้วยเหตุผลดังจะได้เรียนในต่อไปนี้ ด้วยเหตุผลว่ารายการที่จ่าย ๖๒ ล้านนี้เท่าที่ได้เรียนถามกรรมาธิการมานี้ ซื้อมุ้งบ้าง ซื้อหมอนบ้าง ซื้อของต่าง ๆ เหล่านี้แล้วไม่มีความจำเป็นอะไรเลยรถจี๊ปบ้างอะไรต่ออะไร ตลอดกระทั่งมีอยู่ในรายการที่ท่านสมาชิกได้อ่านแล้ว พิจารณาแล้วในตอนเป็นเรื่องด่วนอะไรก็ดี ข้าพเจ้าก็ไม่ได้หมายความที่จะให้ตัดไม่ให้ซื้อของเหล่านี้ แต่ข้าพเจ้าหมายความมุ่งหมายอย่างนี้

คือรายการของทุกอย่างนั้น เมื่อพิจารณาแต่ละอันแพงเกินไป เรียงลำดับ
บวกค่าน้ำร้อนน้ำชาไปด้วย เช่นรถจี๊ปที่ตำรวจนั่ง ๒๓,๐๐๐ บาท ราคามัน
๑๙,๐๐๐ บาทเท่านั้น นี่ขาพเจ้าตั้งค่าน้ำร้อนน้ำชา ตั้งค่าน้ำร้อนน้ำชา เมื่อเทียบแต่ละ
รถจี๊ป ๒๐,๐๐๐ บาท ก็เกินไปสามพัน จึงขอตัดเป็น ๑๐ ล้าน เหตุการณ์
ทั่ว ๆ ไปนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ย่อมทราบดี ว่าในการใช้จ่าย
ใช้ของรัฐบาลก็ดี ในการให้ประมูลสร้างโน่นทำนี่ ตามงบประมาณที่
เราได้ให้ไปนั่นก็ดี ได้ถูกบวกค่าน้ำร้อนน้ำชาและกิจการต่าง ๆ หลายประ
การ เช่น มีการประมูลแล้วก็เพิ่มราคาขึ้น บางคนเอาคนในบ้านประ
มูล ซึ่งตัวอย่างเหล่านี้และเรื่องราวอย่างนั้นนี้ ขาพเจ้ามีพร้อมอยู่ในกระ
เป๋านี้ จะบอกได้ว่ามีใครบ้าง ขาพเจ้าก็แถเห็นชัด ๆ ว่ารายการที่ขอนั้น
ถ้าจำเป็นก็ให้ขอ แต่ขอให้ขอถูกกว่านี้หน่อย จึงขอตัดรายการลงมา ๗๐
ล้าน แต่เอาเถอะ ถ้าการตัด ๑๐ ล้านเป็นการมากไปแล้ว ขอล้านเดียว จะ
ให้ไหม ๖๒ ล้าน ขาพเจ้าตัดค่าน้ำร้อนน้ำชาขออย่าให้มากนักเลย ขอให้น้อย
ลงหน่อย เอาเถอะ จะกินเท่าไรก็กินเข้าไป ขอให้น้อยหน่อย ขอลักล้านเดียว
ขาพเจ้าอยากจะเรียนอีก ๆ ดังนี้ และที่ตัดไปนี้ก็ด้วยใจจะเพิ่มให้ผู้พิพากษา
เพราะมีความเห็นดังนี้ เงินเดือนข้าราชการประจำการ ทั้งข้าราชการตุลาการ
และไม่ตุลาการ ตำรวจ ทหาร เหล่านี้ก็ตาม ขาพเจ้ารู้สึกว่าเงินเดือนที่ให้
ไปนั้นไม่พอแก่การใช้สอย ด้วยเหตุนี้การที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการจึง
ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย การเก็บภาษีรายได้จึงลดน้อยลงไป เช่นอย่างว่า
จะไปเก็บภาษีที่โน่นทีนี่ กรมน้ำร้อนน้ำชา อย่างนี้ ซึ่งขาพเจ้าเคยพูดครั้งหนึ่ง
แล้วว่าตำรวจตุลาการ จับผู้ร้ายไม่ได้ตำรวจที่ไปคุ้มคน ไปคุ้มให้ความสุขแก่
คนก็ให้วันละ ๑๐ บาท นี่ไม่คุ้มกันเลย แต่โดยเหตุที่เราไม่มีเงินพอที่จะไป
เพิ่มให้จึงตัดจะเพิ่มคือเพิ่มให้เป็นหลักเสียก่อน ขาพเจ้าถือว่าผู้พิพากษาเป็น
หลักของความยุติธรรม อยากจะให้เป็นหลักเพื่อให้เป็นสง่ายศสักอันหนึ่ง คือ
ผู้พิพากษา เท่าที่ขาพเจ้าเห็นมาเองนี้ผู้พิพากษาบางคนต้องห่อข้าวจากบ้าน
ไปกินหนึ่งมื้อก็ได้ ขณะที่ผู้พิพากษานั่งอยู่บนบัลลังก์ ทนายความอยู่ใต้ตำ

นาจของผู้พิพากษา แต่พ้นออกจากศาลแล้วก็ไปห้อยเท้ยนเหตา แต่ผู้พิพากษาต้องนั่งกินข้าวห้อย และข้าพเจ้าได้ทราบจากผู้พิพากษาชั้นผู้ใหญ่อีกหลายคนว่า ต่อไปไม่ช้าผู้พิพากษาก็จะไม่มีหรอก เพราะผู้พิพากษาจะหากินทางอื่นไม่ได้ อย่างนายแพทย์ได้เงินเดือนน้อย แต่พอกลับบ้านแล้วเขาก็มีเวลาไปทำงานรักษาผู้อื่นได้ แต่ทางฝ่ายของผู้พิพากษาอย่างนั้นไม่มีเลย ข้าพเจ้าจึงอยากจะได้เงินนี้ไปช่วยเหลือผู้พิพากษาซึ่งเป็นหลักในทางความยุติธรรม ซึ่งท่านจอมพลเองก็คงจะทราบดีมาแล้วเมื่อครั้งอาชญากรสงคราม เพียงแต่ได้ทราบข่าวเท่านี้ก็ตกใจ แต่แม้ว่าผู้พิพากษาไม่แคร์อะไรให้ความยุติธรรมเต็มที่ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะให้เขาสักหนึ่งล้าน แต่ถ้าท่านจะขอจริงก็ไม่ว่า แต่ขอให้ขอให้ถูกกว่านี้โดยไม่ต้องมีคำร้องนำชาวบ้านมากกว่านี้

๑๑.๓๙ น.

นายเสวตร เบี้ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : กรรมาธิการได้ฟังคำแปรญัตติของท่านสมาชิกแล้ว ก็ไม่เห็นว่าจะตัดได้ คือเมื่อพิจารณารายการต่าง ๆ ที่ขอตั้งมาแล้วก็ไม่เห็นว่าแพงไป ถึงแม้ว่าจะแพงไปจริง ๆ แต่ถ้าหากว่าในการใช้ระเบียบการขอ คือต้องเป็นไปตามระเบียบที่ได้วางไว้ คือจะขอโดยจุบจิบกันไม่ได้ ประการที่สอง ก็คือว่าถ้าจะตัดเงินนี้ไป ๑ ล้าน ไปเพิ่มเงินให้ผู้พิพากษาทั่วประเทศนั้น ทำไม่ได้ เพราะเหตุว่าสภานี้ได้รับรองแล้วว่างบประมาณสามัญได้ตั้งไว้ ๗ ล้านเศษ ถ้าเพิ่มอีก ๑ ล้านก็เท่ากับ ๘ ล้านเศษ ก็เป็นการเกินหลักการไป เท่าที่ขอตั้งไว้ และเพราะเงินเดือนผู้พิพากษานี้เป็นงบสามัญ ไม่ใช่งบวิสามัญไม่ลงทุน ด้วยเหตุนี้กรรมาธิการจึงเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างเดิม กรรมาธิการก็ไม่ได้ตัดเลยแม้แต่บาทเดียว

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าได้เรียนกรรมาธิการแล้วว่าที่จะเอามาเพิ่มนี้ไม่ใช่เพิ่มเป็นเงินเดือน แต่ให้เป็นเงินพิเศษอย่างที่เราเอามากินคนละพันอย่างไรเล่า งบประมาณสามัญพิเศษข้าพเจ้าต้องการเพิ่ม

อย่างนั้น ข้าพเจ้าก็ได้เรียนกรรมาธิการแล้วขณะนั้น ถ้าข้อความตกไป ข้าพเจ้าขอประทานโทษ ส่วนท่านว่าการชอบต้องระเบียบ นั่นเป็นเรื่องหลักการข้าพเจ้าไม่อยากพูด ข้าพเจ้าอยากพูดถึงเรื่องจริงที่เขาซื้อกันนั่นมันมันอย่างไร ซึ่งท่านจะตัดราคาลงได้ ข้าพเจ้าไม่อยากจะเถียงกันไปพูดกันมา ขอให้พูดกันในเรื่องความจริง ข้าพเจ้าอยากจะพูดจริง ๆ ซึ่งท่านก็รับ ขอให้ราคาน้อยลงไปหน่อย นี่มันแพงจริง ๆ คนซื้อเขาเห็นเขาก็ตกใจหัวเราะทั้งนั้น เพราะราคามันแพงมาก แพงถึง ๓ ใน ๖ ที่จะซื้อกันอย่างนั้น แต่ความจริงเป็นอย่างไรเข้าใจว่าท่านเองก็ทราบ ข้าพเจ้าขอเพียงด้านเดียวด้วยเหตุดังเรียนมานี้ ไม่ใช่เพิ่มเงินเดือนหรอก.

๑๑.๔๐ น.

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมาธิการ : กรรมาธิการได้เรียนแล้วว่าราคานกรรมาธิการพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นราคาที่สมควรจะซื้อ ถ้าจะซื้อถูกกว่านี้ก็ไม่ไปไหน เพราะว่าราคาที่ซื้ออย่างเช่นเครื่องนอนของนักเรียนอาชีวะศึกษา เป็นเรื่องของกระทรวงศึกษาธิการจัดทำ แต่ของบางอย่างก็จัดซื้อจากต่างประเทศ ในเรื่องการซื้อของนี้เขาระเบียบไว้รัดกุมอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ในรายการเดียวกัน คุณใหญ่ชอสงวนไว้

๑๑.๔๑ น.

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าได้แปรญัตติขอแก้รายการในงบประมาณเพิ่มเติมไว้ด้วยเหตุผลสำคัญหลายประการ ในประการที่เพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้และได้กล่าวแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวซ้ำอีก ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงในหลักการสำคัญซึ่งได้ผ่านไปแล้วอีกครั้งหนึ่ง ในครั้งนี้การจ่ายเงินของต้องตามวิธีการจ่ายเงินไปก่อน นั่นข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลจะจ่ายได้ก็ในขอบเขตจำกัด ตามอำนาจที่กฎหมายได้บังไว้ การถกเถียงกันในข้อกฎหมายอาจจะไม่หมด เถียงกันวันยังค่ำก็ไม่หมด แต่ข้าพเจ้าเองจะกล่าวอย่างนี้ ให้ประชาชนที่นั่งฟังอยู่เป็นผู้วินิจฉัย

ว่า รัฐบาลทำถูกหรือว่าข้าพเจ้าถูกล่วงถูก คือว่าการจ่ายเงินเพิ่มเติมนี้จะ
ต้องเป็นการจำเป็นรีบด่วน ผัดไม่ได้ ฯลฯ มาดูรายการที่รัฐบาลได้จ่ายไปแล้ว
ไปซื้อม้า ข้าพเจ้าได้เรียนถามกรรมาธิการเองว่า ไปซื้อทีนอนและยังไม่
ได้ชำระเงินเลย ชำระยังไม่เสร็จสิ้น กรณีอย่างนี้เข้าเกณฑ์ที่ใช้เงินงบ
ประมาณหรือไม่ ตามความรู้สึกของสามัญชนก็ดี ข้าพเจ้าเองที่ได้อ่าน
กฎหมายฉบับนี้และได้เคยพิจารณาแล้ว ๆ ไม่ใช่มีเจตนาเช่นนั้น รัฐบาล
จะรีบด่วนอะไร ที่นอนก็ยังไม่ได้ซื้อ เรือบินก็อยู่เมืองนอก สัญญาก็ไม่เสร็จ
สิ้นกัน อีก ๒—๓ วันก็จะสิ้นงบประมาณแล้ว ถ้ารัฐบาลจ่ายเงินโดยซื้อ
สัตย์สุจริตตามกฎหมายที่ตราไว้จะเลื่อนไปใช้ปี ๙๒ ก็อาจทำได้ แต่นี่เหตุใด
จึงทำไปเช่นนี้ ประการแรก ประการที่สองการจ่ายเงินค่ารักษาความสงบเรียบ
ร้อยแต่เอาไปซื้อที่นอน เหตุผลที่จ่ายเป็นกรณีสมควรหรือไม่ ประวัติศาสตร์เมือง
ไทยมีทหารมากสู้บ้านเมืองเคยมีหรือ ไปซื้อที่นอนเอางบประมาณค่ารักษาความ
สงบเรียบร้อยไปซื้อ หรือข้อเท็จจริงว่าจะไม่สงบเมื่อทหารจะได้นั่งนอนที่นอน
ความจริงที่เดียวมีกองทัพบกอยู่กองทัพเดียว ซึ่งเป็นกองทัพที่จะต้องนอนที่นอน
ปรากฏเช่นนี้ ในชั้นกรรมาธิการเองก็ปฏิเสธในกรรมาธิการว่างบประมาณปี
๒๔๙๒ นั่นเงินอย่างนี้ถูกตัดไปแล้ว ที่นเมื่อเงินที่จะขอใหม่ถูกตัดไปแล้ว เงินที่จะ
ขอจ่ายในปีเก่าก็ไม่ได้จ่าย เพราะเหตุไรเราจึงอนุมัติให้จ่ายไปได้ ข้าพเจ้าไม่
เห็นด้วยจริง ๆ ในการที่จะจ่ายให้ ข้าพเจ้าแปรญัตติขอตัดเงิน ๕๒ ล้านบาท ใน
จำนวน ๕๒ ล้านบาทนี้ ที่ข้าพเจ้าให้จ่าย ๑๐ ล้านบาท ก็คิดว่าขอเท็จจริงที่รัฐ
บาลจ่ายไปตามชื่อกฎหมาย คือคิดว่าบ้านเมืองเราเตรียมพร้อมอะไรบ้าง
เงินที่จ่ายยังไม่ได้จ่าย แต่คาดหมายว่าจะจ่ายสัก ๑๐ ล้านบาท ปีกลาย ๒๐
ล้าน ปีนี้ ๑๐ ล้านเป็น ๓๐ ล้าน ยังไม่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น เพียงแต่รักษา
ความสงบเรียบร้อยเท่านี้ควรจะเพียงพอในการจ่ายเงิน แต่ข้อสำคัญ
เงิน ๖๒ ล้านบาท ยังไม่ได้จ่าย ทางรัฐบาลเองได้กล่าวในที่ประชุมสภาน
ก่อนรับหลักการมาแล้วว่า เงินบางรายการไม่ได้จ่ายจริง ๆ บางรายการได้จ่าย

ไปบ้างแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าที่จ่ายไปแล้วก็แล้วไปจะไม่รอฟัน เป็นเรื่องที่
รัฐบาลลำบากเพราะจ่ายไปแล้วก็ไม่เป็นการชอบการควร ถ้าหากว่าเราจ่าย
เงินนั้นได้นอกขอบเขตที่กฎหมายกำหนดไว้ สภานี้ไม่มีประโยชน์อะไรเลย
ที่จะต้องมานั่งอนุมัติเงินให้รัฐบาลจ่ายเป็นประจำปี ตอร่างพระราชบัญญัติงบ
ประมาณ ข้าพเจ้าเรียนท่านประธานแล้วในครั้งแรกก่อนที่มีรัฐสภานี้ ปัญหา
ในเรื่องรัฐเอาเงินไปใช้โดยไม่ชอบ จะที่จะไม่ตกไปตามข้อตกลงของสภา
ซึ่งได้ตกลงไปแล้ว รัฐจะใช้จ่ายเงินได้ต้องขออนุมัติจากสภา ที่ไม่ได้ขออนุ
มัติเลยจ่ายไปแล้วคาดว่าสภานี้จะต้องให้ ถ้าหากว่าสภานี้ต้องให้ มันเป็นเหตุละเ
อกประการหนึ่งซึ่งจะเป็นตัวอย่างไม่ดีในกาลภายหน้า คือว่ารัฐบาลอาจจะใช้
เงินตั้งกี่พันล้านก็ใช้ได้ แล้วอ้างความจำเป็น เพียงแต่ขอกางเกงก็ยังไม่ได้ขอ
ความหมายมีรัฐสภาไปควบคุมการเงินรัฐบาลเสียเปล่าไม่มี ตามความเห็นของ
ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนก็ไม่มีประโยชน์ เงินเดือนเอาทุกเดือน แต่การ
จ่ายเงินควบคุมไม่ได้ เหตุที่จำเป็นขอจ่ายอ้างความจำเป็นกรณีฉุกเฉิน ฉุกเ
หนอนอะไรเหล่านี้ไม่จำเป็นแล้ว เมื่อรัฐบาลจ่ายเงินของประชาชนไปได้โดย
พลการทุกๆ กรณีแล้ว สภานี้ก็ไม่มีประโยชน์ที่จะควบคุมรัฐบาล ตรงนี้ไม่
ได้ด้วยความหมายเพื่อรักษาหลักการและให้เป็นประโยชน์ของรัฐ ให้เป็น
ไปในทางที่ถูกที่ชอบที่ควร จึงมีเสียงทักท้วงบ้างตามสัดส่วนหน้าที่ ข้าพเจ้า
เองหรือเพื่อนสมาชิกทุกคนได้รับมอบหมายจากประชาชน เงิน ๓๗๐ ล้านบาท
ไม่ใช่ได้มาเพียงลัดนิ้วมือเช่นนั้น แต่ละบาทได้มาโดยยากเย็นแสนเข็ญเพียง
ไร เพื่อนสมาชิกที่มาจากราษฎรเลือกเข้าใจดี เพราะละเมิดการจ่ายง่าย ๆ
โดยปราศจากความนิยมและเห็นชอบแล้วนอกหลักการ เป็นการสมควรหรือ
เปล่า ถ้าไม่เป็นการสมควร ข้าพเจ้าตัดเงินจำนวนนี้เป็นอย่างไร ใน
หลักการที่ตัดออกไปได้แล้วก็จะเป็นประโยชน์หลายประการ เงินของเราเก็บ
มาแล้วเหลือใช้รัฐบาลเอามาใช้ตามชอบใจ เป็นการชอบด้วยเหตุผลหรือ
เปล่า ทำไมเราไม่ใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ผู้เสียภาษี ข้าพเจ้าขอตัดไป แต่
ได้รับทำชี้แจงของกรรมาธิการว่า การตัดเงินอย่างที่ข้าพเจ้าว่านี้ บางที

ใช้รัฐบาลก็ไม่พร้อมที่จะทำ คือมเรียงยย่ว่าถ้าใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ราษฎร รัฐบาลก็ไม่พร้อมจะทำ แต่ถ้าจะทำอย่างนี้นอกหลักการพร้อมที่จะทำ ทั้งๆ ที่เสียกางเกงยังไม่ได้เย็บเลย เย็บมาบ้างส่งมาบ้างเป็นเงินเท่าไร ทีนอน ๒ ล้านยังไม่ได้จ่ายเลย ขนมว่าเครื่องแบบจ่ายไปแล้ว ๕ ล้าน เครื่องหลังจ่ายไปแล้ว ๑ ล้าน ๒ แสน ค่ายานพาหนะจ่ายไปแล้ว ๗ ล้าน ๖ แสน ค่าเครื่องทีนอน ๒ ล้าน ๗ แสน ค่าซ่อมเรือ ๒ ล้าน รวมจ่ายไปแล้ว ๑๔ ล้าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า ที่จ่ายไปแล้วอย่าฟื้นฝอยหาตะเข็บแต่ที่ขอตัด ๕๒ ล้าน ก็โดยที่ได้ฟังเสียงเจ้าของเงินแล้ว เพื่อก่อสร้างสถานที่ราชการทุกกระทรวงทบวงกรมที่ไม่มีอยู่หรือมีอยู่แต่ใช้ไม่ได้เป็นจำนวนเงิน ๒๕ ล้าน แล้วซ่อมทางในเขตเทศบาลหรือย่านชุมนุมชน ๑๗ ล้าน ข้าพเจ้าขอเหตุผลอย่างนี้ คือว่าถ้ามองดูนอกจากกรุงเทพ ฯ แล้วเกือบทุกเมืองในประเทศไทยในย่านชุมนุมชนที่มีถนน ถ้ามีรถยนต์วิ่งเมื่อไรฝุ่นก็ตลบหมด และพนักงานสาธารณสุขซึ่งห่วงถึงสุขภาพของประชาชนเกือบจะทนไม่ได้ทุกแห่ง ข้าพเจ้าเรียนอย่างนี้ขอให้เข้าใจความจริงเป็นอย่างนี้ ในบ้านเมืองถนนหนทางเต็มไปด้วยฝุ่น ถ้าท่านมีบ้านในกรุงเทพ ฯ ค่อยยังชั่ว แล้วเงินที่เสียไปตั้ง ๒ พันล้านนั้นใครเป็นคนเสีย คนเขาเป็นกันนักว่าอยู่กินฝุ่นทุกวันนั้นเขาไม่เสียหรือเขาก็เสียเหมือนกัน ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลไม่ใช่ว่าใช้เฉพาะในกรุงเทพ ฯ เท่านั้น แต่รัฐบาลไม่ใช่ใช้เฉพาะข้าราชการ ต้องใช้สำหรับคนทุกชั้นทั่วประเทศ แต่คนทุกคนเสียภาษีอากรส่วนหนึ่งหมู่ถ้าหนักเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเงิน ๒๕ ล้านที่ข้าพเจ้าขอมานี้ เพื่อให้บ้านสวยงามบริสุทธิ์จากโรคภัยมากขึ้น และที่ข้าพเจ้าคำนวณเงิน ๒๕ ล้านนี้ไม่ใช่พูดพล่อยๆ หรือเดาเอา ข้าพเจ้าได้ติดต่อกับอธิบดีกรมโยธาเทศบาลก่อนว่าขอให้ขจัดฝุ่นในบ้านเมืองให้หมดได้ไหม ท่านว่าขอทำได้ ข้าพเจ้าคิดว่าเราเป็นผู้แทนของคนบ้านนอกแล้วได้เงินไปบ้านนอกเขาแล้วจะไม่เห็นด้วยหรือ ข้าพเจ้าว่าทุกคนเห็นด้วย นี่ข้อหนึ่ง ยกข้อหนึ่งตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าไปหัวบ้าน หัวเมือง ตามสถานที่ราชการเขาก็ต่างตักเตือนข้าพเจ้าว่าอย่าลืมเรื่องตึกในพระนคร หลายแห่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นตึกที่ไม่ควรจะมีอยู่ต่อไปแล้ว

อย่างหรูหรา แต่สถานที่ราชการที่ประชาชนต้องใช้แล้วก็เป็นข้าราชการของรัฐเดียวกัน กินเงินเดือนของรัฐอย่างเดียวกัน ทำอะไรเพื่อราษฎรอย่างเดียวกัน บางแห่งอยู่กุฏิพระบ้าง มีฝาไม้ไผ่ขัดแตะโซเซจนใช้ไม่ได้แล้ว หลายแห่งข้าราชการไม่มีบ้านอยู่ ที่พูดอย่างนี้โดยหมายถึงข้าราชการทั่วไปว่าถึงแม้ว่าจะอยู่บ้านนอกบ้านไหน ก็ต้องอยู่ด้วยความสุขสบาย เพื่อทำประโยชน์ให้แก่ประชาชน แต่ควรจะมีสิทธิเสมอกันในการได้รับความสะดวกสบายในการที่แต่จะมาติดต่อตามสถานที่ราชการที่เสียหายเหล่านั้น ทั้งนี้รวมทั้งข้าราชการในสถานที่นั้นด้วยเนื่องจากเหตุอันนี้ควรจะสร้างที่เหล่านี้เสีย ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมรัฐบาลจึงไม่คำนึงถึงเรื่องนี้เลย และเมื่อไปพิจารณาดูรายการจ่ายแล้วก็เห็นว่าเป็นการจ่ายในสิ่งที่ไม่อำนวยความสะดวกสบาย แก่ราษฎรโดยแท้จริง และกลับไปจ่ายในบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าเป็นการไม่สมควรโดยวิธีรัฐบาลจ่ายไป ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าเราจะเอาเงินสัก ๒๕ ล้านบาทไปเป็นค่าซ่อมแซมสิ่งที่สึกหักพังเพื่อประโยชน์สุขส่วนรวมก็ยังเป็นผลดีกว่า

ในเรื่องการชลประทานนั้นปัญหามันเกี่ยงกันไม่มีที่สิ้นสุด ข้าพเจ้าว่าถ้าใช้เงินให้ถูกต้องและทำกันจริง ๆ ก็คงจะทำได้ แต่รัฐบาลว่าทำไม่ได้ ข้าพเจ้าก็ไม่ฝืน แต่ทว่าไม่ผันรายการนี้ควรจะตัดทิ้งเสียทีเพราะไม่ได้ทำให้บ้านเมืองเสียหายประการใดเลย นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองแล้ว ตามประวัติจะดูการเงินของกระทรวงการคลังก็ปรากฏว่าเงินคงคลังไม่มี ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าธนาคารแห่งชาติมีเงินคงคลังเป็นวิธีการแก่ว่าเมื่อถึงทางรัฐบาลตอบข้าพเจ้าว่ามีเงินคงคลังนั้นเท่ากับมีทุนสำรองเมื่อมีทุนสำรองแล้วค่าของเสถียรภาพเงินตราก็ดี เมื่อความจริงเป็นอย่างนี้อยู่รัฐมนตรีช่วยว่าการคลังกับรัฐบาลว่ากันไปคนละอย่าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ทราบจะเชื่อรัฐบาลว่าเงินคงคลังนั้นดีหรือถ้าไม่ใช่ก็เป็นเงินคงคลังอย่างนี้เป็นต้นก็เป็นการทำให้ฐานการเงินดียิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่าแม้รัฐบาลจะไม่ยอมเอาไปทำอะไรในจำนวนเงิน ๕๒ ล้านที่ข้าพเจ้าตัดนี้ รัฐบาลก็มีโอกาสที่จะมีเงินอยู่ในคลังบ้าง งบประมาณปีใหม่ทั้งสองบัญชี เงินคงทุนก็ใช้บัญชีหนึ่ง

เงินไม่ต้องทุกครั้งที่ใช้ถึงกับบัญชีหนึ่งเป็นบัญชีที่ต้องใช้ การที่เราทำอะไรโดยใช้เงินคงคล้องนี้การละภาษีที่จะต้องถูกแก่ราษฎรนั้นก็จะได้เบาบางลงบ้างอย่างน้อยก็คนละบาทกว่าเกือบสองบาท ซึ่งนับเป็นการช่วยคนยากจำนวนมาก อย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นขอให้คิดดูว่าวิธีการที่ทำไปกับเหตุผลนั้นเป็นการสมควรกันหรือทำไม่ โดยเหตุผลประการนี้ ท่านสมาชิกในสภานี้จะเห็นกับข้าพเจ้าว่าการต้องรายการมาของบประมาณเพิ่มเติมโดยยังไม่ได้จ่ายไปนั้น สภานี้ไม่ควรถอนมติอย่างนั้น ต่อไปก็กฎหมายหรือรัฐธรรมนูญว่ารัฐบาลต้องอย่างนี้ถูกต้องหรือไม่ ในการร่างรัฐธรรมนูญก็มีหลายคนที่ได้เกิดปัญหาว่าการจ่ายอย่างนี้ไม่จำเป็นฉบับนี้อย่างนี้ไม่จำเป็น นอกจากไฟไหม้น้ำท่วมหรือเป็นโรคระบาด ก็จำเป็นต้องจ่ายซึ่งข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะฉะนั้นรายการจ่ายที่จะจ่ายปี ๒๔๙๒ นอก ๒ เดือนก็หมดแล้ว จึงเห็นว่าไม่ควรจะจ่าย สภานี้คงจะเห็นชอบกับข้าพเจ้าที่จะขอตัด ๕๒ ล้านดังที่ได้กราบเรียนมานี้

๑๑.๕๕ น.

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม ประธานกรรมาธิการ : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมาอย่างยืดยาวนั้น ผมนึกว่าการพิจารณาต้องพิจารณาตัวบทกฎหมายเสียก่อน มิฉะนั้นจะไม่เข้าใจในเรื่องงบประมาณ คือท่านเข้าใจว่าการตั้งงบประมาณเพิ่มเติม นั่นหมายความว่าเราจะทำได้ต่อเมื่อใช้เงินไปก่อน นี่เข้าใจว่าจะเป็นการผิด ท่านเข้าใจผิด เพราะในรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าจะชี้แจงในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๗ บอกว่า "การจ่ายเงินแผ่นดินจะกระทำได้ก็เฉพาะที่ได้อนุญาตไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณ" นี่ข้อหนึ่ง และอีกข้อหนึ่งว่า "เว้นแต่กรณีจำเป็นรีบด่วนจะจ่ายไปก่อนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ" มีอยู่ ๒ ตอน เพราะฉะนั้นในการที่เราจะตั้งงบประมาณเพิ่มเติมมิได้หมายความว่าเราจะต้องจ่ายเฉพาะที่จ่ายไปก่อน แสดงว่าถึงแม้เราจะไม่ใช้เงิน แต่เมื่อเห็นว่ามีความจำเป็นเราก็สามารถที่จะตั้งงบประมาณเพิ่มเติมนี้ได้ตามมาตรา ๑๒๗ ของรัฐธรรมนูญ ทีนี้ถามว่าเป็นของหนึ่ง และโปรดเข้า

ใจว่าการตั้งพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมนั้น มิได้หมายความว่าจะใช้แต่เฉพาะที่ได้จ่ายเงินไปก่อนแล้วเท่านั้น หามิได้และเมื่อเข้าใจตามนี้ว่าการจ่ายเงินนั้นจะกระทำได้แต่โดยมีพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นในพระราชบัญญัติเงินคงคลังยังกล่าวไว้อีกด้วยในมาตรา ๖ ว่า การจ่ายเงินจากบัญชี ๒ นั้นให้จ่ายได้โดยพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พระราชบัญญัติงบปรามาณเพิ่มเติม พระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณหรือมติให้จ่ายเงินไปก่อน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติที่เพิ่มเติมนั้นจะจ่ายได้ ๒ ประการ ประการหนึ่งจ่ายเงินไปก่อนอีกประการหนึ่งถ้าเรามีเหตุจำเป็นเราก็ตั้งงบประมาณเพิ่มเติม เราก็ตั้งได้ตามกฎหมายว่าไว้อย่างนั้น เพราะฉะนั้นงบประมาณเพิ่มเติมที่เสนอมาอย่างนี้จึงไม่ผิดรัฐธรรมนูญและไม่ผิดกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติเงินคงคลังด้วย ประการที่ ๒ ที่ท่านว่ามีเครื่องนอน เครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ เหล่านั้น การที่จ่ายเครื่องนอนให้ทหารรู้สึกว่าเป็นการให้งบประมาณประจำก็ได้ อีก ๒ เดือนก็มาแล้ว ท่านเป็นห่วงว่าเครื่องนอนไม่จำเป็นแก่การเตรียมพร้อม เพราะฉะนั้นขอเรียนให้เห็นว่าเมื่อคราวสงครามครั้งที่แล้วญี่ปุ่นที่มณีปุระแพ้เพราะถูกกระสุนหรือแพ้เพราะหมอยา แล้วไทยที่เชียงตุงแพ้เพราะหมดกระสุนหรือมาเฉย เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าตามประวัติทหารไปไม่ใช่แพ้เพราะอาวุธข้าศึก ความจริงส่วนมากแล้วการรบทำกันในป่าเพราะฉะนั้นการรบแต่ละครั้งให้เห็นว่าทหารย่อมตายด้วยโรคมากกว่า ฉะนั้นบัดนี้เมื่อความจำเป็นของประเทศใกล้เข้ามาทางเหนือและทางใต้ทหารเสียชีวิตไปมากทำการปลงศพไปหลายหมื่นแล้ว เหล่านั้นไม่ใช่ตายเพราะถูกกระสุน ตายเพราะโรคส่วนมาก มาเตรียมในการที่เตรียมเครื่องนอนนี้ไม่ใช่หมายความว่าซื้อที่นอนเครื่องนอนคือมุ้งเป็นข้อสำคัญ เพราะฉะนั้นเห็นมีความจำเป็นจะถนอมชีวิตพลเมืองซึ่งเอามาราชการ อย่าให้เขาตายด้วยโรค ด้วยเหตุนี้เราจึงตั้งงบประมาณเรื่องเครื่องนุ่งห่มไว้ นอกจากนั้นท่านกล่าวว่า ในการตั้งงบประมาณก่อสร้างให้แก่ข้าราชการในเรื่องบ้านพัก ขอเรียนว่างบประมาณปี ๔๑ เรามีโครงการ

ไว้แล้วว่าเราจะสร้างสถานที่ราชการขึ้นใหม่ เพราะสถานที่ราชการที่สร้างไว้นั้น ส่วนมากเป็นสถานที่ชั่วคราวและส่วนมากสร้างในรัชกาลที่ ๕ ซึ่งท่านสร้างไว้ และบัดนี้รัฐบาลได้ให้กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการคลังไปพิจารณาว่า จะต้องสร้างใหม่ที่ไหนบ้าง จะต้องซ่อมแซมที่ไหนบ้าง ในเส้นทางปักษ์ใต้ จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส และ ๓-๔ จังหวัดภาคใต้ก็ต้องงบประมาณสร้างที่ทำการใหม่เป็นอันมาก และบ้านข้าราชการอีกมาก นับว่าเจ้าหน้าที่และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในปีนี้ให้เงินเป็นประวัติการณ์ คือสร้างบ้านให้ข้าราชการ สร้างสถานที่ราชการจำนวนหลายสิบล้านตั้งขึ้นมาใหม่ ทางกรรมาธิการก็หวังใจว่าของบประมาณเพิ่มเติมก็ด้วยความตั้งใจหวังผลอย่าง

๑๒.๑๑ น.

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : คือข้าพเจ้าได้เรียนต่อที่ประชุมสภาเป็น ๒ ปัญหา ปัญหาข้อกฎหมายข้าพเจ้าได้เรียนไว้ว่าจะชอบหรือไม่ เถียง ๑๐๐ ปีก็ไม่จบข้าพเจ้าว่าถูก ท่านว่าผิด ที่ข้าพเจ้ายกปัญหานี้ขึ้นมาประชาชนเจ้าของเงินทนงอยู่ทน และไม่ได้นั่งอยู่ทน จะคิดว่ารัฐบาลพูดผิดหรือข้าพเจ้าพูดถูกปัญหานี้สิ้นสุดลง ปัญหาต่อไปก็จะได้เงินต่อไปว่าจะชอบด้วยกฎหมายและเหตุผลสมควรไหมที่จะใช้เงินจำนวนนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบว่า การเตรียมพร้อมเกี่ยวกับเรื่องป้องกันยุงที่นอนป้องกันยุงได้หรือ ที่ชอบมุ้ง ข้าพเจ้าไม่ตีตใจ ให้ไปแจก ๓๐ ล้าน ที่ชอบนอนจ่ายจริง ๒ ล้าน ๑ แสนก็ว่า ๆ ท่านนั่นเอง ท่าไหนว่า ๒๒ ล้าน ข้าพเจ้าเกรงใจท่านนายก ฯ เหลือเกิน การจ่ายเงินนี้จะเป็นอย่างผู้แทนราษฎรว่าจ่ายโดยวิธีการอย่างนี้ได้ประโยชน์อย่างไร ก็มีคนบางคนที่เรียนแล้วอย่างต้น ถ้าเป็นอย่างนี้ทำไมรัฐบาลนี้ยังยืนยันจะจ่ายเงิน และข้าพเจ้าไม่เคยขัดข้องเลย ได้เคยให้คำมั่นสัญญาต่อกรรมาธิการที่ประชุมว่า เมื่อมีการชี้แจงถูกแบบให้เห็นเป็นที่พอใจยอมเงิน ๑๗๗ ล้านบาท สำหรับปี ๒๕๙๓ ข้าพเจ้ายอมข้าพเจ้าจะแปรญัตติเสนอเพิ่มให้อีกก็ได้ถ้ารัฐบาลจะจ่ายโดยไม่มีเหตุผลอย่างนี้ความหมายอะไรที่จะทำงบประมาณประจำปีไม่มีความหมาย ทุกอะไร

กัน ให้ไปปันพอกับที่ขออนุมัติแล้ว รุ่งขึ้นอีกวันรัฐมนตรีก็มีเหตุจำเป็นสมควรที่จะชอรถบุอีกแต่ะแพ็คการ์ดสวย ๆ ขอจ่ายอีก ๑๐ ล้าน ขอเรียยสภานี้พูดไม่ได้ เพราะว่าปันได้เคยให้ไปอย่างนี้แล้ว อย่างนี้อย่างไร มีบำเหน็จความชอบรัฐมนตรีหลายคนได้ทำงานเป็นคุณประโยชน์ต่อบ้านเมืองก็บำเหน็จคนละ ๕ ล้าน แล้วจ่ายไปได้ อะไรเล่าที่จะมาคัดค้านไม่ให้จ่าย เพราะกฎหมายให้จ่ายอย่างที่ท่านนายก ฯ ว่า ท่านถือว่าเป็นเรื่องรีบด่วน เพราะรัฐมนตรีอาจจะตายในวันในพรุ่งก็เป็นได้ เพราะฉะนั้นก็จำเป็นต้องจ่ายไปทันที เราควบคุมกันอย่างไร นี่แหละเหตุผลที่จะจ่ายก็จ่ายได้ทั้งนั้น แล้วมีความหมายอะไร ประชุมกัน ๗ กัน ๗ คน กรรมาธิการถกเถียงกัน เจ้าหน้าที่หอบเอกสารมาเต็มรถ มันไม่ได้ความจริง ๆ ที่มาขอพิจารณาถึงเหตุผลที่จะจ่าย ในรายการที่จะจ่ายเงินก็ไม่ได้จ่ายในงบประมาณก็จะขอทำไม มาเอาตอนหลังเรื่องอะไรกัน รายการขอเครื่องบินมีอยู่ ๘ ล้านกว่า พูดซ้ำแล้วซ้ำอีกในกรรมาธิการและให้ข้าพเจ้าทราบว่าเดี๋ยวนี้ยังไม่ได้เซ็นสัญญากับเขาเลย ตกลงเพียงแต่ทวบทามกันไว้แล้วบอกว่าถ้าหากว่าสภาอนุมัติจึงจะเซ็นสัญญา ถ้าหากว่าสภาอนุมัติจะเซ็นสัญญากรอบก ๒ เดือนเซ็นเป็นอะไรไป ต้องเซ็นเดี๋ยวนี้ ต้องเอาวันนี้อะไรกันข้าพเจ้าไม่เข้าใจ เป็นเหตุผลสมควรหรือเปล่า ถ้าซื้อมาก็เอามาไม่ได้ในวันนี้ และทุกคนชอข้าพเจ้าได้ทราบรายละเอียดว่าอยู่ที่เมืองนอก สัญญาก็ยังไม่ได้เซ็นกับเขา เพราะยังไม่รู้ว่าได้เงินเท่าไร ก็เงินนี้ของงบประมาณเพิ่มเติมต้องจ่ายเงินไปแล้ว นี่เงินยังไม่ได้จ่าย ยังมีรายการอื่น ๆ ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกขบขันอยู่บ้าง แต่ยังไม่ถึง จึงขอเรียนถึงว่ารักษาความสงบการรักษาความสงบนี้หมายความถึงการป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อยในบ้านเมือง แล้วเกิดความไม่สงบขึ้น หรือมีท่าที่จะไม่สงบก็ดี ก็เตรียมสถานที่ไว้ซื้อไม่ซ้อน ตัดถนนหนทางอะไรก็ตามใจก็ได้ แต่เงินยังไม่ได้จ่าย จ่ายจริง ๆ จ่ายอะไร ซื้อเครื่องหลัง ซื้อทีนอน ซื้อกางเกง ซื้อมุ้ง ซื้อรถยนต์เยอะ อย่างที่ผู้แทนชมบุรีว่าแล้วรถยนต์ ซื้อแพงอย่างเขาว่าจริง ๆ

มันจริง อย่างข้าพเจ้ากล่าวในชั้นต้นจริง ๆ ว่าไม่ได้จ่ายเงินเพื่อซื้อรถเลย วัตถุประสงค์เพื่อบุคคลบางกลุ่มเท่านั้น คือคนขายกับคนซื้อรถยนต์ เรื่องจริงเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นขอความกรุณารัฐบาลว่าอย่าให้เงินรัฐบาลเลย เอาไป ๑๐ ล้าน จ่ายแล้วก็เอาไป ข้าพเจ้ารับรองด้วยเกียรติยศแปรญัตติให้รัฐบาลที่ขอมา แต่ขอจ่ายในปี ๒๔๙๓

๑๒.๐๗ น.

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมาธิการ : กระผมขอชี้แจงข้อข้องใจของสมาชิกผู้แปรญัตติดังต่อไปนี้คือ ท่านบอกว่าเงินเหล่านี้ไม่สมควรจะจ่าย ความจริงข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า จ่ายไปเกินกว่า ๑๐ ล้าน แต่ท่านพยายามไม่เข้าใจ

สำหรับเรื่องเรือบินนั้น ก็เรียนแล้วว่ากำลังจะเซ็นสัญญากันอยู่ และงบประมาณประจำปีนี้ไม่ได้ออกมถึงปี ๔๒ นี้ ออกข้าไปสองเดือน ถ้าหากว่าเราไม่ทำอย่างนี้เรือบินอาจจะไม่ได้ ทนสำหรับรายการต่าง ๆ ความจริงกรรมาธิการก็พิมพ์โดยละเอียดและชี้แจงว่ามีอะไรบ้าง มีหลายอย่าง กรมตำรวจ ๒ ล้าน ๗ แสน และกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ ทั้งสามกองทัพนี้เพื่อรักษาความสงบทั้งนั้น ทนท่านบอกว่าจะเอาไปใช้ในการก่อสร้างสถานที่ราชการ ซึ่งสามารถจะทำได้ สร้างสถานที่ราชการข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าขณะเวลาเพียงเดือนเดียว จะไปสร้างอะไร และทำถนนหนทาง ๓๗ ล้าน ทำอย่างไร แต่ว่าการขอของ ทำได้ภายในเดือนเดียว และเขาทำได้ภายในเดือนเดียว และเขากำลังทำอยู่แล้วเรื่อย ๆ

เรื่องทนอนุกรรมการโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการให้ทำไปแล้ว เครื่องนอนก็มผ้าห่ม มุ้งอะไรเหล่านี้ ทนอนไม่มี ปีหน้าก็ไม่ให้

ทนในเรื่องเงินค่าตั๋ว ทท่านคิดใจนี้ กระผมขอเรียนว่าตั๋วนี้ ถ้าเปิดดูงบประมาณปี ๒๔๙๓ จะเห็นได้ว่า งบประมาณนี้สำหรับของทุนนี้ ได้

จ่ายจากเงินกู้และเงินคงคลัง ตอ่างที่ท่านต้องการแล้ว ท่านบอกว่า
ต่อไปสภาจะดำเนินไม่ได้ จะซ่อรถยนต์รั่งก็ทำได้ มันทำไม่ได้เพราะกฎ
หมายเงินคงคลังเขามีอยู่ และมีกฎหมายแล้วรัฐบาลเขาก็ทำตามอยู่เสมอ
เมื่อทำตามกฎหมายแล้วท่านก็บอกว่าผิดกฎหมาย ก็ถระไรอยู่ ถึงแม้พระ
ราชบัญญัตินี้ก็ทำตามกฎหมาย ถ้าจ่ายนอกเหนือกฎหมายแล้วก็ไม่ทำ

๑๒.๑๐ น.

นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าก็อยากจะขอเวลาน
ดังนี้ว่า ตั้งแต่ข้าพเจ้ามาเป็นประธานกรรมการงบประมาณมาก็หลายสมัยแล้ว จนกระทั่งคราวนี้ แต่ว่าพระราชบัญญัตินี้มันผ่านไปแล้ว ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสที่จะพูดเรื่องนอกว่าผิดกฎหมาย หรือไม่ผิดกฎหมายในเรื่องที่จ่ายไปก่อนตามนี้ เรื่องมันก็เลยไปแล้ว เอาละ ข้าพเจ้าไม่พูดแล้วนี้ เลยไปแล้ว สภาก็รับรองแล้วก็ตามใจ แต่ปัญหารายการจ่ายอย่างที่สมาชิกได้พูดมาแล้ว มันเป็นรายจ่ายธรรมดา คือเครื่องหลัก เครื่องมือ อย่างนี้เสนาธิการทหารบก หรือพลาธิการทหารบกต้องรู้ว่าทหารของตัวมีเท่าไร และตัวเองต้องกะเป็นปี ๆ มา แล้วนี้มันมีเรื่องฉุกเฉินอย่างไร ข้าพเจ้าอยากจะถามท่านจอมพลว่า ท่านจะยกทัพไปที่ไหนจึงต้องเกณฑ์มือ ทันที ข้าพเจ้ายอมรับแต่ว่าเมื่อครั้งก่อนข้าพเจ้าก็เคยประจำอยู่กับกองทัพในกองบัญชาการ แต่ว่านั่นเราก็มีแต่รบกับมาเลเรียเท่านั้น นี่ท่านตั้งมาเป็นการด่วนเป็นเรื่องด่วน ท่านจะยกทัพไปรบกับใคร ท่านตั้งมาซ่อรถยนต์ ท่านก็ต้องกะมา เมื่อปีกลายนี้ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการก็ต้องเสนอมาทุกปี แต่นี้ท่านกลับไม่ได้เสนอแล้วท่านมาเอาตอนปลายปีนี้ ท่านบอกว่าเรื่องอะไรไม่ได้ ในเดือนเดียว ท่านจะตัดทางเถิงให้ทหารของท่านพันคนเดือนเดียวสำเร็จไหม ก็ไม่สำเร็จ แล้วงบประมาณปี ๙๓ ท่านก็ตั้งได้ แล้วทำไมกลับไม่มีงบประมาณของตัวเองว่าทหารของตนมีเท่าไร ตั้งงบประมาณเท่าไร ตั้งมาเป็นปี ๆ แล้วท่านจอมพลเองก็ไม่ได้เป็นผู้บัญชาการทหารบกเมื่อปีนี้ ท่านเป็นมาตั้งแต่ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องด่วน งบ

ประมาณเพิ่มเติมมันเป็นเรื่องด่วนที่จะต้องจ่ายทันที ท่านบอกว่าจะชี้แจง
บ้าน ท่านก็ว่าเองว่าสัปดาห์ไฟร์เขายังไม่ได้ตกลงให้ท่าน แล้วท่านบอกว่าจะ
เซ็นสัญญามันได้อย่างไร ท่านก็รู้อยู่ในใจว่าสัปดาห์ไฟร์เขายังไม่ได้ตกลง
ให้ท่านแล้วท่านจะมาตั้งได้อย่างไร นี่ข้าพเจ้าขอเรียนอย่างนี้งบประมาณมัน
เป็นอย่างนี้ ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่เป็นไร แม้ชนะก็ช่างแต่ข้าพเจ้าต้องการให้ประชา
ชนทั้งหลายเห็นว่าที่ตงอย่างนี้เอาเงินทั้งไว้คงคลังดีกว่า และไม่อยากเลยไป
พูดถึงเรื่องผิดกฎหมายหรือไม่ผิด ข้าพเจ้าได้เถียงกับท่านรัฐมนตรีหลายท่าน
ในเรื่องนั้น แต่ว่ายังไม่ได้พูดเลย ลงมติไปแล้ว ลงมติไปแล้วข้าพเจ้าก็ไม่
ว่าเป็นอันผ่านไป แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ไม่ควรรับ คือจะเป็น
ตัวอย่างที่เลว แล้วที่หลังก็ทำกันได้อีก เพราะฉะนั้นไม่ทำให้ข้าราชการ
ต่าง ๆ ที่เป็นผู้ใหญ่ในกระทรวงกลาโหมวางแผนของตัวของท่านทันที แต่ถ้า
ท่านจอมพลจะยกทัพไปตีคอมมิวนิสต์พรุ่งนี้ ข้าพเจ้าก็ยอมให้

๑๒.๑๕ น.

นายฟื้น สุพรรณสาร กรรมาธิการ : กระผมในฐานะที่เป็น
กรรมาธิการ ผู้หนึ่งก็ได้เริ่มพิจารณางบประมาณนี้มาตั้งแต่ในครั้งคณะรัฐ
มนตรีและเรื่อย ๆ มาจนถึงที่เปิดสภานี้อยากจะเรียนชี้แจงกับท่านสมาชิกทั้ง
ข้อคัดค้านนี้ว่า ที่ท่านว่าเป็นรายจ่ายธรรมดาหรือรายจ่ายสำมัญนั้น นั่นก็
คือเป็นหลักธรรมดา แต่ว่ารายจ่ายธรรมดาอาจจะกลายเป็นรายจ่ายซึ่งรบ
ด่วนขึ้นมาก็ได้ ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กราบเรียนในที่นี้ให้ทราบแล้วว่าได้
มีการเตรียมการขึ้นเพื่อส่งทหารไปทางเหนือและทางใต้ ที่นี้ปัญหาก็อยากให้
สภานี้ได้วินิจฉัยเอาเองว่าเมื่อเราส่งทหารไปชายแดน เครื่องมือมันจะมีเมื่อไรนั้น
ท่านก็ได้ชี้แจงแล้ว อยากจะย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าถ้าจะเตรียมทหารไปแล้วจำเป็น
ต้องใช้ทันทีอะไรต่ออะไร เช่นนี้เป็นการใช้ทรัพย์ด่วนและจำเป็นหรือไม่ ซึ่งท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติอยู่นี้โปรดพิจารณาโดยวิจารณญาณเอาเอง เพราะฉะนั้น
รายจ่ายเราไม่ได้ทำมาอย่างหละหลวม มีรายละเอียดอยู่ในนั้นแล้ว ไม่ใช่ว่า
เอาเงินไปจ่ายกันเล่นได้ฟรี ๆ ถ้าหากว่าผมจ่ายได้ฟรีแล้วผมก็จะจ่ายซื้อ

รถยนตร์ ให้ท่านสมาชิกทุกคนตะคันเพื่อปิดปากก็ได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลเสนองบประมาณเพิ่มเติมเข้ามาเพื่ออนุมัติ ก็อยากจะขอให้สมาชิกได้โปรดพิจารณาด้วยว่ารัฐบาลทำด้วยความเคารพต่อสภาหรือเปล่า รัฐบาลทำตามกฎหมายที่บังคับไว้หรือเปล่า คือพอเปิดสภาเราก็ได้งบประมาณนี้เสนอเป็นอันดับแรก แต่ว่าการพิจารณาในระเบียบวาระนี้จะอย่างไรก็เป็นหน้าที่ของสภาฯ เรื่องนี้ได้มีความสนใจกันมาตั้งแต่รับหลักการแล้ว ผมคิดว่าเท่าที่รัฐบาลได้กระทำไปนั้นเป็นการถูกต้องตามกฎหมาย และเงินที่ยังไม่ได้จ่ายแล้วมาขออนุมัติจ่ายเป็นการผิดกฎหมายหรือไม่ ขอให้ท่านสมาชิกโปรดระลึกตรึกตรองด้วย และเป็นการเคารพต่อประชาชนไทย และสภาหรือไม่ เพราะฉะนั้นการพูดว่าถ้าอย่างนั้นเป็นตัวอย่างจ่ายเงินฟรีๆ รัฐบาลนี้ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีด้วยจะได้ฟรีข้าพเจ้าก็ไม่เอา ตัวอย่างที่ยกมาเป็นไปไม่ได้เลย ถ้าหากว่าเราทำได้อย่างนั้นแล้วไม่ต้องมีสภา ถอยโถยเอาอย่างนิดกว่า ไม่เอารถยนตร์ ที่ถามว่าซื้อรถยนตร์นั้น คือในรายละเอียดนั้นเขาเรียกว่ายานพาหนะ ไม่ใช่รถบูอิค แพ็กการ์ดอย่างที่ท่านเข้าใจ คือว่ารถบรรทุกทหารก็ได้ซื้อมาบ้างแล้ว ไม่ใช่ไปซื้อรถยนตร์มานั่งสำหรับโก้เก๋ ไม่ใช่เอาเงินประชาชนเพื่อประดับเกียรติยศของเรา รัฐมนตรีชุดนี้กระผมให้รถไม่เอา แต่ไม่ใช่ซื้อรถก็มีอยู่บ้างก็เป็นรถเก่าๆ รัฐบาลเก่าซื้อมาก็ใช้กันต่อไป เพราะฉะนั้นก็ขอให้เข้าใจว่ารถยนตร์ไม่ใช่รถนั่ง รถบรรทุกทหารรายการปรากฏอยู่แล้ว โปรดพิจารณา เพราะฉะนั้นการพูดก็ขอให้พูดกันด้วยน้ำใสใจจริง คือพูดอย่างคลุมๆนี้ย่อมพูดกันได้ ส่วนเรื่องเครื่องบินคือเครื่องบินนี้เราได้ตกลงกันแล้ว ส่งนายทหาร ๙ คนไปเรียนแล้ว แล้วจะตกลงกันอยู่ มันเป็นการด่วน คือว่าถ้าหากว่าไม่ทันระยะเวลาแล้วก็จะช้าไป เพราะการซื้อยุทโธปกรณ์เดี๋ยวนี้ไม่ใช่ง่ายนัก เพราะฉะนั้นกระผมขอเรียนที่ประชุมนี้ ที่ตั้งจ่ายขออนุมัติเพิ่มเติมก็ได้ตกลงกัน ก็ได้ส่งนายทหารไปเรียนแล้ว ๑๗ คน ทว่าไม่ตกลง ยังคาดเคลื่อนต่อความจริง ท่านว่าอีก ๒ เดือนตั้งจ่ายไม่ได้หรือ เพราะเหตุใดจะต้องมาตั้งงบประมาณเพิ่มเติม

ก็เป็นที่ทราบกันอยู่ว่าการซื้ออาวุธต่างประเทศ ในเรื่องอาวุธยุทโธปกรณ์ก็ตาม เขาจะตกลงถ้าเราสามารถตกลงตามข้อเสนอเขา ไม่จำเป็นต้องประวิงไป ประวิงไปเสียเวลาคนอื่น เขาซื้อไปเสียเราก็จะไม่ได้ เพราะเหตุว่าการซื้ออาวุธ เครื่องจักรต่าง ๆ ท่านคงทราบดี เขาต้องเข้าคิวกัน ไม่ใช่ซื้อได้ง่าย เพียงเครื่องจักรต่าง ๆ เช่นรถจักรไถนาชิ้งทางกระทรวงเกษตรฯ สั่ง ต้องเข้าคิวไปเมื่อปีกลายนี้ปีนกยังไม่ได้ จึงต้องขอนุมัติต่อสภานเพื่อเซ็นสัญญาให้เรียบร้อยไปเลย หวังใจว่าสภานคงจะกรุณา กระผมขอยืนยันว่ารัฐบาลนี้ได้เคารพต่อประชาธิปไตย และเคารพต่อสภานได้ทำตามระเบียบแบบแผนทุกอย่าง เพราะฉะนั้นการที่พูดว่าจ่ายฟรีอะไรต่ออะไรนั้นก็ขอได้โปรดเห็นใจ

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ขอเสนอให้ถงมติท่านที่เคารพเกี่ยวกับคิดว่า.....

๑๒.๒๐ น.

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ข้าพเจ้าขอยกิปรายสนับสนุนผู้แปรญัตติ ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้ยินกรรมาธิการพิจารณาชี้แจงพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้ามองแล้วอยากจะเอาข้างเขาถูก พูดให้ตรง ๆ ความจริงพระราชบัญญัตินี้ แม้แต่เป็นการจ่ายซึ่งเป็นการด่วนก็ตาม ซึ่งข้าพเจ้าถือว่าเป็นรายจ่ายของประเทศชาติ ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเสียงออกความคิดเห็นความจริงในเรื่องเงินรายนี้ ข้าพเจ้าไม่เถียง เพราะได้เถียงมาตั้งแต่ก่อนรับหลักการ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้งบประมาณเพิ่มเติมนี้จ่ายไปผิดหรือไม่ เชื่อว่าในฐานะที่สมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งมีนักกฎหมายอยู่มาก แต่ในแง่ประชาธิปไตย พระราชบัญญัตินี้งบประมาณเพิ่มเติมจะเสนอกรณีเช่นไรอย่างไร ท่านรัฐมนตรีย่อมทราบดี ปัญหาคำว่า "ธรรมดา" หรือ "รีบด่วน" เป็นปัญหาง่าย ๆ เพราะฉะนั้นปัญหายากหรือปัญหาง่ายไม่จำเป็นต้องพูด ท่านเหนือกว่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใคร่จะพูดประเด็นเฉพาะที่ท่านเยกว่าที่สมาชิกผู้แปรญัตติพูดเมื่อกี้นี้ไม่จริง เช่นว่าไปซื้อรถเก่งนั้น ไม่จริง ความจริงไป

ซื้อรถบรรทุกทหารที่ส่งไปชายแดน ขอให้ดูรายการ ซึ่งพูดอย่างนี้หมิ่น
เกียรติสมาชิกผู้ซึ่งได้รับญัตติว่าไม่ได้อ่านเลย ซึ่งรายการนี้มหรือเปล่า
ท่านอ่านหรือเปล่า รายการที่ ๒ บอกไว้ว่าซื้อรถยนต์เก๋ง ๗ คันของตำรวจ
อยู่ในเงินงบประมาณค่ารักษาความสงบเรียบร้อย ๒๒ ล้านบาท อยู่ในงบประ
มาณนี้ เขาแปรญัตติในงบประมาณนี้ ไม่ใช่แปรญัตติรายการตำรวจหรือทหาร
ยิ่งกว่านั้นท่านยังหมายความว่าถ้าหากว่าจะมีเงินจ่ายฟรี ๆ ให้สมาชิกสภาน
เพื่อเป็นการปิดปาก นี่ท่านพูดง่ายเกินไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าได้ฟังเหตุผลของ
สมาชิกฝ่ายแปรญัตติว่า การตั้งงบประมาณตามรายการที่ได้ชี้แจงมานี้ ข้าพเจ้า
เห็นว่าเป็นงบประมาณ ชนิดที่เรา ไม่จำเป็นต้องรีบด่วนที่จะต้องจ่ายวันนี้พรุ่งนี้
ถ้าไม่จ่ายประเทศจะถล่มจมเป็นการที่กตายเป็นรีบจ่ายเสีย อย่างนี้ประชาชน
เจ้าของเงินเขาจะมองไปในแง่ที่ไม่ชอบ รายการซื้ออาวุธจากประชาชนรักษา
ความสงบ แล้วความสงบของท่าน รีบปืนของเขามากปแล้วไม่จัดการ
ความสงบมีหรือไม่ ปล้นกันทุกวันทุกคืน ก็ประชาชนเขาจะมีปืนไว้บ้างเพื่อป้อง
กันทรัพย์สินของ เขาตำรวจก็เกณฑ์เอาปืนมาไว้ที่กรุงเทพฯ เสียหมด หัวเมือง
ไม่ต้องใช้ แล้วปล้นกันทุกวัน แล้วความสงบจะมีขึ้นอย่างไร แล้วปืนของ
เอกชนก็จะซื้อเขา แล้วก็ลงเงินซื้อ ท่านเสนอกฎหมายมาก็ขนซื้อ นี่เป็นการ
คาดการณ์ล่วงหน้า อย่างนี้ท่านว่าเป็นประชาธิปไตยหรือ ต้องออกกฎ
หมายรีบปืนซื้อปืน แล้วเสนอเข้ามาแล้วจึงเสนองบประมาณตามนี้

อีกประการหนึ่ง ในการที่เราตั้งงบประมาณเพิ่มเติมในการรีบด่วนขึ้น
มาอย่างนี้ ในระยะเวลาที่ท่านบอกว่าเป็นการทำได้ การจะทำได้เป็นการพูด แต่
การทำจริง ๆ ต้องทำแล้วเงินตั้งหลายล้านอย่างนี้ ระยะเวลา ๒ เดือนแล้วก็
ไม่จำเป็นรีบด่วนอะไร ไม่จำเป็นต้องเสนอในระยะสั้นอย่างนี้ แล้วงบประ
มาณเสนอมาใช้เสียกับปี ๙๓ ก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่ท่านจะไปรีบด่วนเช่นนี้ ถ้า
ท่านตั้งเป็นการเผื่อจ่ายข้าพเจ้าขอพูดฝากไว้เผื่อจะไม่มีโอกาสพูดอีก ว่าเป็น
การถวงกัน บำรุงความสุข กินกันไม่รู้จักกี่วันกี่คืน ขอพูดให้ชัดคือเสียง
กันทุกคืน อย่างซื้อมู่ลี่ ทำค่ายพัก ทำราวตากผ้า ทำเสาธง ถ้าซื้อไม่

ทำไม่ได้ผ้าจะอยู่กับตัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้แทนของปวงชน เห็นว่า เงินทุกสตางค์แดงเป็นของราษฎรผู้เสียภาษีมา ก็ควรจะจ่ายในสิ่งที่ควรรัฐบาลยอมประนีประนอมกับผู้แปรญัตติแล้ว เอาตามที่ผู้แปรญัตติ ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้จะยอมยินดีประนีประนอมกับฝ่ายผู้แปรญัตติว่า เราถือว่าที่จ่ายไปแล้วขอให้จ่ายไปแล้ว เงินเหลือคงคืนไว้จ่ายในปี ๒๔๙๓ ข้าพเจ้ายินดีสนับสนุนเพราะว่าไม่รบด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ที่แปรญัตติตัดจำนวนเงินนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ที่จะตัดทางจะทำหรือไม่นั้นขอให้ฝ่ายรัฐบาลทำไม่ใช่สมาชิกทำ ถ้ารัฐบาลเห็นว่าทำได้ทัน ให้ให้เงินไปให้ทางชนบท เพราะถนนหนทางตามชนบทนั้นท่านนายกฯ รู้ดีว่าถนนหนทางเป็นอย่างไร ใต้บนอยู่เสมอว่าถนนนี้กระเทือนแตะฝุ่นก็มาก แต่ว่าสิ่งต่างๆ ที่เสียภาษีอากรได้รับอะไรเรื่องเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐมนตรีมาจากผู้แทนของปวงชนเอง สำหรับหรับจิตใจนั้นข้าพเจ้าเชื่อว่าเหมือนกับข้าพเจ้า อย่างที่สมาชิกผู้มีเกียรติจังหวัดนครสวรรค์พูดว่าเชื่อจิตใจแต่ในด้านรัฐบาลแล้วลำบาก เพราะว่าเป็นอยู่รอบข้างหมดไม่ให้ไม่ได้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรตัดตามคำแปรญัตติ

๑๒.๒๖ น.

นายเนื่น เกษสุวรรณ์ กรรมาธิการ : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังฝ่ายผู้แปรญัตติสนับสนุนนั้น ถ้าหากว่าได้ฟังให้ดีแล้วก็คล้าย ๆ จะเคลือบเคลมไปในข้อที่รัฐบาลนี้ปฏิบัติงานนั้น ไม่ใช่ว่าปฏิบัติงานไปตามชำเภอใจ ใช้กำลังกำลังทหารบังคับห้ามได้ แต่ว่าการที่มีคนหนึ่งว่าที่กรรมาธิการไม่ตัดอย่างใดอย่างหนึ่งนี้คล้าย ๆ ว่าเห็นคล้อยตามโดยมากนั้น หาเป็นเช่นนั้นไม่ คณะกรรมาธิการที่พิจารณาได้พิจารณาโดยเหตุผลความจำเป็นรับด่วนหรือไม่ เรื่องนี้ความมีการชักถามถันอย่างหน้าตาเครียดเหรอเกือบจะต่อยกันก็ได้ ไม่ใช่ว่าเป็นไปเฉย ๆ ชุ่ย ๆ ก็หาไม่ แต่โดยเฉพาะอย่าง

ยิ่งถ้าหากว่าฝ่ายผู้แปรญัตติคัดหรือผู้สนับสนุนพูดแล้ว ท่านยกตัวอย่างว่าเครื่องฟอร์มอย่างนี้ ทนอนหมอนมุ้ง หรือว่าเครื่องใช้ไม้สอยเหล่านี้ ขอให้นึกว่าคนเราในเมื่อถ้าหากว่าเครื่องฟอร์มไม่มี ทนอนไม่มี มุ้งไม่มี แต่ว่าภาวะหรือเหตุการณ์ที่เป็นอยู่หรือเกิดขึ้นแล้วอย่าง ๒๖ ตุลาคมหรือกรณีทางภาคใต้ ซึ่งจำเป็นจะต้องให้ตำรวจไปช่วยระงับเหตุให้สงบอย่างนี้ไม่ใช่ว่าแก้ผ้าไปปราบปรามพวกเหล่านั้นได้เมื่อไรเล่า ขืนแก้ผ้าผุงใต้กัดตายซึ่งเป็นไปไม่ได้ ทีนี้เราพิจารณาดูอีกทีว่าที่ไหนอยู่ที่ไหนอยู่แล้ว อยู่ในร่มพระบารมีฝนไม่ตกแต่ไปอยู่ทางปักษ์ใต้ฝนตกอย่างหนักทับถมไหม ถ้าเปียกขึ้นแล้วก็จะต้องขึ้นตายแล้วมีเหตุผลอีกประการหนึ่ง มีเหตุผลเกิดขึ้นว่ามีเหตุการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้นเช่นนี้แล้ว ซึ่งก็ไม่รู้ว่ามันจะฉุกเฉินขึ้นเมื่อไร วันไหน เวลาใด การเตรียมพร้อมเพื่อความสงบ และการกระทำไปเพื่อความสงบสุขในการเตือนไหวอย่างปัจจุบันทันด่วนไม่ใช่ว่าเราจะแก้ผ้าไปได้ เราจะไปได้โดยการไม่มีเครื่องมือเครื่องรบจะทำอะไรได้ การทหารจำยอมเพื่อประโยชน์และก็เพื่อความสงบสุขของประชาชน ไม่ใช่ว่าจำยอมไม่ใช่เพื่อความสงบสุข แต่เดี๋ยวนี้ทุก ๆ คนก็ทราบแล้วว่าตำรวจที่อยู่ในภาคใต้ได้รับความลำบากยากแค้นแค่ไหน ถ้าหากว่าผู้ที่อยู่ในบริเวณจังหวัดภาคใต้แล้วจะรู้ได้ดีและจะเห็นใจในเรื่องเหล่านี้ จริงอยู่เราจะพูดก็พูดได้คล้าย ๆ เป็นงบประมาณประจำเราของบประมาณปี ๒๔๙๓ ก็ได้ อย่างนี้ถูกผมรับรอง แต่ทนในระหว่าง ๔๔ ทมิฬตั้งแต่สมัยโน้น ขอประทานโทษ ตั้งแต่สมัยท้าวทองอยู่ด้วยซ้ำเพราะฉะนั้นเหตุการณ์ก็มีมาเรื่อย ๆ อย่างนี้ และไม่รู้ว่าจะตกลงขึ้นมาเมื่อไหร่ใหญ่โต แต่เมื่อเขาไม่ใช่จ่ายไปด้วยการกินเลี้ยงกัน การกินเลี้ยงนี้ถ้าจะพูดไปก็เป็นการลงโทษการกินเลี้ยงเกินไป การกินเลี้ยงนี้เขาจะเอาเงินอะไรมากินก็ได้ แต่ไม่ใช่เงินงบประมาณก็แล้วกัน นี่ขอสำคัญ อย่าเอาเงินงบประมาณของรัฐบาลไปกิน ถ้าหากว่าไปกินเงินของเขาก็ได้ ไม่ใช่ว่า

เอาเงินราษฎรไปใช้จ่ายในการกินเลี้ยง อย่างนี้ไม่ใช่ ซึ่งในเรื่องนี้ถ้าว่าประชาชนไม่ทราบเหตุผลแล้วอาจจะเกิดความเข้าใจผิดไปได้ จึงขอให้ประชาชนที่นั่งฟังอยู่ทั่วโปรดพิจารณาดูเถิดว่า ท่านจะส่งตำรวจแก้ผ้าไปได้ไหม ไม่มีมุ้งนอนไปได้ไหม เพราะฉะนั้นต้องเตรียมไว้ จะเคลื่อนวันนี้ พรุ่งนี้ก็ต้องเตรียมเพราะไม่รู้ และการเคลื่อนไปถ้าหากไม่มีเครื่องใช้ไม้สอยหรือไม่เพียงพอแล้ว พี่น้องทางโน้นถูกผู้ร้ายคุกคามเสียชีวิตแล้วจะทำอย่างไร แล้วท่านว่าเราจะตากผ้ากันดังซอราว ฉะนั้นเราต้องคิดถึงเหตุผลและดูเหตุการณ์ว่าผ้ามราคาเราต้องเอาออกตาก ถ้าทำอย่างนั้นประเดี๋ยวผีคนเขาจะหาว่าตำรวจเป็นสังคังกลากคันใหญ่ ถ้าไม่ใช่จำนวนเล็กน้อย ต้องตากต้องทำให้แห้ง ไม่ได้เอาไปไหน เหตุผลมีอยู่แล้ว สำหรับเครื่องรถยนต์เถียวกับรถยนต์เก่ง อันนี้ก็มีส่วนจำเป็นอยู่เหมือนกัน รถยนต์ทุกเช่นรถจับหรืออะไรก็ต้องใช้วิ่งกันอย่างรวดเร็ว ทนผู้ใหญ่ละรถไม่พอ ผู้ใหญ่เช่นผู้บังคับกองพันหรือเจ้าหน้าที่ ถ้าหากว่ามีอะไรแทรกอยู่ตรงนั้นจะตรวจการณ์อะไร ถ้าพูดถึงความจริงแล้ว รถเก่งนั้นต้องปิดมิดชิดเหมือนกันไม่ใช่จะเปิดโล่ ต้องมีการพรางหรืออะไรถ้าจำเป็น มิฉะนั้นรัฐมาตรงไม่จ่ายหรือเจ้าหน้าที่คงจะไม่หลับตาอย่างนั้น เหตุผลอย่างนี้รวมอยู่ถ้าได้พิจารณากันอย่างเคร่งเครียดที่สุด ไม่ใช่ว่า ๒๕ คนโอ เค. กับตำรวจ ปล่อยไป กรรมาธิการทุกคนแม้ข้าพเจ้าที่พูดอยู่นี้ก็ต้องเสียภาษี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าต้องรักษาผลประโยชน์ของข้าพเจ้า ของพี่น้องทั่วประเทศ ไม่ใช่มาเลยออกห่อหมกกับทางรัฐบาลหามิได้ เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่จะขอกราบเรียนให้สภาและประชาชนที่นั่งฟังอยู่ ณ ที่นี้ทราบ และโปรดเข้าใจตามที่ผมกล่าวมานี้

ประธานสภาผู้แทน : เลื่อนไปประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

พักประชุม

พักประชุมเวลา ๑๒.๓๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม ต่อไปเป็นวาระฝ่ายค้านอภิปราย

นายเพทาย โชติมุชิต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าในฐานะที่ว่าเป็นคนหนึ่งความเป็นกลางอยู่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ เพิ่มเติม ประจำปี พ.ศ. ๒๕๙๒ และก็ได้ฟังเหตุผลของทางฝ่ายผู้แปรญัตติแล้วได้ฟังเหตุผลทางฝ่ายกรรมาธิการในการชี้แจงต่อสภานี้เป็นที่เข้าใจกันทั้งสองฝ่ายแล้ว ข้าพเจ้าพยายามให้ความเป็นกลางเพื่อจะให้ความเห็นอกเห็นใจรัฐบาล ในการที่จะใช้จ่ายเงินรายนี้ตามพระราชบัญญัติที่ได้เสนอมา แต่ว่าในขณะเดียวกันนั้นข้าพเจ้าก็มารู้สึกว่า ทางฝ่ายผู้แปรญัตติซึ่งเขาได้กระทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นผู้แทนของประชาชนซึ่งพยายามรักษาสิทธิ ผลประโยชน์เงินของแผ่นดินทุกบาททุกสตางค์นั้น ข้าพเจ้าก็เห็นใจอยู่ และในขณะเดียวกันข้าพเจ้าก็เกิดความรู้สึกตามผู้แปรญัตติว่า ตามที่ผู้แปรญัตติเขาได้เสนอขอแปรญัตติตัดเงินค่ารักษาความสงบมา ตามที่รัฐบาลได้เสนองบประมาณมาเป็นจำนวนเงินหลายล้าน และทางฝ่ายผู้แปรญัตติได้เสนอขอตัดไปนั้น ข้าพเจ้าเองได้พิจารณาโดยถ้วนและรอบคอบแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีความเห็นด้วย ข้อที่เห็นด้วยข้าพเจ้ามีเหตุผลอยู่ว่า ในการที่รัฐบาลเองได้เสนอจำนวนเงินเข้ามาเพื่อที่จะขออนุมัติต่อสภานั้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาดูแล้วเห็นว่าการที่รัฐบาลได้เสนอขอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเงินค่ารักษาความสงบซึ่งทางรัฐบาลได้ตั้งยอดเงินมาเป็นจำนวนมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วได้ตั้งรายจ่ายต่าง ๆมา ซึ่งทางกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้ว และจะได้เสนอสภาพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้ข้าพเจ้าได้พิจารณาดูแล้วเห็นว่า เท่าที่รัฐบาลนี้ได้พยายามที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมเข้ามาโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ชี้แจงต่อกรรมาธิการ และได้มีรายละเอียดรายการค่าใช้จ่าย เท่าที่ปรากฏอยู่ตามรายการซึ่งได้ส่งต่อสมาชิกสภาผู้แทนทุกท่านแล้วนั้น ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ใช้จ่ายไปในการ

รูปนี้ข้าพเจ้ามองเห็นแล้วว่า ไม่เป็นเหตุผลซึ่งรัฐบาลจะนำมาเสนอเพื่อขอความเห็นอกเห็นใจต่อสภานี้ได้ ข้าพเจ้าได้ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องที่ว่าทางรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางฝ่ายกองทัพบกซึ่งได้พยายามที่จะจ่ายเงินในงบประมาณรายการค่าใช้จ่ายในการรักษาความสงบนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายการต่าง ๆ เช่นค่าครองชีพ ค่าเครื่องสนาม และค่าเครื่องหุงต้ม โดยเฉพาะค่าเครื่องสนามและค่าเครื่องหุงต้มรวม ๙ ล้านบาทนี้ ข้าพเจ้าอยากจะชี้แจงให้สภาแห่งชาตินี้ได้รับรู้ว่า การปฏิบัติงานของทางฝ่ายกองทัพบกซึ่งปฏิบัติงานต่อการใช้จ่ายเงินของแผ่นดินนั้น ไม่เป็นการชอบด้วยการจ่ายเงินนั้นมีอยู่สถานใด เพื่อเป็นเครื่องประกอบการพิจารณาของสภานี้ในการจะอนุมัติให้เป็นไปตามคำขอของรัฐบาลอย่างเต็มหรือเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติในทางนี้ ในการจัดทำเครื่องสนามหรือเครื่องหุงต้ม ข้าพเจ้าได้ทราบข้อเท็จจริงมาอย่างชัดแจ้งว่า ขณะนี้บรรดาผู้รับประมูลหรือรับจากกองพลาธิการหรือยกกระบัตร เป็นหน้าที่ของฝ่ายเจ้าหน้าที่ทหารบกพยายามจะเร่งรัดการทำสิ่งของรายนี้ให้เสร็จสิ้นลงภายในสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๒ นี้ เพื่อที่จะอาศัยงบประมาณนี้เป็นเครื่องใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน คือว่าไม่ใช่เกี่ยวกับภาวะบ้านเมืองนี้เหตุการณ์ฉุกเฉินจะรีบทำราชการด่วนเช่นนี้ก็หามิได้ เป็นการเร่งรัดผู้ที่กระทำหรือผู้รับเหมาให้ทำเสร็จสิ้นโดยเร็วเพื่อรับเงินไปก่อนสิ้นปีงบประมาณ พอทางกองทัพบกจ่ายเงินนี้ไปก่อนสิ้นปีงบประมาณ อันเป็นเหตุผลเดียงการจ่ายเงินดังที่ทราบกันอยู่ถ้าหากว่าเป็นการเร่งรัดในการกระทำสิ่งของเหล่านั้น หรือว่าในการใช้สิ่งของเหล่านี้เพื่อราชการงานด่วนของบ้านเมือง เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองแท้จริงแล้ว ข้าพเจ้าไม่กล่าวแต่ประการใด แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าหน้าที่กองทัพบกเร่งพวกเจ๊กพวกจีนให้ทำเร็ว ๆ สิ้นปีงบประมาณแล้วเลยไปจะไม่ได้เงิน เพื่อของที่จะได้เจ๊กรีบทำให้เสร็จจะได้เงินทันปีงบประมาณ ของที่ได้ก็ไม่สมบูรณ์ คุณภาพก็ต่ำ ความจริงข้อเท็จจริงก็เป็นอย่างนี้ สภานี้เมื่อทราบข้อเท็จจริง การจ่ายเงินรูปนี้ไม่ใช่เพื่อประโยชน์

ของแผ่นดินและของประชาชนไม่ใช่เป็นเรื่องรีบด่วนเพื่อราชการงานศึก หรือ
รักษาความสงบเรียบร้อยเหมือนอย่างรัฐบาลที่แถลงอย่างนั้นแล้ว จะให้สภานได้
พิจารณาไปโดยโมเมกับรัฐบาลนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็นการน่าบัดสีเกินไป จึงได้
พยายามชี้แจงเหตุผลให้สภานได้รับทราบถึงกรณีที่ว่า การปฏิบัติงานของรัฐ
บาลนั้นมิได้เป็นไปด้วยการรีบด่วน เพื่อที่จะช่วยราชการงานศึก ของบ้านเมือง
หรือเพื่อจะรักษาความสงบเรียบร้อยก็หามิได้ มันเป็นการปฏิบัติอย่างรีบด่วน
เพื่อที่จะพยายามจ่ายเงินของรัฐให้หมดปีงบประมาณ ตามที่ข้าพเจ้าชี้แจงมาแล้ว
อันนี้เป็นเหตุผลอันหนึ่งซึ่งทางฝ่ายผู้เสนอญัตตินั้นได้มีเหตุสมควร ในการแปร
ญัตติขอตัดยอดเงินค่ารักษาความสงบนั้นไป ข้าพเจ้าจึงอยากจะแสดงเหตุผล
ต่อสภานซึ่งเป็นผู้ควบคุมเงินของแผ่นดินทุกบาททุกสตางค์ และเพื่อรักษา
ขนบประเพณีในการที่จะควบคุมการใช้จ่ายเงินแผ่นดินแก่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัย
ให้เป็นไปในทางที่ชอบที่ควร

อีกประการหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้ามีความสงสัยเป็นพิเศษก็คือว่า ในเรื่องยอด
เงินซื้อรถเกราะ ๕๐ คันของกรมตำรวจ ซึ่งก็จำเป็นจะต้องโอนถือว่าเป็นเรื่อง
รีบด่วนและจำเป็น แต่ทว่าถ้าเราจะพิจารณาตามพฤติการณ์ที่ปรากฏและ
ข้อเท็จจริงทุกประการ ก็ย่อมเห็นว่าได้ซื้อรถเกราะ ๕๐ คันนั้นเป็นเงินหลายล้าน
เหมือนกัน ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นจำเป็นรีบด่วนที่จะต้องใช้รถเกราะแต่อย่างใด
และเท่าที่ทราบก็คือว่า ได้ซื้อรถเกราะ ๕๐ คันซึ่งตั้งไว้ในรายการจ่ายของกรม
ตำรวจซึ่งจำเป็นตามที่ท่านว่านั้น ก็บัดนี้เหมือนโอนให้ทหาร ๒๐ คัน และนี้
เมื่อเป็นการรีบด่วนท่านต้องขอตั้งไว้ ๕๐ คัน และเมื่อซื้อมาแล้วกลับโอนไปให้
ทหารเสียเช่นนี้ นี่เป็นการตั้งรายการไว้หลอกๆ ดูจะเป็นการไม่เหมาะสมซึ่งรัฐ
บาลที่จะพึงกระทำ นี่ข้าพเจ้าขอประท้วงก็ในฐานะที่ว่าข้าพเจ้ามองเห็นว่า
การจ่ายเงินของแผ่นดินนั้นควรจะดำเนินไปในทางที่ชอบที่ควร ซึ่งรัฐมนตรี
บางท่านอ้างว่าเป็นการเร่งรีบจำเป็นก็ได้เสนอต่อสภามาอย่างนั้น ข้าพเจ้า
ว่าเหตุผลไม่จริง เหตุผลที่ปรากฏนี้ว่าการกระทำนั้นไม่ใช่การเสนอ นี่ความ
เห็นของข้าพเจ้ามีอยู่อย่างนี้และข้าพเจ้ายังสงสัยในการที่ว่ารัฐบาลนี้ได้เสนอ

งบประมาณเพิ่มเติมมาในระยะที่ว่าการระชนชิดกับที่เสนอ งบประมาณประจำปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้ว ในรายการจ่ายเกี่ยวกับการรักษาความสงบนั้นเป็น จำนวนเงิน ๑๐ กว่าล้านบาท ในงบประมาณประจำปี ๒๔๙๓ มีอยู่ ๓๐ ล้าน บาท ข้าพเจ้าเชื่อใจเหลือเกินว่า การที่รัฐบาลได้พยายามช่วงชิงเสนอร่าง พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปี ๒๔๙๒ มาในระยะนี้ ก็เพราะเหตุ ว่าไม่ใช่เป็นเรื่องการจำเป็นต้องจ่ายหรือรีบด่วน เท่าที่เสนอในระยะนี้เพื่อแบ่ง เบาบรรเทาภาระในการที่ต้องจ่ายเงินจำนวนมากๆ ของแผ่นดิน ถ้าหากว่าไป ทำไว้ในงบประมาณปี ๒๔๙๓ แล้ว มันจะปรากฏมีรายการจ่ายเกี่ยวกับค่า รักษาความสงบประจำปี ๒๔๙๓ เกือบร้อยล้านบาท ซึ่งอย่างนี้ท่านก็คงไม่ กล้าที่จะชี้แจงต่อสภาน เพราะฉะนั้นท่านจึงจำเป็นต้องหาทางออก คือห้างบประ มาณเพิ่มเติมในปี ๒๔๙๒ เป็นเงิน ๑๐ กว่าล้าน นี่ข้าพเจ้าของใจ คง เป็นไปอย่างนี้ และข้าพเจ้าเชื่อแน่เหลือเกินว่าจะหาทางออกแบบนี้ จึงเป็น เหตุหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าเห็นเจตนารมณ์ของรัฐบาล ในการตั้งงบประมาณประ จำปี พ.ศ. ๒๔๙๓ นี้ มิเป็นไปในทางที่ชอบที่ควรและบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง และ ไม่ใช่เป็นการเตรียมต่อสู้ภายนอกอย่างที่กล่าว เพราะฉะนั้นเท่าที่สมาชิกผู้มีเกียรติ ได้แปรญัตติขอตัดรายการจ่ายเกี่ยวกับค่ารักษาความสงบภายใน ตามที่ท่าน เสนอแปรญัตติมานั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นชอบด้วยประการฉะนี้

นายวงศ์ วิระชาติพลี (จันทบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอขอให้ลงมติแล้ว

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : เรื่องนี้เป็นเรื่องสำ คัญ เกือบจะขอกราบเรียนขอเปิดอภิปรายต่อไปอีกครั้งหนึ่ง ขอประทาน อภัยโทษ และการอภิปราย ขอยกเว้นรัฐของชาติ ยกเว้นเพราะทหาร ชย่างอื่นเอาเท่าไรเอากัน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ และมีผู้เสนอให้ เปิดอภิปรายต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอความเห็น ใครเห็นว่าควร เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๙ คน

ประธานสภาผู้แทน : ใครเห็นควรจะลงมติได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าลงมติได้แล้ว มาตรา ๕๘ ก การที่ว่า รายการที่หนึ่ง ค่าใช้จ่ายในการรักษาความสงบ เพราะฉะนั้นถ้าลงมติว่าจะเอาตามร่างเดิมหรือเห็นควรตัด ถ้าเห็นควรตัดก็มีผู้เสนอตัด มีสองสามรายแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรตัดรายการนี้ โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๙ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๙ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันคงไว้ตามร่างเดิม รายการต่อไป

ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : ข้อ ๒ เงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชวดราว

๑๔.๔๔ น.

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่พูดมากทำความรำคาญให้แก่ที่ประชุมนี้ เฉพาะรายการที่ ๒ นี้ ก็อยากจะพูดให้เห็นเหตุผลว่าทำไมข้าพเจ้าขอแปรญัตติมประการใดซึ่งสภาจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยนั้นก็แล้วแต่ ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้แปรญัตติในร่างพระราชบัญญัตินี้ อนุสนธิมาจากที่ว่า อยู่ๆ รัฐบาลก็ได้ประกาศขึ้นเงินเพิ่มให้แก่ข้าราชการ ๕๐ บาท ข้าพเจ้าได้พิจารณาในขณะที่ประกาศนั้นก็ไม่สำคัญอะไรว่ารัฐบาลนี้จะกล้าหาญชาญชัยนอกไปจากที่สภาได้อนุมัติ เพราะสภาไม่ได้อนุมัติที่กล่าวดังนี้ ไม่ได้หมายความว่าจะรังเกียจในการที่จะเพิ่มให้แก่ข้าราชการ โดยจริงใจแล้วข้าพเจ้าคิดว่า ๕๐ บาทนี้นอกจากจะเพื่อหาเสียงเพิ่มความนิยมแล้ว มันไม่พอยาไส้ แต่เอาเถิด แม้รัฐบาลจะถือถุงเงินอยู่ แต่เรื่องมันอยู่ที่การเพิ่มเท่านั้น ถ้าสภา

อนุมัติแล้วก็ไม่ขัดข้อง แต่เมื่อถึงชั้นกรรมาธิการแล้วปรากฏว่าเงิน ๙๙ ล้านบาทที่จ่ายไปนั้น กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้วว่าได้เอาเงินหมุนไปจ่าย ข้าพเจ้าเห็นว่าเหตุผลที่กรรมาธิการชี้แจง ไว้อย่างนี้นี่เป็นการไม่ชอบด้วยวิธีการจ่ายเงินของรัฐ คือเงินเพิ่มพิเศษปี ๒๔๙๒ ๕๐ ล้านบาท สภาอนุมัติไปอย่างนั้น ข้าพเจ้าได้ทราบจากกรรมาธิการว่าตำแหน่งข้าราชการทางฝ่ายเหนือครึ่ง ข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลพันกว่าตำแหน่ง ได้สอบถามกรรมาธิการแล้วกรรมาธิการว่าไม่มีตัวเลข บังเอิญหัวหน้าฝ่ายกรรมาธิการมีตัวเลขของกระทรวงการคลังมาให้สอบถามว่าเฉพาะกระทรวงการคลังมี ๑๐๓ ตำแหน่ง เมื่อมีถึง ๑๒ กระทรวงแล้วกระทรวงใหญ่ๆ ก็ไม่ทราบว่ามีเท่าไร แล้วกรรมาธิการก็ไม่ชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบว่าวงเงิน ที่จ่ายนั้นจ่ายจากเงินตำแหน่งว่างหรือจ่ายจากเงินหมุนของรัฐ ตกลงในที่สุดก็เป็นว่าเอาเงินที่หมุนจ่าย คือจ่ายไป ๖ เดือน แล้วจ่ายต่อไปอีก ๖ เดือนกรรมาธิการได้บอกข้าพเจ้าว่างบประมาณปีกลายคำนวณได้ ๕๑๐ ล้านบาทนั้นไม่พอ แม้เฉพาะตามเกณฑ์ที่รัฐบาลขออนุมัติจากสภา ความผิดมกพร่องทั้งหลายแหล่ที่ท่านว่ามา แล้วข้าพเจ้าจะไม่พยายามฟันฝ่อยหาตะเข็บแต่ข้าพเจ้าพอใจในญัตตินี้นิดหน่อยว่าข้าพเจ้าละเลยต่อหน้าที่ของข้าพเจ้าในการควบคุมใช้จ่ายเงินของรัฐซึ่งปีหนึ่งจะมีการชักใช้ได้ถามกันเพียงหนเดียวการจ่ายเงินในประเภทนี้ไม่ชอบอีกเหมือนกัน จึงทำให้ข้าพเจ้าไม่ทราบรายละเอียดตัวเลขข้าราชการจริงๆ ว่างอยู่เท่าไร ข้าพเจ้าอยู่วงนอกก็ยังไม่ทราบใหญ่ วิธีการจ่ายเงินอันปรากฏจากกฎระเบียบวังก่อนที่จะจ่ายเงินสภาได้เคยอนุมัติให้ ๕๒๐ ล้านบาท จ่ายให้ตามที่มีคนอยู่ไม่นับตำแหน่งว่างจริงๆ ที่เดียว ถ้าหากว่าเอาตำแหน่งว่างมาจ่ายเฉลี่ยให้อีกคนละ ๕๐ ไม่พอก็ไม่จำเป็นต้องมาส่งถึงในสภา เพราะว่าข้าพเจ้าได้บอกแล้วว่าไม่ได้อิจฉาแต่ว่าข้องใจวิธีการปฏิบัติของรัฐบาลว่าจ่ายเงินไปโดยไม่ได้รับอนุมัติ ข้าพเจ้าไม่ได้คัดค้านว่าคนที่มีอำนาจจะทำอะไรไม่ได้ ทำได้ทุกอย่าง ในฐานะที่ข้าพเจ้ามีส่วนเป็นเจ้าของเงินอยู่ด้วยจึงต้องทักท้วงตามสิทธิ เพราะจ่ายนอกข้อตกลง แต่ถ้าท่านถือว่าข้าพเจ้ามีอำนาจบาตใหญ่จะจ่ายก็เป็นการ

หมดปัญหา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคัดค้านการจ่ายเงิน ๙๙ ล้านบาทที่จ่ายไปก่อนได้รับอนุมัติ หรือว่าจะรอไม่ได้ ข้าราชการจะต้องอดตาย ก็คงจะไปในรูปนั้นนอก ในที่สุดก็เข้ารอยที่พูดกันมาเมื่อเช้า โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะอนุมัติอีกเหมือนกัน ถ้าเราจ่าย ๒ เดือนเพียง ๙๙ ล้านบาท ปีหนึ่งก็เป็นเงิน ๑๙๐ กว่าล้านบาท เงิน ๕๐ บาทข้าราชการคนหนึ่ง มียอดเท่าไรก็ไม่มีบัญชี ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ กรมบัญชีกลางน่าจะได้มีบัญชี ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบไม่มีทางจะรู้ เหตุผลที่จะจ่ายนั้นไม่สมควรและควรจะได้คัดออกตามที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้.

๑๙.๔๙ น.

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมาธิการ : ตามที่ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติได้บอกแก่สภานั้นว่า เงิน ๙๙ ล้านบาทที่ขอจ่ายนั้นไม่ควรจ่ายเนื่องจากว่าได้เอาเงินไปหมุนจ่ายหรือจ่ายไปก่อนเป็นการผิดระเบียบและวิธีการนั้น กระผมขอเรียนว่าความจริงงบประมาณ ๕๒๐ ล้านยังอยู่ที่รัฐบาล จ่ายไปให้แก่ข้าราชการอีก ๕๐ บาทต่อเดือนซึ่งสภานี้อนุมัติไปแล้ว และได้จ่ายไปในจำนวน ๕๒๐ล้านบาท แต่ว่าใน ๒ เดือนข้างหน้าจะเกิน และเมื่อจะเกินรัฐบาลก็ได้ขออนุมัติต่อสภานี้จ่ายอีก ๙๙ ล้านบาท นี่ก็ไม่เห็นผิดวิธีการประการใด ไม่ได้จ่ายเงินไปก่อน ไม่ได้จ่ายเงินนอกงบประมาณไปเลย แต่ว่าจ่ายไปตามวิธีการที่รัฐบาลเห็นสมควรและจำเป็นที่จะต้องให้แก่ข้าราชการ จริงอยู่ถ้าไม่เพิ่ม ๕๐ บาทแก่ข้าราชการแล้วข้าราชการไม่อดตาย แต่ว่าเพื่อให้ข้าราชการซึ่งทำงานให้แก่แผ่นดินได้มีโอกาสอยู่กินดีอยู่ดีขึ้น รัฐบาลจึงเพิ่ม ๕๐ บาทต่อเดือนให้ การจ่ายนั้นไม่ใช่ใช้อำนาจบาตรใหญ่ ไม่ผิดกฎหมายประการใด มีอย่างไรก็ปฏิบัติไปตามนั้น และตำแหน่งที่ว่างที่กรมบัญชีกลาง ๑๐๐ ตำแหน่งเป็นความจริง ข้าพเจ้าก็ถามเจ้าหน้าที่เฉพาะกรมบัญชีกลางมีจริง แต่ก็ไม่ทราบว่าสมาชิกจะถามว่าในขณะนี้มีตำแหน่งเท่าไร ถึงทราบก็ทราบในวันนี้ และตำแหน่งว่างเขาปรับกันเสมอ เราจะเอาจำนวนเท่าไรให้แน่นอนไม่ได้ และไม่รู้ว่าสมาชิกจะถามในวันนั้นหรือในขณะนี้ จริงอยู่ ตำแหน่งที่ว่าง ๑๐

กระทรวงอาจจะเป็นอัตราพันตำแหน่ง แต่เงินเพิ่ม ๕๐ บาท พันตำแหน่งก็ ๑ ล้านบาทเศษ เงินไม่เท่าไร แต่ ๕๒๐ ล้านที่ให้ไว้ได้เอาไปจ่ายให้จริงแก่ข้าราชการสำหรับเพิ่มคนละ ๕๐ บาท ขอเรียนย้ำอีกว่าไม่ได้ทำผิดกฎหมายแต่ประการใด ไม่มีอะไรผิด คือว่ามีเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั้นครู ไม่ใช่เงินเดือน เงินเดือนคือขึ้นตามกฎหมายปีละ ๑ ขั้น ๒ ขั้น ๓ ขั้น แต่เงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนเหนงบวิสามัญไม่ลงทุน ซึ่งเป็นเงินพิเศษให้ข้าราชการเป็นพิเศษ แต่ว่าจะเพิ่มหรือจะลดก็ย่อมทำได้ แต่ว่ารัฐบาลเคารพต่อสภานิติยังไม่ได้จ่ายไป และงบประมาณที่ให้ไว้ ๕๒๐ ล้านบาท ก็จะเกินใน ๒ เดือนข้างหน้า จึงได้ขอมา

๑๔.๕๒ น.

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : เมื่อทางรัฐบาลเคารพต่อสภา ข้าพเจ้าก็เคารพต่อรัฐบาล การคำนวณตามที่รัฐบาลแถลงต่อสภานิติตรงกับอย่างที่ข้าพเจ้าว่า คือว่าในจำนวน ๕๒๐ ล้านบาทเมื่อจ่ายไปแล้วจนกระทั่งถึงบัดนี้ยังไม่พอ ขอให้รับคำเดียวแต่ข้าพเจ้าก็ไม่คิดใจ คือการคำนวณของรัฐบาลได้บกพร่องอย่างร้ายกาจ เฉพาะรายการจ่ายรายการเดียวบกพร่อง ๙๙ ล้านบาท รัฐบาลคำนวณนี้แล้วผิด และการทำงบประมาณนี้ข้าพเจ้าพอใจ แต่ไม่ใช่ว่าจะบอกว่าการทำถูกต้องนั้นถูกอย่างไร ขาด ๙๙ ล้านคำนวณผิด ตำแหน่งว่างอีกพันตำแหน่งเช่นนี้เราจะเชื่อถือรัฐบาลได้อย่างไรว่าวิธีการจ่ายเงินต่อไปจะไม่ผิดอย่างนี้ ปีกลายยังไม่ถึง ๒ พันล้าน ปีนี้ ๒ พัน รายการเดียว ๕๒๐ ล้าน ผิด ๙๙ ล้าน ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดพิจารณาว่า ความรอบคอบของกระทรวงการคลังพอสมควรที่จะให้จ่ายเงินอย่างนี้หรือถ้าไม่รับผิดชอบ ก็อยากฟังเหตุผล แต่ถ้าหากว่ารับผิดชอบก็ไม่ต้องพูดกัน ข้าพเจ้าพอใจ.

๑๔.๕๓ น.

นายเสวตร เบี้ยมพงศ์สานต์ กรรมาธิการ : ความจริงสมาชิก

น่าจะรู้ว่าเงินที่เพิ่มขึ้น ๘๙ ล้านบาท ส่วนหนึ่งเป็นเงินเพิ่มสำหรับ ๕๐ บาท ประมาณ ๗๕ ล้านบาท เมื่อเวลามาชี้แจงต่อกรรมาธิการ กรรมาธิการก็ได้ชี้แจงให้ทราบแล้ว ไม่ใช่คำนวณผิด ๘๙ ล้านบาท แต่อีก ๒๐ ล้านเศษ คือเป็นตำแหน่งของครูประชาบาลซึ่งกินเงินงบเงินอุดหนุนประถมศึกษา ซึ่งเวลาตั้งงบประมาณ ทางกระทรวงนี้ก็ไม่ได้รวบรวมจำนวนนั้น เพราะว่าอยู่นอกงบประมาณพันคนของครูประชาบาล ที่จริงเงินประถมศึกษาก็ขาดไปในราว ๒๐ ล้าน ไม่ใช่กระทรวงการคลังคำนวณผิด แล้วอีกอย่างหนึ่งเงินจำนวน ๕๒๐ ล้าน สภานี้ได้ลงมติแล้ว สภานี้ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพอ แต่ถ้ามันไม่พอก็ต้องขอเพิ่ม.

๑๔.๕๔ น.

นายบุญช่วย อัตถากร (มหาสารคาม) : กระผมได้พยายามพิจารณาคำแปรญัตติของท่านเจ้าของผู้แปรญัตติด้วยความรอบคอบแล้ว รู้สึกว่าการที่ได้มีการแปรญัตติไม่เห็นด้วยกับร่างของรัฐบาลนั้น เป็นการสมควรด้วยประการทั้งปวงก็ได้ ที่ข้าพเจ้าว่าเช่นนี้ เหตุที่ข้าพเจ้าให้เหตุผลเช่นนี้ ก็เพราะว่ามูลเหตุมาจากพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมฉบับนี้ท่านมาไม่บริสุทธิ์ ข้าพเจ้าขอพูดอย่างนี้ เหตุใดจึงว่าไม่บริสุทธิ์ เช่นว่าไม่บริสุทธิ์ ก็เพราะว่างบประมาณเพิ่มเติมฉบับนี้สมควรเสนอสภาตั้งแต่เดือนกันยายน แต่ก็หาเสนอไม่ในเมื่อจะมีการเพิ่มเงินให้แก่ข้าราชการอีก ๕๐ บาทนั้น สภาไม่ขัดข้อง อย่าว่าแต่ ๕๐ บาทเลย ข้าราชการควรเพิ่มอย่างน้อย ๒๕๐ บาท ชั้นหัวหน้าแผนกหัวหน้ากองควรจะเพิ่มให้มากกว่านั้น ข้าพเจ้ารู้จิตใจข้าราชการดี แต่ทั้ง ๆ ที่ปฏิบัติไปแล้วแสดงอย่างชัดแจ้งว่ารัฐบาลไม่เคารพต่อสภา อย่างแน่นอน ถ้าหากว่ารัฐบาลเคารพต่อสภาแล้วจะต้องเสนอก่อนนี้ หรือไม่อย่างนั้นกรอเสนอ ซึ่งอีกไม่กี่วันสภาก็เปิดแล้ว ทำไมจึงมีการทำอย่างนี้ก่อน การปฏิบัติอย่างนี้ทางหรือนอกเส้นทางของวิธีการเช่นนี้นั้นเป็นการไม่บังควร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าการกระทำเช่นนี้เป็นการไม่ชอบ จึงเห็นด้วยกับผู้แปรญัตตินี้ ควรไม่อนุมัติงบประมาณในงบ

น ถ้าหากว่ามีการอนุมัติแถวก็แสดงว่าสภานิยมให้รัฐบาลฝ่ายข้างระเบียบประเพณีอันดีของรัฐสภา ที่เรียกว่ารัฐสภา หรือระบบสภานิยมประโยชน์อย่างไร ถ้าหากว่ารัฐบาลยืนปฏิบัติอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนด้วยความจริงใจอย่างนี้แล้วอย่างไรก็ตามถ้ารัฐบาลปฏิบัติชอบแล้ว ฝ่ายค้านก็เห็นว่ารัฐบาลปฏิบัติไปโดยถูกต้องแล้ว นอกจากนี้สมาชิกซึ่งเป็นกลางซึ่งเป็นฝ่ายค้านอีกพวกหนึ่งก็มีความเห็นว่าการกระทำของรัฐบาลไม่สมควร นี่เป็นเหตุผลที่ทำให้ชนจะได้พิจารณาว่าการกระทำของรัฐบาลไม่บังควรเหมือนกัน จริงอยู่การที่รัฐบาลจำยอมไปว่าเพื่อแก้ความเดือดร้อนของข้าราชการ ขอนข้าพเจ้าก็ไม่เถียงผู้ค้านก็เห็นด้วย แต่ว่าการที่กระทำไปนั้นเป็นการไม่สมควร แล้วอีกประการหนึ่งรัฐบาลก็อ้างอิงในข้อที่ไม่ควรจะอ้างอิง แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำอภิปรายบางประการซึ่งไม่ควรจะอภิปรายออกมานอกเหนือเหลือเกิน หรือไม่เหมาะสมเช่นว่าเอารถยนต์ฟาดปากคนละคันสองคันก็จะเงียบเสียง นี่เป็นการพูดง่าย ๆ ที่สรุปแล้วพูดอย่างหยาบ ๆ อีกอย่างนั้น จริงอยู่ ท่านพูดถ้อยคำสุภาพกว่านั้น แต่ว่าที่พูดมาคล้าย ๆ ว่าเอารถยนต์ฟาดปากคนละคันสองคันก็จะเงียบเสียงนั้น รู้สึกว่าสมาชิกสภาทราบฎร ๗๗, ๑๗ ท่านคนเดียกมานี้เห็นแก่ตัวนั้น เพียงรถยนต์คันสองคันก็เงียบเสียง ไม่ต้องคันสองคันหรอกให้มากกว่านั้นก็ไม่ต้องการทั้งนั้น เชื่อว่าสมาชิกคงไม่คิดด้วยอย่างนั้นเป็นแน่ แต่ถ้าหากว่าเป็นการสมควร หรือมีเหตุผลอันสมควรแม้นน้อยกว่านี้ก็คงจะยินดีไม่มีใครคัดค้านหรือขัดข้อง ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าการแปรญัตตินี้เป็นการชอบแล้วด้วยประการทั้งปวง ถ้าหากว่าสภานี้ให้ผ่านเรื่องนี้ไปแล้วก็เท่ากับเป็นการสร้างประเพณีที่ดีให้แก่ระบอบรัฐสภาแห่งชาติไทย

๑๕.๕๙ น.

นายเสวต เบี้ยมพงศ์สานต์ กรรมาธิการ : กระผมขอชี้แจงเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย คือว่าประเพณีหรือระเบียบของรัฐสภานี้ก็มีเขียนไว้ในข้อบังคับหรือในรัฐธรรมนูญแล้ว ความจริงที่ทำไปก็ไม่เป็นการผิดอะไรเลย ไม่ผิดระเบียบประเพณีของรัฐสภา ผิดรัฐธรรมนูญหรือผิดข้อ

บังคับประการใด รายการนี้ถ้าหากว่าสภานไม่อนุมัติให้ก็ย่อมทำได้ แต่สภานก็ไม่ได้ให้เงินเพิ่มแก่ข้าราชการ ๕๐ บาท เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้เห็นว่ารัฐบาลทำได้จึงได้เสนอต่อรัฐสภาด้วยความเคารพ ก็เป็นที่น่าเห็นใจ ความจริงพวกข้าราชการก็ได้รับเงินจำนวนนี้ไปแล้วเป็นเวลา ๔ เดือน ก็คงเหลืออีก ๒ เดือน และถ้าสภานจะไม่ให้จริง ๆ รัฐบาลก็เสียใจเหมือนกันเพราะว่าได้เพิ่มไปแล้ว แต่ว่าก็ควรจะให้เขาเพราะทางฝ่ายค้านเองก็เห็นแล้วว่าควรจะให้เขามากขนเสียกว่านี้ด้วยซ้ำไป ทั้งนี้ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจว่าท่านจะมีความมุ่งหมายอย่างไรในการพูดเช่นนี้

๑๕.๐๐ น.

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจจะค้านในเงิน ๙๙ ล้านบาทนี้หรอก แต่ว่าข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงแล้ว ข้าพเจ้าเกิดความสงสัย ข้องใจ ที่ข้าพเจ้าข้องใจก็คือว่า พระราชบัญญัติงบประมาณ ท่านรัฐมนตรีอ้างมาว่า การที่จะจ่ายเงินนี้ต้องจ่ายในกรณีจำเป็นรีบด่วนก็จ่ายได้ถ้าได้ตั้งไว้ในงบประมาณถ้าไม่พอก็คงเพิ่มเติมที่ตั้งได้ แต่ข้าพเจ้าสงสัยว่าในงบประมาณ ๒๔๙๒ นั้น เราได้ตั้งงบประมาณให้สำหรับเพิ่มเป็นเงิน พ.ศ. ย.ช. ๕๒๐ ล้าน สำหรับเพิ่ม ย.ช. ๑๕๐ ต่อหนึ่งคน เราอนุมัติในจำนวน ๑๕๐ นี้ เราอนุมัติไปแล้ว และข้าราชการจำนวนหนึ่งในประเทศไทยเมื่อคูณแล้วก็ตกเงิน ๕๐๐ ล้านกว่า เราอนุมัติจำนวนนี้แล้ว ที่รัฐบาลจ่ายเงินในอัตราที่เราให้ไปนี้ ที่นักเกิดไม่พอขึ้นมา โดยตำแหน่งเพิ่มเติมขึ้นอีกมีการด่วนจะต้องตั้งข้าราชการเพิ่มอีก ๑๐๐ คน มีฉะนั้นแล้วประเทศเราจะไปไม่ได้ ถ้าอย่างนี้ก็เป็นการสมควร แต่นี้เราได้อนุมัติอัตรา ๑๕๐ ให้ไปแล้ว ทางรัฐบาลไปเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท เราไม่ได้อนุมัตินี้ใน ๕๐ บาท ที่เพิ่มเรียกว่ารัฐบาลไปทำเพิ่มไป ตั้งขึ้นไปนอกเหนือที่เราอนุมัติไปแล้ว แล้วจะมาเรียกร้องนี้เป็นการผิดกฎหมายชัด ๆ เราอนุมัติให้ ๑๕๐ บาท ท่านไปตั้งเป็น ๒๐๐ จึงไม่พอ และไม่เป็นการชอบด้วยกฎหมาย แล้วจะมาว่า

เราอนุญาตให้นั่นเป็นการผิด ถึงแม้ว่าจะผิดไปแล้ว ข้าราชการก็เบิกเงินไปแล้ว ถ้าเราไม่อนุมัติความเสียหายก็จะเกิดขึ้น ถ้าอย่างนั้นท่านรัฐมนตรีคลังควรจะชี้แจงว่าผิดไปแล้ว ขอความเห็นใจจากสภาเถอะ ข้าพเจ้าจะยกมือ ห้ามาน แต่ท่านไม่รับอย่างนั้น อนุมัติให้ ๑๕๐ ท่านไปตั้งเป็น ๒๐๐ ผิดที่ไหนขอให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจงอีกครั้งหนึ่งว่า ที่ไม่ผิดนั้นจริงอย่างที่ข้าพเจ้าพูดไหม

นายกุหลาบ แก้วจินดา (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าขอให้ตั้งมติมีสมาชิกรับรอง

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายโดยอาศัยเหตุผลดังต่อไปนี้ โปรดทราบนิดหน่อย ค่อยการเพิ่มเงินเดือน ๕๐ บาทนั้นไม่ได้เพิ่มให้ข้าราชการวิสามัญและลูกจ้าง

ประธานสภาผู้แทน : ประเดี๋ยวครับ ถ้าจะเสนอแล้วโปรดอย่าอภิปราย การจะเสนอเปิดอภิปรายข้อบังคับมีว่า ถ้าคุณจะเสนอแล้วอย่าอภิปราย จะเสนออะไรก็เสนอมา

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้อบังคับก็ตาม กฎหมายก็ตาม ท่านประธานเข้าใจ เกล้าเป็นลูกศิษย์ก็เข้าใจ เมื่อเราเสนอเปิดอภิปรายไม่บอกเหตุผลแล้วใครจะรับรอง ขอประทานบารมีท่านพ่อที่เคารพ ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายเรื่องเพิ่มเงิน ๕๐ บาท ลูกจ้างไม่ได้ทั่วประเทศ เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าต้องขอเปิดอภิปราย และข้าพเจ้าเคยขอร้องให้รัฐบาลเพิ่มแต่รัฐบาลเอามาเป็นของรัฐบาลเสีย ชาวนครศรีธรรมราชมีหลักฐานว่าให้เพิ่มข้าราชการ ทั่วทหาร และตำรวจแต่รัฐบาลเอามาเป็นของตนเองเสีย เรื่องนี้เป็นเรื่องของชาวนครศรีธรรมราชให้เพิ่มข้าราชการ ไม่ใช่ความคิดของรัฐบาลที่มหน้าที่เอาเป็นของตนเอง อย่างนี้ไม่ชอบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอเปิดอภิปรายต่อไป และข้าพเจ้าจะนำปฏิบัติน่าปฏิรูป ลูกจ้างวิสามัญกรรมกรรถไฟไม่ได้ประโยชน์ ข้าพเจ้าไม่ยอม ขอให้รัฐบาลแถลงอย่างไร

หลักฐานมีว่าไม่มีเงิน รัฐมนตรีกลาโหมว่าจะช่วย แต่บัดนี้รัฐบาลเอามาเป็นของตนเอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ แต่มีผู้เสนอเปิดอภิปรายทำผิดข้อบังคับพูดอภิปรายแล้ว ตกลงไม่มีใครเสนออย่างอื่น ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ ในรายการ ๒ ราย เงินเพิ่มพิเศษมีลงมติ ๒ ประเด็นว่าเห็นควรตัดหรือให้คงไว้ตามร่างเดิม ผู้ใดเห็นควรตัดโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม

ท้ายการแทนเลขาธิการรัฐสภา : ๓. การชดประทานราษฎร์ ๔. เงินช่วยเหลือเทศบาลขัดสน เพื่อเพิ่มเงินเพิ่มให้แก่พนักงานเทศบาล ๕. ค่าใช้จ่ายในการปรับปรามการตัดลอบข้าม มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จสิ้นไปแล้ว ข้าพเจ้าขอปรึกษาท่านในวาระที่ ๓ ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้ได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๒ ที่ประชุมลงมติว่าใช้ได้แล้ว กรรมาธิการโปรดกลับเข้าประจำที่

คณะกรรมาธิการกลับเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไประเบียบวาระสภาเศรษฐกิจ ขอเชิญกรรมาธิการเข้าประจำที่

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๙๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมาธิการได้ทำการพิจารณาพร้อมด้วยนายสุนทร หงส์ลดารมภ์ ผู้แทนรัฐบาล ปรากฏผลของการพิจารณา ดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	,,
มาตรา ๑	,,
มาตรา ๒	,,
มาตรา ๓	,,
มาตรา ๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๕	,,
มาตรา ๖	กรรมาธิการตัดออกทั้งมาตรา
มาตรา ๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๘	,,
มาตรา ๙	,,
มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข โดยกรรมาธิการยกเอามาตรา ๑๔ มาแทน
มาตรา ๑๓	มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔	มีการแก้ไข โดยกรรมาธิการยกเอามาตรา ๑๒ มาแทนมีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	,,
มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	,,
มาตรา ๑๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	

นายเสริม วินิจฉัยกุล

เลขานุการ

ร่าง

พระราชบัญญัติสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๙๒

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ เพื่อพิจารณาและให้คำแนะนำในปัญหาเศรษฐกิจของชาติ

....

....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๙๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับ ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ (ให้โอนงานและบรรดาพนักงานเจ้าหน้าที่ในกองประมวลสถิติพยากรณ์ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ไปสังกัดสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ) บรรดาอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการประมวลสถิติพยากรณ์ ซึ่งกองประมวลสถิติพยากรณ์ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี มีอยู่นั้นให้โอนไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ

หมวด ๑
องค์ประกอบสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีสภาเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้น ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานและกรรมการดังต่อไปนี้

(๑) (กรรมการโดยตำแหน่ง ซึ่งได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย)

(๒) (กรรมการโดยคุณวุฒิ ได้แก่) ผู้มีความรู้ความชำนาญในทางเศรษฐกิจ มีจำนวนไม่ (น้อยกว่าจำนวนกรรมการโดยตำแหน่ง) เกิน ๒๑ นายเป็นกรรมการ

มาตรา ๖ (กรรมการโดยตำแหน่ง อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นเข้าร่วมการประชุมของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติแทนตนได้)

มาตรา ๗ กรรมการ(โดยคุณวุฒิ) สภาเศรษฐกิจแห่งชาตินั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ถวาย หรือถอนจากตำแหน่งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน (สภาเศรษฐกิจแห่งชาติแต่นั่งเป็นประธาน)ในการประชุมของสภา หรือจะมอบหมายให้(รัฐมนตรีซึ่งเป็น) กรรมการคนใดคนหนึ่ง (โดยตำแหน่ง) เป็นประธานในที่ประชุมก็ได้

มาตรา ๙ ให้มีเลขาธิการสภาเศรษฐกิจแห่งชาติหนึ่งนาย(แต่งตั้งโดยพระบรมราชโองการ ด้วยคำแนะนำของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ)

(เลขาธิการ) มีหน้าที่ควบคุมงานธุรการของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ รับผิดชอบชนตรงต่อประธานสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ.

มาตรา ๑๐ สภาเศรษฐกิจแห่งชาติอาจตั้งอนุกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าสามนาย เพื่อพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วทำรายงานเสนอในที่ประชุมของสภา

มาตรา ๓๓ ให้แบ่งงานของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติออกเป็นห้าสาขาคือ

(๑) สาขาเศรษฐกิจการเกษตร(และกสิกรรม)

(๒) สาขาเศรษฐกิจการคลัง

(๓) สาขาเศรษฐกิจการพาณิชย์

(๔) สาขาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

(๕) สาขาเศรษฐกิจการคมนาคม

มาตรา ๓๒ (กิจการอันพึงปฏิบัติในสาขาต่าง ๆ ให้สภาเศรษฐกิจแห่งชาติกำหนดเป็นระเบียบการขึ้นไว้) ในทุกสาขาแห่งการเศรษฐกิจของชาติ ให้สภาเศรษฐกิจแห่งชาติมีอำนาจตั้งประธานกรรมการ และกรรมการประจำสาขาขึ้น ตามที่จะได้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒
อำนาจหน้าที่ของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ

มาตรา ๓๓ สภาเศรษฐกิจแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นและคำแนะนำแก่รัฐบาล เพื่อประโยชน์แห่งความก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจแห่งชาติ

(๒) ชี้แจงให้รัฐบาลทราบถึงวิธีการ อันเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้เพื่อผดุงส่งเสริมและทำความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของชาติ ทั้งนี้โดยอาศัยความรู้ความชำนาญทางเทคนิค ผลแห่งการค้นคว้าหรือสำรวจและสถิติต่าง ๆ ตลอดจนผลแห่งการปฏิบัติอันได้ทำมาแล้ว

(๓) กระทำหน้าที่ร่วมบรรจบการสถิติพยากรณ์ทางราชชยานาจักร

มาตรา ๓๔ (ในทุกสาขาแห่งการเศรษฐกิจของชาติ ให้สภาเศรษฐกิจแห่งชาติมีอำนาจตั้งประธานกรรมการ และกรรมการประจำสาขาขึ้น ตามที่จะได้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา) กิจการอันพึงปฏิบัติในสาขาต่าง ๆ ให้สภาเศรษฐกิจแห่งชาติกำหนดเป็นระเบียบการขึ้นไว้

หมวด ๓

การดำเนินงานของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ

มาตรา ๑๕ ให้สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ ประชุมกันอย่างน้อยเดือนละครั้ง โดยประธานสภาเป็นผู้เรียกประชุม (และถ้าประธานสภาเห็นเป็นการจำเป็นจะเรียกประชุมเมื่อใดก็ได้)

มาตรา ๑๖ ให้สภาเศรษฐกิจแห่งชาติมีอำนาจ (ที่จะ)ออกข้อบังคับเกี่ยวกับวิธีดำเนินงาน การจัดระเบียบการประชุม และกิจการอื่น ๆ (ทั้งนี้ภายในขอบแห่งพระราชบัญญัตินี้)

มาตรา ๑๗ สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ และอนุกรรมการของสภาอาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้คำอธิบาย ให้ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการในเมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๑๘ ความเห็นใดๆ ซึ่งเสนอไปยังรัฐบาล จะต้องเป็นความเห็นของที่ประชุมของสภา ซึ่งกรรมการมาร่วมประชุมเป็นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และออกเสียงโดยถือความเห็นข้างมาก หากคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานเป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด กรรมการคนใดที่ไม่เห็นด้วยจะทำความเห็นแย้งก็ได้

มาตรา ๑๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ (แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และ) ออกกฎ เพื่อปฏิบัติการ (ให้เป็นไป) ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....

.....

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ คณะกรรมาธิการมีอะไรแถลง

๑๕.๐๕ นาฬิกา

นายเสริม วินิจฉัยกุล กรรมาธิการ : กรรมาธิการขอให้แก้ข้อความในมาตรา ๕ ซึ่งได้พิมพ์คำเป็น ๕ คำด้วยกัน คำว่า กรรมการดังต่อไปนี้ ในมาตรา ๕ ตอนท้าย วรรค ๑ ขอให้ตัดออก แล้วตอนต้น เมื่อตัดออกแล้วคงอ่านได้ความว่าดังนี้ มาตรา ๕ ให้มีสภาเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้น ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และผู้มีความรู้ความชำนาญในทางเศรษฐกิจมีจำนวนไม่เกิน ๒๐ นายเป็นกรรมการ คำว่า กรรมการดังต่อไปนี้ ในท้าย วรรค ๑ ของมาตรา ๕ ให้ตัดออกอ่านได้ความว่า วรรค ๑ มาตรา ๕ ให้มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ซึ่งข้อความอันนี้เอาไปต่อท้ายอนุมาตรา ๒ นอกจากนั้นไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : กรรมาธิการได้แก้ไขตามที่ได้บอกท่านไปแล้ว ถ้าไม่มีอะไรก็ให้ที่ประชุมรับทราบ

ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๙๒ ขอร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑. มาตรา ๒. มาตรา ๓. ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔. มาตรา ๕.

ประธานสภาผู้แทน : มาตรา ๕ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

นายฉ่ำ ขำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : คณะกรรมาธิการได้แก้ไขกฎหมายสภาเศรษฐกิจในมาตรา ๕ ดังท่านผู้แทนได้ทราบแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงโอกาสจะได้อภิปรายเรื่องสภาเศรษฐกิจ โดยยาศัยหลักการและเหตุผลต่อไปนี้ ท่านประธานโปรดทราบ สภาเศรษฐกิจโดยเฉพาะมาตรา ๕ ข้าพเจ้าอยากไว้คงเดิมประการหนึ่ง และมีเหตุผลประกอบหลายประการกล่าวคือเมื่อสภารับหลักการไปแล้วก็ตาม ประเทศไทยควรรักษาประศาสนโยบายหรือในการตรากฎหมาย เฉพาะ .....

ประธานสภาผู้แทน : ประเดี๋ยวคุณฉ่ำ ฯ

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : เฉพาะสภาเศรษฐกิจ .....

ประธานสภาผู้แทน : เขาอีกแล้วคุณฉ่ำ ฯ ประเดี๋ยวก่อน ท่านไม่ได้ลงชื่อ และไม่มีท่านผู้ใดแปร ในนี้บอกแต่ว่าไม่มีใครแปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้นคุณอภิปรายได้ คุณจะเอาตามร่างเดิมหรือตามร่างที่กรรมาธิการแก้มาจะนอกเรื่องไม่ได้

๑๕.๑๓. น.

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าได้ใส่ใจอยู่ด้วยความระแวดระวังแล้วไม่ใช่ละเลย ชาวนครศรีธรรมราชได้ระแวดระวังอยู่แล้ว กล่าวคือ ข้าพเจ้ามาอยู่ในสภานี้ก่อนคนบางคน ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ ตามข้อบังคับมาตรา ๔ ที่ตัดกรรมาธิการแก้ไขมานั้น ข้าพเจ้าอยากให้คงไว้ตามร่างเดิมนี้ประการหนึ่ง และยังมีข้ออื่นประกอบอีกเพื่อจะชี้ให้เห็นว่าทำไมคงไว้ตามร่างเดิมเพราะเหตุอะไร ถ้าเมื่อท่านประธานไม่เข้าใจไม่ใส่ใจในอุตมคติของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะนั่งลงก็ได้

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นก็นั่งลงได้ ผมสั่งให้คุณนั่งลง

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : เกล้า ฯ ขออภิปรายต่อไป นั่งแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : นั่งลงได้แล้ว ข้าพเจ้าให้นั่งลง นั่งอยู่นั่นนะ ถ้ามีฉะนั้นข้าพเจ้าจะให้ตำรวจเอาตัวไป

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขออภิปรายต่อไปตามข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านบอกให้นั่งนิ่ง ๆ อย่าเอาตำรวจเข้ามา ข้าพเจ้าจะนั่งนิ่ง ข้าพเจ้ายังพูดไม่จบ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ใดอภิปราย ..

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านอย่าเอาตำรวจเข้ามาไม่ได้ นั่งแล้ว ท่านอย่าเอาตำรวจเข้ามา ข้าพเจ้าไม่ยอม

ประธานสภาผู้แทน : เอาไปเตือน

ตำรวจสภาเข้ามาห้ามนายฉ่ำ จำรัสเนตร์ ออกไปจากที่ประชุม

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ตำรวจหยุด ตำรวจอย่าเข้ามา ผมนั่งแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ตำรวจจัดการ เสียเวลาที่ประชุม

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ไม่ได้ ไม่ไป ผมนั่งแล้ว ผมเรียบร้อยแล้ว ผมใส่เสื้อก่อน อย่าหักมือชิ ไม่ได้ ผมใส่เสื้อก่อน

ประธานสภาผู้แทน : ตำรวจ เอาครูฉ่ำไปไว้นอกห้องประชุม อย่าให้เข้ามาอีก เอาไปไกล ๆ หน่อย

ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๕

๑๕.๑๗ น.

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเองก็ไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ เพราะไม่ได้พูดกัน แต่ว่าเมื่อให้มาแล้วก็คงยากให้ส่วนข้างมากก็ว่าดีแล้ว โดยเฉพาะอนุมาตรา ๒ นี่บอกว่า "จำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการ" แต่ว่ากรรมาธิการไปแก้เป็น "ไม่เกิน ๒๐ นาย" อยากจะเรียนถามว่าเหตุผลทำไมทำอย่างนั้น ถ้าว่าแล้วตามร่างเดิมรัฐก็จะได้ประโยชน์กว่า คือว่าถ้าหากว่าจะเชิญคนภายนอกเข้ามา ถ้าเกินคนข้างนอกที่ตั้งไว้ก็จะลักลั่นกัน คือหมายความว่าก่อนจะแต่งตั้งใครก็ควรจะพิจารณาถึงคนที่มีประโยชน์ต่อกิจการบ้านเมือง ว่ามีความรู้ความสามารถในทางเศรษฐกิจตามสมควร ถ้าหากว่าจะตั้งไว้อย่างนั้นแล้วคนข้างนอกก็จะมาก แล้วจะได้ประโยชน์อย่างไร ถ้า แก้ ๒๐ ข้าพเจ้าคิดว่าตั้งอย่างเดิมดีกว่า

๑๕.๑๗ น.

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ กรรมาธิการ : ในการที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไขในร่างพระราชบัญญัติในมาตรา ๕ นี้ ก็โดยมีเหตุผลอย่างนี้ คือว่าในร่างเดิมนั้น คณะกรรมการนี้ประกอบไปด้วยบุคคล ๒ ฝ่าย บุคคลฝ่ายหนึ่งได้แก่คณะกรรมการโดยตำแหน่ง ซึ่งได้แก่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างๆ ซึ่งนับรวมทั้งหมดทั้งสิ้น ๗ ท่าน และก็บุคคลประเภทหนึ่งคือบุคคลภายนอกเป็นบุคคลที่ไม่อยู่ในคณะรัฐบาล เป็นบุคคลซึ่งทรงคุณวุฒิซึ่งในร่างเดิมนั้นก็มีบัญญัติไว้ว่า จำนวนบุคคลซึ่งอยู่ในคณะกรรมการ โดยทรงคุณวุฒินี้จำนวนไม่น้อยกว่าเข้ามาโดยตำแหน่ง บัญญัติไว้เช่นนี้ ทางคณะกรรมาธิการนี้ได้มาพิจารณาเห็นว่าในการที่จะเอาบุคคลโดยตำแหน่ง ซึ่งเป็นรัฐมนตรีเข้ามาไว้ในคณะกรรมการโดยตำแหน่งโดยผูกมัดไว้ในกฎหมายเช่นนี้ รู้สึกว่าจะเป็นไปในทางแคบ คณะกรรมาธิการมีความมุ่งหมายที่จะให้สภาเป็นสภาซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลซึ่งทรงคุณวุฒิ หรือมีความรอบรู้มีความชำนาญงานตามสมควร โดยไม่จำกัด หรือไม่ต้องระบุว่าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้นกระทรวงนี้ หลักการทางคณะกรรมาธิการได้พิจารณาเห็นชอบเช่นนี้ จึงได้ลงมติกันว่ากรรมการโดยตำแหน่งนั้น ซึ่งมี ๗ ท่านนั้น ให้ตัดออกแล้วก็มีแต่คณะกรรมการประเภทเดียว ซึ่งกรรมการนี้ทรงความรู้ความชำนาญในทางเศรษฐกิจแต่สำหรับจำนวนที่ตั้งไว้ ๒๐ นายนั้นเห็นว่าเห็นการพอสมควร เพราะว่าถ้าหากว่าจะพิจารณาตามร่างเดิม ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ประกอบไปด้วยคณะรัฐมนตรีนั้นมี ๗ ท่าน และข้าราชการอื่น ถึงแม้ว่าจะมากกว่าคณะกรรมการโดยตำแหน่งก็อาจจะมีมากเพียง ๒ เท่า คือเป็น ๑๔ ท่าน รวมเป็น ๒๑ ท่าน เมื่อเป็นเช่นนี้คณะกรรมการจึงเห็นว่าการกำหนดจำนวนไว้ ๒๑ ท่านนั้นเป็นเหมาะสม แต่ไม่จำเป็นจะต้องตั้งให้ครบ ๒๑ จะตั้งเท่าไรก็ได้

๑๕.๒๐ น.

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าได้ฟังกรรมาธิ

การแล้วฉีกไปว่า วิธีการบริหารงานอาจจะเป็นไปไม่ได้ โดยที่กฎหมายระบุไว้ว่าให้รัฐมนตรีเข้ากระทรวงเป็นกรรมาธิการโดยตำแหน่ง และจริงๆ ที่เดียว กระทรวงของประเทศไทยเรานี้มีรัฐมนตรีอยู่จำกัดจำนวน เป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่กรรมาธิการจะนึกหรือเปล่าไม่ทราบ การที่เป็นรัฐมนตรีนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อสภา จะดำเนินนโยบายอย่างไร จะต้องขอความไว้วางใจต่อสภา คนนอกไม่ผูกพันต่อสภาเลย ตามข้อบังคับสองฉบับนี้มีอยู่ว่าการประชุมถือเสียงข้างมาก ถ้าคนข้างนอกเขาไม่เห็นด้วยในรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เดียวในนโยบายทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญที่สุด กรรมาธิการซึ่งไม่ต้องรับผิดชอบต่อสภาก็เลยกรัฐบาลไปทางข้างตัว แล้วจะทำงานกันอย่างไร อย่างนี้ ถ้าไม่มากเกินจำนวนกรรมาธิการแล้ว เสียงข้างนอกจะมากกว่ากรรมาธิการไม่ได้ ส่วนทางฝ่ายพวกเทคนิค ก็บอกให้รู้ว่าจะทำอย่างไรกัน ก็ต้องมีวิธีการอย่างนั้น ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่าถ้าจับเอาอย่างกรรมาธิการว่า รัฐบาลจะถูกกรรมาธิการข้างนอกถีบเมื่อไรก็ได้ แล้วจะมีความเสียหายแก่บ้านเมือง เหตุผลอย่างนี้กรรมาธิการหรือเปล่า และจะแก้อย่างไรถ้ามีอย่างนั้น

ร้อยโทจารุบุตร เรืองสุวรรณ กรรมาธิการ : ในการที่บรรจุจำนวนไว้ ๒๐ นายนี้ ความจริงนั้น ในกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ได้ห้ามในการที่จะแต่งตั้งรัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งเข้าร่วมหรือมากกว่าเข้าร่วม เช่นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีคลัง หรือรัฐมนตรีมหาดไทย ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในนี้ คือเป็นคนที่มีความรู้ความชำนาญในทางเศรษฐกิจ กฎหมายนี้ก็ไม่ได้ห้ามว่ามิให้บรรจุรัฐมนตรีเข้าไปในคณะกรรมการนี้ และอีกประการหนึ่ง ความปรารถนาของคณะกรรมาธิการนี้ที่ร่างเข้ามาในลักษณะนี้ ก็มีความปรารถนาว่าคณะกรรมการเศรษฐกิจนี้อยากจะให้เป็นที่คลายที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน คือเป็นกลุ่มบุคคลที่ประกอบไปด้วยท่านที่ทรงคุณวุฒิ หรือเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญ และ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองไทยนี้ ท่านทั้งความรู้ความชำนาญจริง ๆ จัง ๆ นั้นก็คงมีไม่มากมายนัก เพราะฉะนั้น ที่จะให้ระบุว่าต้องมีฝ่ายนั้นเท่านั้นฝ่ายนี้เท่านี้จะเป็นการบังคับหรือเป็นทางแคบจนเกินควร เพราะฉะนั้นจึงได้ระบุไว้เท่านี้

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : มันเป็นอย่างนี้ คือข้าพเจ้าพูดกับกรรมาธิการไม่ค่อยจะตรงกันนัก คือการที่เรารับกันว่าผู้ที่จะเป็นรัฐมนตรีไม่ใช่ผู้ที่เชี่ยวชาญในทางเศรษฐกิจเสมอไป ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้ คือมุ่งถึงแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีคือบุคคลที่ถูกกับความปรารถนาของราษฎร หรือได้รับความไว้วางใจให้เป็นผู้ปกครองประเทศ แต่ไม่ได้หมายความว่าจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในทางเศรษฐกิจด้วย ข้อเท็จจริงก็นี้กรรมาธิการก็รับข้าพเจ้าว่า ต้องตั้งบุคคลภายนอกสภาด้วย เพราะในคณะรัฐบาลไม่มีผู้เชี่ยวชาญพอ - และอีกหลายสิบปีก็คงไม่มีผู้เชี่ยวชาญ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐมนตรีไม่เป็นผู้เชี่ยวชาญแล้วก็เป็นปัญหาที่ข้าพเจ้าเกรงว่า คือกรรมาธิการอันซึ่งเป็นคนนอก จะถูกเอารัฐบาลไปนอกนโยบายที่ถูกต้องต่อสภา ข้าพเจ้าก็วิจารณ์อย่างนั้นก็สมมติเอาว่าข้าพเจ้าเป็นผู้เชี่ยวชาญเหลือเกิน แต่ถ้าหากว่าไปถูกแต่งตั้งเข้าแล้ว มีความเห็นไม่ตรงกับกรรมการซึ่งมีจำนวนถึง ๒๐ กว่าคนที่แต่งตั้งไป คือการจะตั้งเป็นกรรมการ กรรมาธิการบอกว่าจะตั้งใครก็ตั้งได้ คือตั้งให้เป็นกรรมการก็แล้วกัน เมื่อตั้งรัฐมนตรีไป รัฐมนตรีก็ไม่ใช่เป็นผู้เชี่ยวชาญก็ตั้งไม่ได้ แล้วไปตั้งบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้ไม่มีความผูกพันหรือรับผิดชอบต่อสภาเลย จะดำเนินการเศรษฐกิจอย่างไรก็แล้วแต่คำราชเขาเรียนมาแต่ละแต่อาจารย์ที่เขาสอน จะเป็นรัฐบาลเสรีนิยม สังคมนิยม คอมมิวนิสต์ หนักเข้าก็เปิดกันใหญ่ แล้วบุคคลที่กรรมาธิการเชิญมาก็ถือแต่มาจากสำนักต่าง ๆ ที่สุดก็ยุ่ง ใครมาเป็นรัฐบาลก็เดือดร้อน แล้วที่สุดงานก็ไม่ถูกกับวัตถุประสงค์ เขาจะออกกฎหมายสักฉบับ แต่จะออกไปทั้งทีอย่าให้ยุ่งดีกว่า คืออย่างน้อยรัฐมนตรีว่าการ ๑๑-๑๒ คน คนนอก ๆ ผู้เชี่ยวชาญหาไม่ได้ ๑๒ คน นี่ถูกหัวให้มันดังจะได้

นักเศรษฐกิจประเทศมาจะยุ่งกันใหญ่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอความกรุณากลับไปตามร่างเดิมดีกว่า

๑๕.๒๕ น.

ร้อยโทจารปตร เรืองสวรรณ กรรมาธิการ : ข้าพเจ้าขอความกรุณาให้ท่านสมาชิกได้ดูในมาตรา ๓๓ ซึ่งว่าด้วยอำนาจของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ อำนาจหน้าที่ของสภาเศรษฐกิจนั้นถ้าพอจะสรุปกันย่อ ๆ ก็เป็นสภาที่ปรึกษา ไม่ใช่เป็นการรับผิดชอบต่อสภาใหญ่ เป็นที่ปรึกษารัฐบาลหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลก็หาไม่ ต่อหมายความว่าปัญหาเศรษฐกิจใหญ่ ๆ เป็นปัญหาลึกซึ้งซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับชาติเป็นส่วนรวม สภานี้ไม่ใช่เป็นเครื่องมือของใคร เป็นที่รวมผู้ทรงความรู้ เป็นที่รวมของผู้ที่ได้ผ่านงานมามาก และจะเป็นพรรคไหนก็ตาม สภานี้ก็พร้อมที่จะเป็นคนใช้ของรัฐบาล สภานี้จะมาโค่นล้มรัฐบาลหรือจะมาหักหลังรัฐบาลนั้นเป็นไปไม่ได้ เพราะว่ามีระบุไว้ชัดแจ้งใน มาตรา ๓๓ อยู่แล้ว.

๑๕.๒๗ น.

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดกันให้มาก เรื่องนี้ไม่เป็นเรื่องอย่างที่ท่านว่า ขอให้ท่านฟังให้ดีอย่างนี้ คือข้าพเจ้าอ่านมาตรา ๓๓ อ่านจนกระทั่งมาตรา ๑ ถึงผู้รับสนองพระบรมราชโองการ คือเห็นเหมือนกันหมด ปัญหามีว่าถ้าหากว่าสภานี้มีอำนาจแนะนำรัฐบาลมีหน้าที่จะให้ความคิดเห็นแก่รัฐบาล ขอเท็จจริงท่านอย่าหลักเลี่ยงว่ารัฐบาลที่ไม่ชำนาญจะต้องปรึกษาสภานี้ เพราะฉะนั้นเมื่อสภานี้ให้คำแนะนำมาเราก็รับกันอยู่แล้วว่า ผู้ที่รัฐบาลไม่ใช่เป็นผู้ทรงความรู้ เป็นผู้ที่ชาวบ้านเขาเชื่อถือคุณสมบัติของรัฐมนตรีเป็นอย่างในระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อตัวไม่รู้เขาแนะนำมาก็ต้องเชื่อ ถึงไม่เชื่อ ความโน้มเอียงก็ต้องมีเกิดขึ้น แต่ไม่ใช่ว่าจะหักขาหักแขน แต่มันมีเสียงขัดกันขึ้น มันไม่เป็นกฎมีเป็นก้อนและก็พูดกันมากความเห็นเกิดขัดแย้งกันขึ้นกับการหรือโยบายของรัฐบาลจะเด็ดขาดขึ้น ถ้าเอาอย่างข้าพเจ้าเถียงจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้า

อยากจะร้กรรมาธิการก็จะเอาชนะข้าพเจ้าเรื่อย มีประโยชน์อะไรที่ทำไป ๒๐ คนชื่อเท่าจริงก็ไม่มี ตั้งพอไม่เกินจำนวนกรรมาธิการก็พอ ถ้าอยากมีนักเศรษฐกิจมากก็ตั้ง ๑๕ กระทรวง มี ๑๒ กระทรวง ก็ว่ากัน ๓๒ คน เพียง ๒๔ คนกฎหมายยายังไม่ค่อยประชุมกัน ประชุมกันเสร็จเมื่อไร ยังไม่ได้ออกมาเลย นักเศรษฐกิจจริง ๆ ไม่ต้องมาก ถ้ามีมากก็มากเรื่อง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเอาตามร่างเดิมดีกว่า ไม่ต้องเสียเวลาของสภา ของสังคมเกิด ไม่เสียหายอะไร

๑๕.๒๕ น.

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ กรรมาธิการ : ก็อย่างที่ท่านสมาชิกท่านไม่เข้าใจคำพูดของข้าพเจ้า หรือข้าพเจ้าไม่เข้าใจคำพูดของท่านสมาชิก ก็อเป็นปัญหายาก ขอคัดประเด็นอย่างนี้ ก็อว่าถ้าหากว่าท่านจะเอาตามร่างเดิมนี้ สมาชิกของคณะกรรมการสภานักับกรรมการของสภาจะประกอบไปด้วย รัฐมนตรี ๖—๗ ท่าน มันถึงจะสมกับความหมายจะเป็นสภาเอกเทศหรือไม่ เป็นไปไม่ได้ ขัดกันกับความประสงค์ของฝ่ายบริหาร คณะกรรมาธิการข้างมากเห็นว่าสภานควรจะเป็นสภาของผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้ ท่านยอมรับ ท่านเอาตามร่างเดิมจะเอาคณะรัฐมนตรีข้าพเจ้าก็ไม่แน่นักว่าคณะรัฐมนตรีทุกรัฐบาล จะประกอบไปด้วยบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ ข้าพเจ้ารับรองไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงเขียนไว้กว้าง ๆ เช่นนี้ อาจจะตั้งในคณะรัฐมนตรี ๒—๓ คนก็ได้ เขียนกว้าง ๆ อย่างนี้แล้วแต่จะเหมาะสม แล้วแต่สถานการณ์

๑๕.๓๑ น.

นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี) : กระผมมีความเห็นพ้องกับท่านผู้แทนคุณใหญ่ ๆ ก็อขอให้ยืนยันตามร่างเดิมไว้ ด้วยเหตุผล ก็อว่าข้าพเจ้าคิดว่าในสภาเศรษฐกิจนี้ ตั้งเพื่อใคร ตั้งเพื่ออะไร การที่ตั้งเรานี้ทราบอยู่แล้วว่าเพื่อร่วมมือกับรัฐบาล เพื่อช่วยเหลือรัฐบาลในการที่จะนำเศรษฐกิจของชาติให้ไปสู่จุดหมายปลายทาง ถ้าเราขัดรัฐบาลบริหาร

อย่างเดียวในเรื่องเศรษฐกิจของชาติอาจจะไม่เป็นได้เท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้
เราจึงตั้งสภาเศรษฐกิจขึ้น เมื่อตั้งแล้วมันก็แยกแฟคเตอร์กันไม่ออก
จะแก้อย่างไรเท่าที่กรรมาธิการร่างมานั้นตัดออกเสีย ท่านให้มีเฉพาะ
ผู้เชี่ยวชาญอย่าลืมว่าขณะที่มีการประชุมนักเทคนิคทั้งหลาย และผู้เชี่ยว
ชาญทั้งหลาย ปัญหาต่าง ๆ ก็จะเกิดขึ้นเป็นอันมาก เช่นเราส่งสัยปัญหา
กระทรวงพาณิชย์กระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตร ๆ ฯลฯ ต่าง ๆ เหล่านี้
แล้วก็ต้องเสียเวลาอีก ซึ่งต้อง ไปไต่ถามหรือไปติดต่อตามกระทรวงทบวงกรม
หรือให้รัฐมนตรีไปชี้แจง ตัดตอนออกจากกันไม่ได้ ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่า
มันแยกแฟคเตอร์ไม่ออก เมื่อกรรมาธิการบอกว่าอย่างไรก็ตาม ถึงแม้
จะไม่มีชื่อรัฐมนตรีว่าการไปร่วมก็ตาม แต่ทางปฏิบัติก็ยังเชิญอยู่ เรา
อย่าลืมว่ารัฐมนตรีว่าการนั้นก่อนที่จะคัดเลือกเฟ้นเป็นรัฐมนตรีว่าการ เราเพ่ง
อะไรก่อน เรามองดูบุคคลว่าบุคคลนั้นมีความรู้ความสามารถหรือมีเทคนิค
ในกระทรวงนั้นมากน้อยเพียงไร หรืออย่างน้อยก็สามารถที่จะบังคับบัญชา
หรือนำคนในกระทรวงนั้นไปตามนโยบายได้ อันนี้เป็นหลัก เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงเห็นด้วยว่าควรจะยืนไว้ตามร่างเดิม เพราะร่างเดิมเขียนไว้ การ
ที่เราเขียนไว้รัฐมนตรีต่าง ๆ นั้น เรายอ่าเพ่งเล็งเรื่องพรรคเรื่องพวกหรือรัฐ
บาลเราเพ่งเล็งว่าเราตั้งไว้เป็นรัฐบาลของชาติไทย ไม่ใช่รัฐบาลของใคร เมื่อ
เรามีความยุติธรรมใจก็เป็นการงามที่แล้ว และการที่เป็นรัฐมนตรีไม่ใช่สร้าง
บารมีเพียง ๒ วันก็เป็นรัฐมนตรีได้ เราถอนแล้วผู้แทนทั้ง ๑๒ เราจะถอน
แล้วสมควรแล้วที่เราจะให้ความไว้วางใจร่วมกับนักเทคนิค มันจะทุ่นเวลา
แทนที่เราจะเอาเวลาของชาติไปประชุม ๒ ครั้ง ๒ คราว เป็นต้นว่าคราวน
ประชุมสภาเศรษฐกิจประกอบด้วยเทคนิค ผลที่สุดในสภานั้นจะต้องมีข้อตก
ลงว่า ปัญหาเกี่ยวกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวง
ยุติธรรม กระทรวงเกษตราธิการ จะต้องไปปรึกษาหารือหรือเรียน
เชิญท่านรัฐมนตรีมาชี้แจงขอความคิดเห็นเสียก่อน แล้วจะเสียเวลา
เท่าไร ประชาธิปไตยมีเสียเหมือนกัน ก็ยอมรับว่าของคนส่วนมาก

เมื่อทำอย่างนี้ข้าไปอีก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเรื่อให้เราเพ่งเล็งถึงศรีภาของชาติเถอะ ศรีภานี้จะขึ้นเพื่ออะไร ถามเสียก่อนว่าเพื่อช่วยรัฐบาลใช่หรือไม่ เพื่อส่งเสริมนโยบายของชาติใช่หรือไม่ เมื่อเช่นนั้นข้าพเจ้าคิดว่าต้องเขียนไว้ให้แน่นอน ทีนี้ส่วนตนอันที่บอกว่าให้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในทางเศรษฐกิจ อันนี้เป็นประกันอยู่แล้ว เทียนี้ก็มีอยู่แล้ว การที่เราตัดรัฐมนตรีออกนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ารัฐมนตรีของเราเพ่งเล็งตัวนาย ก. นาย ข. หรือพรรค ก. พรรค ข. แต่ถ้าเพ่งเล็งถึงส่วนรวมอย่างที่อภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งไม่ควรตัดออก เพราะฉะนั้นขอให้สมาชิกทั้งหลายจงให้เกียรติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงของชาติ

๑๕.๓๕ น

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม ประธานกรรมาธิการ : กระผมขอประทานชี้แจงในเรื่องเกี่ยวกับที่กรรมาธิการได้แก้มานั้น คือในการที่แก้มานั้น คือว่าตรงกับความมุ่งหมายที่จะปฏิบัติตามร่างเดิมนั่นเอง แต่ที่แก้เช่นนั้นเพราะเหตุว่าท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรได้ไปเสนอความเห็นว่าควรที่จะแก้ใหม่ดังนั้น คณะกรรมาธิการจึงได้รับฟังความเห็นและพิจารณาด้วยดี กระผมเห็นว่าเป็นประโยชน์กว่าที่จะเขียนไว้อย่างเดิม และที่เขียนนี้อาจจะทำได้ตามร่างเดิมซึ่งอยู่ที่รูปการเขียน รูปการเขียนเดิมนั้นเมื่อพิจารณาดูโดยถ่องแท้แล้วจะเห็นได้ว่า เมื่อระบุถึงเรื่องเดิมสมาชิกสภาผู้แทนมีประเภทหนึ่งประเภทสองร่วมประชุมกันอยู่ รูปของการเขียนนี้ก็ไม่งดงาม เพราะฉะนั้นเราตัดอันนี้ออก คือตัดสมาชิกประเภทหนึ่งประเภทสองออกให้มีแต่ประเภทเดียวอย่างสภาผู้แทนเราเวลานี้ ส่วนวิธีที่จะดำเนินการต่อไปก็ตรงตามความมุ่งหมายของร่างเดิม กล่าวคือขณะที่จะตั้งจะเห็นได้ว่าในมาตราที่มีการตั้งกันนั้น คือ มาตรา ๗ มาตรา ๗ นั้น จะตั้งได้โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ และถอดถอนตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นการที่เราจะทำงานในสภาเศรษฐกิจนั้น ในประการแรกเราจะตั้ง สมมติว่าพระราชบัญญัติประกาศใช้แล้วจะตั้งขึ้นก

ตั้งเอารัฐมนตรีเข้าไปด้วย แล้วเอาผู้เชี่ยวชาญไปด้วยร่วมกัน ก็ตรงตามความมุ่งหมายของร่างเดิมนั่นเอง จะเห็นได้ว่าการเขียนรูปนี้มันเสนอขึ้นมายังคณะกรรมาธิการนี้ เตยเป็นการเขียนที่กว้างขวางไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก เราเห็นผู้นี้มีความรู้ความชำนาญก็ตั้งขึ้นไป แล้วการที่จะตั้งกรรมการก็ทำอย่างร่างเดิม มาตรา ๗ เราจะตั้งรัฐมนตรีที่มีความรู้ในการเศรษฐกิจเข้าไปร่วมกรรมการได้ในฐานะผู้มีความรู้ความชำนาญ แล้วนอกจากนี้การที่จะตั้งเศรษฐกิจตั้งขึ้น ทางรัฐบาลเองก็ไม่มีหน้าที่เฉพาะแต่เป็นที่ปรึกษาดังที่ปรากฏในหมวด ๒ มาตรา ๑๓ นั้นแล้ว ก็ให้คำปรึกษาแล้วก็ส่งคณะรัฐมนตรีๆ จะเอาหรือไม่เอาก็พิจารณาอีก จริงอยู่ในการที่มีสมาชิกบางท่านกล่าวว่าถ้าหากว่าเราได้ฟังความคิดความเห็นของสภานี้แล้ว รัฐบาลก็ย่อมจะมีจิตใจโน้มเอียงไปที่จะเชื่อ แต่ว่าในเรื่องของการเศรษฐกิจ ถ้าจะพิจารณาการเศรษฐกิจแล้วมีตัวเลขในการสถิติประกอบ เพราะฉะนั้นในความคิดความเห็นที่จะเสนอไปนั้นก็รู้สึกว่าแนวทางที่จะไป ในเทคนิคมากกว่าที่จะไปในเรื่อง การเมือง เมื่อเราทำถูกเทคนิคแล้ว เชื่อว่าผลที่เราทำตามนั้นย่อมจะเป็นประโยชน์แต่ทางเดียวมิใช่ว่าจะเป็นประโยชน์แก่เฉพาะพรรคหรือพวกใดแต่โดยตำพังเท่านั้น นี่เป็นเจตนาที่เขียนแก้มากคือว่าเขียนรูปนี้ไม่งาม ในการเขียนมีพวกโน้นเข้าไปแซกไปขัดถือว่ามีเสียงตามที่ชอบ อย่างสมาชิกประเภท ๒ เข้าไปคุมนั้น แต่ว่าการแก้นี้ที่เป็นไปตามร่างเดิมนั่นเอง คือจะแต่งตั้งรัฐมนตรีคนใดเข้าไปก็มีในการแนะนำและส่งรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็เลือกเอา

๑๕.๔๐ น.

นายสมบูรณ์ เตชสุภา (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่พระราชบัญญัติมีบทบัญญัติไว้ตามร่างเดิมนั้นเป็นการเหมาะสมดีแล้ว ทั้งความเห็นของท่านผู้แทนนครสวรรค์ และท่านผู้แทนอุดรก็คือว่าสภาเศรษฐกิจนี้จะพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว ถ้าหากว่าจะเอาคนอื่นภายนอกซึ่งไม่มีความรู้เท่ารัฐมนตรีซึ่งทำงานทุกวัน ๆ นั้น เข้ามาแต่งตั้งแล้วข้าพเจ้าเห็นว่า

ไม่เหมาะสม ข้าพเจ้าขอคัดค้านนายกรัฐมนตรีตัดเด็กน้อยว่า ในมาตรา ๗ ได้บัญญัติไว้ชัดแจ้งแล้วว่า จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งใครก็ได้ อาจจะตั้งรัฐมนตรีตามที่บัญญัติไว้ในร่างเดิมนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าในการที่จะทรงแต่งตั้งนั้น อาจมีความคิดความเห็นแย้งกันกับท่าน ความเห็นของท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะไม่ตั้งก็ได้ ท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะไม่แต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการทุกกระทรวงก็เป็นได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรเอาตามร่างเดิมซึ่งได้บัญญัติไว้ตามที่บัญญัติไว้เดิมเหมาะสมแล้ว

นายชัยวัชน์ อิมทะพันธ์ (ลำพูน) : ขอเหตุผลที่เข้าใจกันทั้ง ๒ ฝ่ายจึงขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้วจะมีใครเสนออีกเมื่อไม่มีใครเสนอจะได้ลงมติ ผู้ใดเห็นควรจะให้คงไว้ตามร่างเดิมโปรดชูมือ

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นชอบตามที่กรรมาธิการแก้ไขโปรดชูมือ

สมาชิกยกมือ ๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเป็นไปตามกรรมาธิการ ต่อไป

ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าการพิจารณาได้ผ่านวาระที่ ๒ ไปแล้ว ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้ได้แล้วโปรดชูมือ

มีสมาชิกยกมือ ๔๙ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดชูมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้ได้แล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๔๕ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์	ผู้จดรายงาน
ประสิทธิ์ ศรีสุชาต	,,
สุรินทร์ ลือพลากร	,,
สุชัช จิตรกลก	,,
เลิก จารุนัฏ	,,
โฉมเฉลา ลือพลากร	,,
พิพัฒน์ เอกะโรหิต	,,
ชาวัรัตน์ สุบุญ	,,
สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ	,,
โชค คุปตวาทิน	,,
อุดม พลอยสังวาลย์	,,
วิจิตร นิละไพจิตร	,,
สมชาย ศุกรสมิต	,,

เกษม บุญศรี
ประธานสภาผู้แทน

เจริญ บัณฑโร
เลขาธิการรัฐสภา